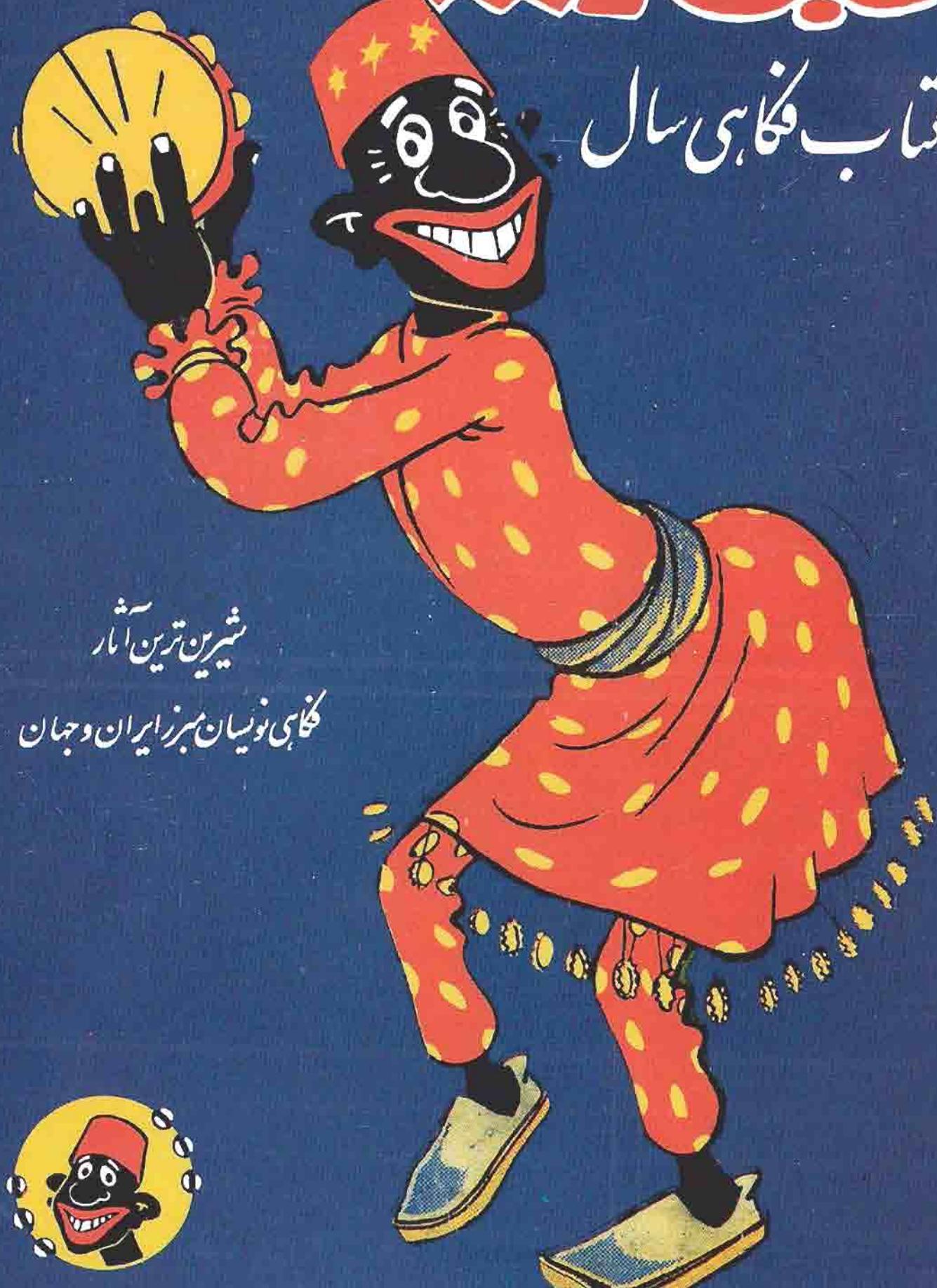

میکس

کتاب فکاهی سال

شیرین ترین آثار

فکاهی نویسان بزرگ ایران و جهان

ارباب خودم سلام و علیکم !

چاپ دوم این کتاب در یک کر و نسخه دو مطبوعه مبارکه تهران مصور
بنزیور طبع آداسته شد . انشا الله اکر عمری باقی بود چاپ اول را
بعداً منتشر خواهیم کرد ।

دزدیدن مطالب این کتاب کاملاً آزاد است

اسفند ۱۳۴۳

انتشارات حاجی فیروز - تهران - صندوق پستی ۳۲۷

حاجی فیروز

کتاب فکاهی سال

شیرین ترین آثار

فکاهی نویسان مبرز ایران و جهان

تألیف ۱

اسدالله شهریاری - ق. ر. رحیم - غلامعلی نظری - منوچهر مجذوبی

سلسله انتشارات حاجی فیروز

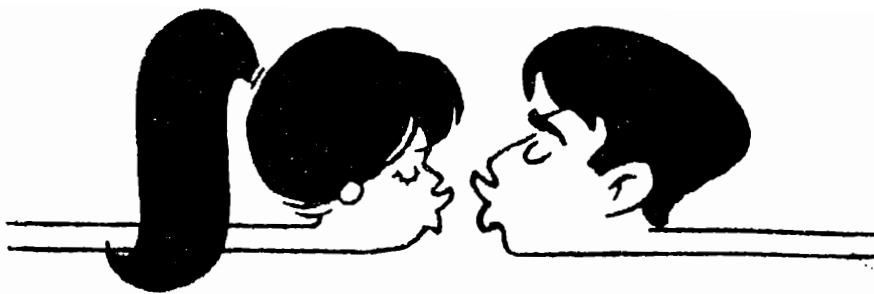
خواننده عزیز حاجی فیروز

این نشیره که بحسب شما میرسد و مسلم آنام یا قسمت انتظمی از مطالب آن شما را خواهد خنداشت، پاسانی تهیه نشده و بسهولت تدوین نگردیده ... ماهها در فراهم آوردن آن کوشش بعمل آمده، ده ها نویسنده و شاعر و نقاش و کاریکاتوریست با هم همکاری کرده‌اند تا مدغای شمارا از عالم «جدی» و زندگی خسته‌کننده دور کنند و خنده بمبان شما راه دهند.

نباید تصور کنید که مطالب یکی دو کتاب یا نوشتة یکی دونفر همه محتویات این مجموعه را تشکیل میدهد و اگر تا حال با مطبوعات فکاهی سر و کار داشته‌اید، با خواندن این مطلب درمی‌باشد که آنچه در «کتاب فکاهی سال» گردآمده چون «غز افراد متعددی آنها را بصورت نظم، نثر، ترجمه و شکل درآورده است من حیث المجموع جلب نظر هر خواننده‌ای را میکند». بخصوص که ملاحظه می‌کنید هر کس در عالم فکاهی نویسی نامی و سابقه‌ای دارد اثربری باین نشیره هدیه کرده است و حتی از نویسندگان و سرایندگان فکاهی قرنها گذشته هم استعداد شده تا طبایعی که به آثار گذشته‌گان را غنیمت، از آنها هم اثربری بینند و همچنین کتب و مجلات بیشمار خارجی هم در این راه کمک مؤثری بوده‌اند. ضمناً توجه دارید که با اینهمه مطلب، باز قیمت فوق العاده مناسبی برای کتاب در انتظار گرفته شده، تا همه کس بتواند آنرا تهیه کند.

با اینحال، نظر باینکه این اویین کتاب فکاهی در نوع خود میباشد که از هر خرمن خوشای دارد، لذا اگر بنظر شما نقصی در آن بچشم میخورد بدیده اغماض بنتگرید، چون محال است بتوان دست بکاری زد که همه را خشنود سازد و از عیب و نقص مبری باشد. تنظیم کنندگان این کتاب امیدوارند بعداً بتوانند قدمهای مؤثرتری در این راه بردارند و با صرف وقت و تحمل مخارج بیشتر هدیه های جالبتری بشما خوانندگان مشکل بسند تقدیم دارند. اگر لطفی دارید، نظریاً انتقاد خود را درباره این نشیره بنشانی تهران - صندوق پستی ۴۳۷ ارسال دارید.

«حاجی فیروز»

از : « ق.ر رها »

|| م اچ یه ! ||

ما تم به بر گزیدن یک جا برای ماچ
تا هست جمله پیکر آن یار جای ماچ

دارم هوای بوسه نه تنها بفصل عید
پرمیز ند همیشه دلم در هوای ماچ

تا چون دم مسیح لب یار جان فراست
روزی هزار مرتبه جانم فدائی ماچ
من آزموده ام ز دعا های هفت سین
هر گز قبول حق نشود جز دعای ماچ

ای عاشقان بوسه، سر اپا شوید گوش
هر جا که خاست با نگ و طنین رسای ماچ
بیگانه گشتم از همه آلام روز گمار
زان لحظه ای که گشت لبم آشنای ماچ

هر چند بی صداش بود خوبتر ولی
کمترز اصل ماچ نباشد صدای ماچ!
از بوسه های داغ، چوت بحال شد لبم
کردم علاج عاقبتش بادوای ماچ

این بوسه های زور کی دید و باز دید
تقلید بوسه باشد و باشد ادای ماچ

فاسورشد لبم زرخ وریش زبر خلق
این سان مباد هیچکسی مبتلای ماج!

لبهای بوسه خواه تور اهر که دید گفت:
ای ما هم خدای لبی هم خدای ماج
بر لب رسید جان و رسیده است وقت آن
تا بوسه ام دهی و بگیری بهای ماج

هنگام بوسه بولب جانان، نفس مزن
زیرا مزاحم است نفس لا بلای ماج
آن باده رنگ لعل ورخ صاف یار را
صوفی صفت ببوس گه بینی صفائی ماج
مگر ماج داده ئی بعوض بوسه ای بگیر
هر گز مخواه چیزد گرد راز ای ماج!
با روز لب مده صنما ماج دزد کی
رسوا کند و مگر نه ترا رد پای ماج!
مگر نوش میخوری زچه رو نیش میز نی
آخر مگر گزیدن لب شد سزا ای ماج؟!
ای نوجوان مبوس لب دلبر هر یض
حیف از جوانی تو که مگردد فنا ای ماج
شیرین نبود اول و انجام هیچ کار
شیرین بود هم اول و هم انتهای ماج
با شرو فتنه هم بر بایند بوسه را
زیرا بخیر ختم شود ماج رای ماج!

چاپ و انتشار

مدیر چاپخانه به نامزدش :

- عزیزم! میخواهم بوسه ای برای انت چاپ کنم که هر گز محسون شود.
- چاپ کن، ولی بشرطی که فقط بین خودمان بماندو آنرا منتشر نکنی!

- ټف بروت ... چهل ساله که ما زن شوهریم یه دفعه شد که
منو اینجوری سوار کولت کنی ؟ !

* سگ گش پلیس ! *

- این سکتون از چه نژادیه ؟
- از نژادی با اسم « سگ پلیس »
- چی میگی باجا ؟ اینکه شبیه سگ پلیس نیس ؟
- آخه از نژاد « سگ پلیس مخفیه » !!

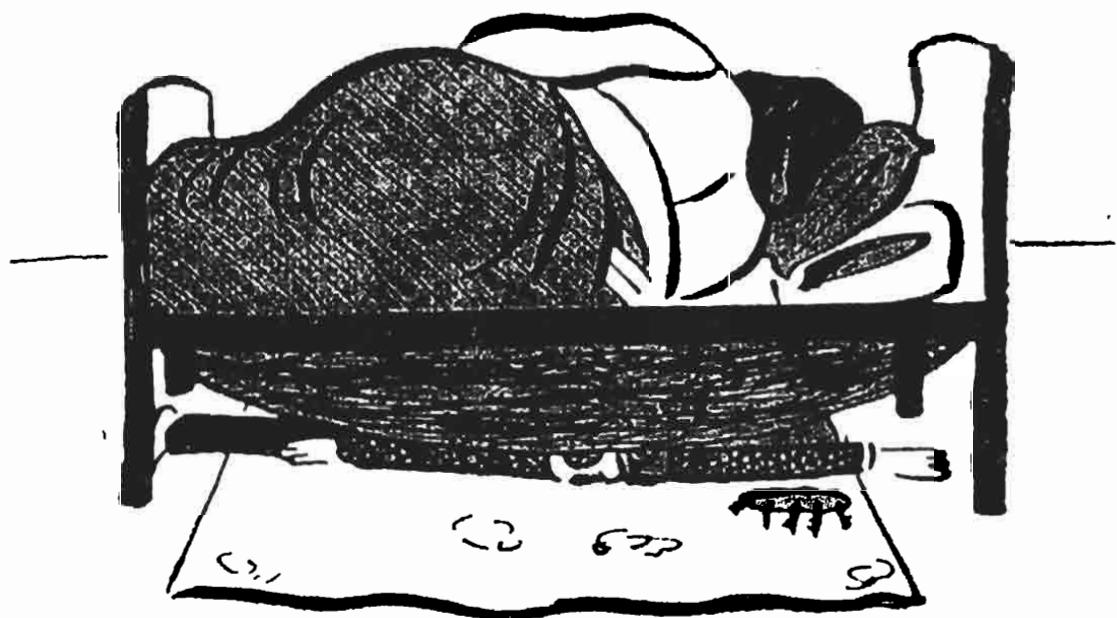
* پر هیز ! *

- چرا وقتی استکان عرق را سرمیکشی چشمت را میبیندی ؟
- چون دکتر گفته مواظب باش چشمت به مشروبات الکلی نیفته ؟

گندھ گوئیها ..!

- ♦ شمرا پندهای بزرگ و عاقلانه‌ای میدهند که خودشان هم از آن سر در نمیآورند ۱
- ♦ چیز فهمها حرف میز نند چون چیزی برای گفتن دارند، دیوانه‌ها هم حرف میز نند چون باید چیزی بگویند ۱
(افلاطون)
- ♦ هیچ وقت راجع به بدیهای خودتان حرف نزنید، رفقا یتان با اندازه کافی در این باره صحبت میکنند ۱
(تا ایران)
- ♦ هیچکس حاضر نیست پنده‌گیر دولی همه کس حاضر است پول معلوم میشود پول بهتر از پند است ۱
(جوناتان سویفت)
- ♦ دخترها بجز شوهر هیچ چیز نمیخواهند، ولی وقتی آنرا بdest وردند همه چیز میخواهند ۱
(شکسپیر)
- ♦ وقتی آدم چیزی برای گفتن ندارد برایش سخت است که ساكت بماند ۲-۳
(شوپنهاور)
- ♦ اجتماع در آن زمان روی خوشی بخودش می‌بیند ته همه زنها شوهر کنند و همه مردها مجرد بمانند ۱۱
(ادگار سالتوس)
- ♦ من هیچ وقت خواب راحت نکردم، مگر در موقع شنیدن موضعه ۱۱
(رابله)
- ♦ بعضی مردم قول را فقط بخارا ظر لذتی که از شکستن آن میبرند میدهند!
(هازلیت)
- ♦ آدم مست مانند بطری عرق است، تن و گردن دارد ولی سر ندارد ۱
(او. مالی)

« از بالا بپائین »

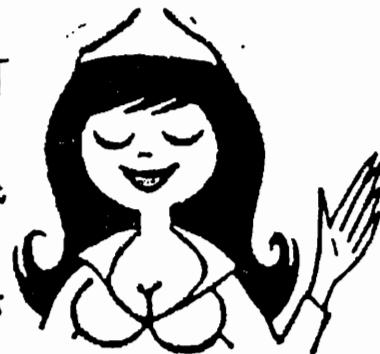

دزه بدشانس !

۹

مکیدن داره

شیره از کنج لب یار چکیدن داره
 بشتا بید، که این شیره مکیدن داره ۱
 آسمان ابر و هواس رو خیا بان گل و شل
 بروای مست که امشب پلکیدن داره ۲
 شکمت تابکلو پر شده از نان حرام
 مگر این خیک خیال ترکیدن داره ۳
 تا نبیند پسر راز چشم حسودان ای شیخ
 گردن چاق تو تخت الحنکیدن داره ۴
 هست در قلهک و زرگمده هزاران سرخر
 با تو جانا تک و تنها و نکیدن داره ۵
 دست عشاقد بدامان وصالت نرسد
 زانکه قد تو هوای فلکیدن داره ۶
 گرنها دیم به پهلوی تو انکشت من نجع
 بدن نازک تو قلقلمکیدن داره ۷
 کار و بار من و سرکار تمماش الکی است
 الکی خوش همه کاری الکیدن داره ۸
 (فلانی)

زنگ ۱۲ و ۵ دقیقه

پدر بچه‌ها داشت برایشان داستان تعریف می‌کرد. در انتای داستان گفت :

... در این وقت زنگ ساعت ۱۲ و ۵ دقیقه را اعلام کرد.
 یکی از بچه‌ها که شیطان‌تر از بقیه بود گفت :
 - فوتینا ! ساعت که ۱۲ و ۵ دقیقه زنگ نمیز نهاد
 پدر یک خرد من و من کرد و جواب داد :
 - آخه ساعتش ۵ دقیقه عقب بود !!

ریاضت!

- یکبار من مجبور شدم هدت ۴۵ روز بدون غذا زندگی کنم.
- عجب! پس چطور زنده ماندی؟
- فقط شبهها غذا مینخوردم!!

آخرین دلیل

در باره پرحرفی زنها تابحال خیلی چیزها شنیده‌اید ولی آخرین کشفی که در این مورد شده اینست که لغت « زبان » در بسیاری از زبانهای دنیا و منجمله زبانهای یونانی - لاتین - ایتالیائی - اسپانیولی - فرانسوی و آلمانی « مؤنث » است!

بهاریه!

نگار از خانه بیرون شد، گل از گل
خیابان و بیابان کشت خوشگل
زهی باد بهاری کن شمیمش
کشید آن ماه را بیرون ز منزل
چو آید در برم ناهید و زهره
«مه و خورشید را بینم مقابل»
بیا از خانه بیرون تا که بینی
ز مه-رویان سیمین بر غواقل
میفشن خاک هجران بر سرخویش
که آب آمد تیمم کشت باطل

نگر این سینه چو تپه سینخی
بین آن باسن چون کوه بابل
یکی را سکس اپیل از خرم‌من گل
یکی را گیسوان از خرم‌من دل
بسوی راندووگاه آید آن ماه
«چو کشتی کاو رسد نزدیک ساحل»
بتم را سینه میجنبد به کرست
چه جنبیدن، کزان جنبان شود دل!
«چنان دو کفه سیمین ترازو
که این کفه شود زان کفه هایل»
نگاهش هیکشد دل را در آتش
چو برق آسمان کافتد بحال
بدست چشم افتاده دل من
چنان بطر عرق در دست جا هل!
لبش از بهر بوسیدن مهیاست
مکن ایدل دگر اینکونه دل دل
محجوب الشعرا

ولخر جي

زن راهگذری دستش را بطرف گداشی دراز کرد و گفت ،
- بیا این دهشاہی را بکیر ، چطور شد گدا شدی ؟
گدا که نکاه تحریر آمیزی به سکه دهشاہی میکرد گفت ،
- خانم من هم یک وقتی متمول بودم ، ولی از بس مثل شما
ولخر جی کردم [؟] باین روز افتادم !!

بید قمر !

علم جمشید تو آنقدر کشیف هستی که هر کس الان بصورت
نکاه کند میفهمد امروز شکلات خورده ای .

جمشید : آقا اشتباه میکنید من دیر و ز شکلات خورده ام !

یکنوع رزرو !

جوان شیک پوشی وارد کافه شد و ۵ تومان به گارسن داد .
گارسن گفت ، حتماً میل دارید که برایتان میز رزرو کنم ؟
- نه ، بر عکس ، من نیمساعت دیگر با دو تا خاقم به اینجا می آیم
میخواهم بکوئی میز خالی نداریم !!

در هندوستان !

سیل نازینه

از : خسرو شاهانی

... نمیدانم این سبیل که به پشت لب من بود چه اذیت و آزاری برای دیگران داشت و چه سنگینی از این رهگند احساس میکردند؛ جفت سبیلی داشتم مشکی، پرپشت، شارب آویخته و پت و پهن. هر وقت بیکار میشدم با سبیل‌هایم بازی میکردم. هر وقت غم و غصه‌ای داشتم و مشکلی در کارم پیدا میشد با کمک دو انگشت شست و ایمايم لا بلاي موهايش ميگشتم و بالاخره از هر کجايش بود راه حل مشکلم را پيدا میکردم، هر وقت عصبانی میشدم لبه زبر زيرش رامی- جويدم، شانه‌کوچك و مخصوصی خريده بودم که هر وقت نظمش بهم میخورد هرتبش می‌کرم و موهای از صف و ردیف خارج شده‌اش را بجای او لش بر میکردارند.

گاهی که غذای چرب و خوشمزه ای می‌خوردم دستی هم به پشت سبیل می‌کشیدم و چربش می‌کرم و در حقیقت تقویتش می‌کرم. اگر کسی بمن زور می‌گفت و من خشنناک میشدم برای دفاع قبل از همه اعضاء بدنم موهای سبیل براق میشد و طرف هم گاهی جا میزد. هر روز صبح دست کم یک ربع ساعت جلو آینه می‌ایستادم و با آن ورمیر فتم و کيف می‌کرم. بهر مجلسی که دعوت داشتم با احترام سبیل اگر مرا در صدر مجلس نمی‌نشانند کمر کش مجلس حتماً جا داشتم، بخاطر همین سبیل‌ها حرمتی داشتم و احترامی برایم قابل بودند.

حاج میتی بقال سرگذرمان باز بحرمت همان سبیل‌ها بما نسیه میداد و پوشش را آخر برج می‌گرفت و خلاصه تنها دلخوشی من در دنیا همین سبیل‌ها بود.

خدا ذلیلشان کند که همین سبیل را هم نتوانستند بمن ببینند. من
همه چیز بهمه خلق خدا توانستم به بینم و آنها یک جفت سبیل را به
پشت لب من نتوانستند ببینند و چشم دیدنش را نداشتند. یک هفته
قبل یکی از دوستان که مدت‌ها بود من را ندیده بود و ایکاش آنروز هم
مرا نمی‌دید بمن رسید و بعد از احوال پرسی ناگهان چشم‌ش بسبیلهای
من افتاد و مثل اینکه کشف تازه‌ای کرده باشد و راه حل یکی از
معادلات چهار مجھولی جبر را پیدا کرده باشد نکاه کشداد و معنی-
داری به سبیلهای من کرد و گفت :

- این چیه پشت لبت ؟
گفتم: هیچی سبیل است.

گفت: سبیل است یا پاچه بزا مرد حسابی در هصراتم، در دنیا ئی
که آقایان ناخن هایشان را مانیکور می‌کنند و ناخن های پایشان را
با پدیکور نشان می‌دهند و زیر ابرو بر می‌دارند تو خجالت نمی‌کشی
چنین پاچه بزمشکی و وحشتناکی پشت لبت گذاشته‌ای ؟ اگر صوفی
شدی فبها واگر نیستی که این سبیل نیست بقول سعدی علف جوال دوزی
است اکدام زن یا دختری رغبت می‌کنند با این سبیل‌ها به قیافه تونکاه
کند ۸

گفتم برادر صوفی که نیستم وحالا دختر یا خانمی هم رغبت نکرد
بخاطر این سبیل قیافه من را به بینند مهمن نیست ولی تنها دلخوشی من
همین جفت سبیل است و سنگینی هم بروی لب توندارد ۹

گفت من قصدی غرضی ندارم و بقول تو سنگینی هم برای من ندارد
ولی حقیقت امر خیلی وحشتناک است قیافه‌ات را شبیه قیافه « خولی »
کرده است ، لااقل زیرش را بزن ۱ غرض آن دوست با محبت خدا
حافظی کرد و رفت و من ماندم تنها . اولین کاری که کردم . پشت شیشه
یکی از دیگران های مقاومت ایستادم و در آنکاس شیشه شفاف و دیگران
به سبیل هایم دقیق شدم و برای اولین بار احساس کردم که واقعاً سبیل
های وحشتناکی دارم ۱

رفیقم راست می‌کفت . این همه دلخوشی در این دنیا هست و من

دلم را بیک جفت پاچه بن که پشت لبم گذاشته ام خوش کرده ام. معطل نشدم باولین سلمانی که رسیدم دستوردادم طبق نظر آن دوست زیرش را بزند و هموار کند.

مردک سلمانی قیچی بدست بجان سبیل های من افتاد و طوری شارب های سبیل مرا زد که لب ذما شد.

از سلمانی بیرون آمدم و در صف اتوبوس ایستادم که بخانه بروم رفیقی که سبیل های شارب آویخته مرا قبل از دیده بود در صف اتوبوس ایستاده بود و تا چشم من افتاد اخمهایش را در هم کشید و پیش آمد و بدون سلام علیک مثل اینکه ارث پدرش را دست من سپرده باشد گفت، فلانی چرا اینجوری کردی؟

قلبم فرو ریخت ... چکار کردم ۱۹

- چرا زیرش را زدی؟

- زیر چی را زدم ۱۹

- زیر سبیل هایت را . تمام لطف و قشنگی و هیمنه سبیل های تو به شارب آویخته اش بود، این سبیل لب فما که به قیافه تونمی خورد، مال زیکولوهاست.

... ای داد و بیداد ! دیدی چطور شد؟

از کجا بروم موها می که مردک قیچی بدست چیده بود جمع کنم و از نو دانه دانه بزیر موها سبیل بچسبانم؟
ناراحت شدم. گفتم، خیلی زشت شده؟
گفت، تو بمیری از ریخت افتادی.
گفتم، حالا میگوئی چکنم؟

گفت، لااقل قسمت بالایش را هم بزن که با قسمت پایین هماهنگی داشته باشد و الا با این شکل که چندش آور است و بنظر من اگر اصلا از بین تیغ بندازی و بی سبیل باشی بهتر است تا با این سبیل در مجتمع ظاهر بشوی.

کاری بود گذشته و سبوئی بود شکسته و بالاخره راه حلی هم پیدا
لطفاً بقیه این داستان را در صفحه ۱۳۲ بخوانید

شوهر : این کلفتمن طفلکی قدش نمیرسه شیشه را پاک کنه ، دارم
که کش میکنم !!

هد

رفیقم را دیدم که کلاه زنانه‌ای در دست داشت و با سرعت
بطرف خانه می‌دوید .
گفتم ، چرا می‌دوی ؟
کفت ، این کلاه آخرین مدردا برای خانم خریده‌ام . میترسم
تا بخواهه برسم از هد بیفتد !!

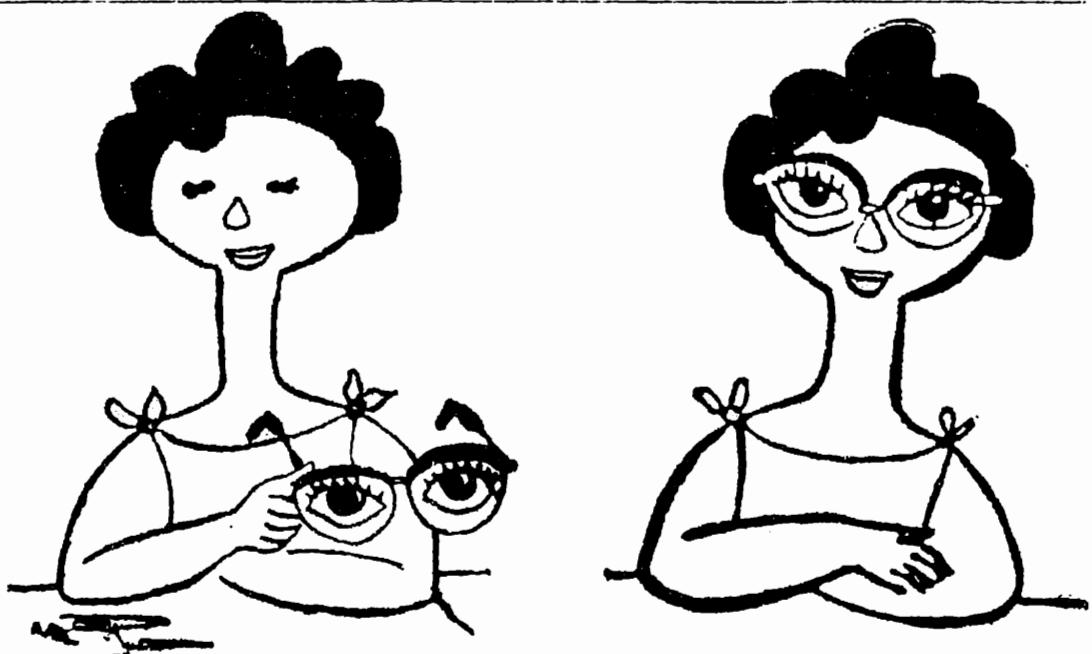
از : غلامرضا روحانی (اجنه)

غصه نخور که پیر میشی

مثل خانم مدیر میشی !

این شب عیدی زن داداش - اینهمه های و هو مکن
اگر کم است خرجیت - زیاد گفتگو مکن
درد دل از شوهر خود - بعده و عموم مکن
بپیش مادر آنقدر - شکایت از هو و مکن
گریه مکن که عاقبت - عاجزو گوشه گیر میشی
غضه نخور که پیر میشی - مثل خانم مدیر میشی !
در شب چارشنبه سوری - بفالگوش رفته ای
از عزب او قلی متلك - زیر گذر شنفته ای
هر متعلق شنفته ای - در دل خود نهفته ای
فال تو خوب آمد - شنیده ام که گفته ای
گفته سفید بخت چون - دختر کل نصیر میشی
غضه نخور که پیر میشی - مثل خانم مدیر میشی
در شب عید زن داداش - سفره هفت سین بچین
سنبل و سیب و سنجدو - سر که و انگین بچین
سماق و سیر و سمنو - مثل خانم گلین بچین
هر چی دلت میخواهد بچین - از آن بچین از این بچین
اگر که نخیر از این گنی - بدام غم اسیر میشی
از غم و غصه پیر میشی - مثل خانم مدیر میشی
هو اخوش است زن داداش - غصه نخور بهار میاد
سیب میاد، گوجه میاد - کمبوزه و خیار میاد
هلومیاد، گیلاس میاد - گلابی و انار میاد
خربزه جعبه جعبه و هندونه بار بار میاد
چشم و دلت نمیدو - هی میخوری تاسیر میشی
غضه نخور که پیر میشی - مثل خانم مدیر میشی

راستی برای عید خود - پیر هن شیک خریده ای ؟
 از مددآخرين بگو - هیچ خبر شنیده ای ؟
 بفرم تازه مه لقا - رختی که دوخته دیده ای ؟
 دامن کلوش گرفته ای ؟ - چادر نماز خریده ای ؟
 اگر نگیری زن داداش - در همه جا حقیر میشی
 از غم و غصه پیر میشی - مثل خانم مدیر میشی
 بخنده نیش خود بکن - در شب عید بازتر
 تا بشوی ز دل خوشی - از همه بی نیازتر
 بهیچ دردی از خدا - نبوده چاره سازتر
 ولی چو از گلیم خود - با بکنی درازتر
 ز فقر و فاقه عاقبت - محتاج یک حصیر میشی
 از غم و غصه پیر میشی - مثل خانم مدیر میشی

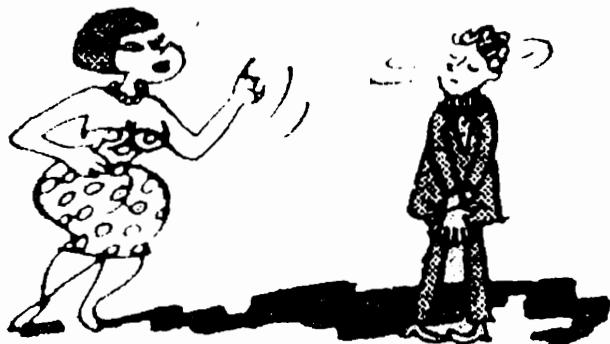
(از راست بچپ) عینک !!

طولانی ترین شب

معلم - طولانی ترین شبها کدام شب است ؟
 شاگرد - شبی که ماما نام شام را دیر پخته باشد ۱۱

ماجرای ساهت

آقا برخلاف هر شب خیلی
دیر بخانه آمد .
خانمش که از این کارها از
او ندیده بود، پرخاش کناد
گفت :
- خجالت نمیکشی این

وقت شب بخانه میآمی؟

گفت : مرا ببخش، امشب در باشگاه بودم شرط‌بندی جالبی
بود. قرار شد به احمق ترین عضو باشگاه یک ساعت جایزه بدهند و من
در این شرط‌بندی شرکت کردم .
خانم بیدرنگ گفت :

- یالا پس بگو ببینم ساعت کو ؟!

معامله نقدی

خواستگار - اجازه میفرمایید بادختر تان ازدواج کنم ؟
پدر دختر - چقدر پول داری ؟
خواستگار - چطور ؟ مگر قیمتش را نقد باید بدهم ؟ !

خونسردی

هر د، که از اخلاق زنش بستوه آمده بود
باو گفت :

- تو دیگر خونسردی را از اندازه
گذرانده‌ای و این اخلاقت من را بتنگ آورده .
چون از خونسردی هیچ وقت بفکر من نیستی ،
من الان میروم خودم را زیر ماشین میاندازم .
زن گفت :

- پس صبر کن ... حالا گه میروی سر
خیابان، این پاکت را هم به صندوق پست بنداز !

همان گاوم!

شبوی از طرف دشتستان ز گماوی
صدای عرعر و زوزی شنودم
بدو گفتم : الاغی ، یا شغالی ؟
که از صوتت بسی وحشت نمودم
بگفتا : بنده بودم گماو لئگی
ولیکن مدتی با خر خنودم
تفیر همنشین بر من اثر کرد
و گرنه هن همان گاوم که بودم !

حرفهمای اسکار وايلد

- ♠ یکی از نتایج عواطف و احساسات انسانی آنست که مارا از راه راست بدر میکند !
- ♠ در امریکارئیس جمهور چهار سال حکومت میکند ولی روزنامه‌نگار یک عمر !
- ♠ کلیه اشخاص جالب فاسدند ، و جالب بودن آنها نیز در فسادشان است !
- ♠ چون دردهات چیزهای وسوسه‌آمیز و جالب وجودنداشد ، آدم می‌تواند خود را پاک و منزه نگاه دارد !
- ♠ مردم این روزها پشت سر دیگران حرفهمائی میزند که کاملاً صدق می‌کند و من تعجب می‌کنم که چرا باید این حقایق را در خفا گفت !
- ♠ دمکراسی یعنی چماق مردم ، بوسیله مردم ، برای مردم !!
- ♠ هنگام امتحان احمقها ، چنان سوالاتی از آنها میکنند که عقولاً در جواب آن در میمانند !!
- ♠ در اجتماع فقط یک طبقه هستند که بیش از اغنية در فکر پولند ، آن طبقه فقر ا هستند !

دافتنهای بچه‌ها ...

هر روزنامه و مجله‌ای را ورق بر نید ، صدها مطلب به صور مختلف برای بالا بردن س صح معلومات و اطلاعات بزرگسالان در آن نوشته شده است ولی گاه بحال کسی بفکر بالا بردن معلومات بچه‌ها لیافتد . حالا ما برای جبران این نقیصه عظمی پس از یک دنیا دوچراغ خوردن مطالبی تهیه کردیم که بچه‌های عزیز پس از خواندن آنها کلی معلومات نصیبشان خواهد شد . یا هو

مادر :

کسی است که هر وقت پدر
عصبا نی شد و خواست مارا
بنزند میتوانیم پشت سرا او
قایم شویم ..

پدر :

... کسی است که ساعتها
برای آدم‌چاخان میکند که
وقتی بسن ما بوده بچه
خوبی بوده و توی مدرسه
همیشه بیست هیگرفته ..

آدم را وشگون میگیرد
آدم نمیتواند تلافی کند!

حاله:

.. کسی است که وقتی هدیه
روز تولد به آدم میدهد
این هدیه لباس است نه
خوراکی ۱۱.

روز مادر :

.. روزیست که پدر برای
مادر هدیه میخورد و بما
میگوید تو خریده ای ۱.

دسته‌کش :

.. چیزی که آدم همیشه
یک لفکه‌اش را گم بکند!!

مشق هدر سه :

.. چیزی که اگر تلویزیون
برنامه جالبی نداشت آدم
وقتیش را با نوشتن آن
هدر بدهد ..!

دختر :

.. چیزی که ساخته شده تا آدم
موهاش را از عقب بگیرد
و بکشد ۱

برادر کوچک :

.. کسیکه ما هر کار بدی
کردیم بیندازیم گردن او ۱۰..

و بالاخره

خواهر کوچک :

.. کسیکه هر کار بدی کرد
بیندازد گردن ما ۱۱

این یکسی با من !

خانمی میخواست تنها بر قطار
روزی از بهر سفر گردد سوار
سوت زدمامور واخونسرد بود ...
گرم صحبت با گروهی بیشمار
گفت مأمورش : نمی بینی متّر
میشوی اینک از اینجارهسپار ؟
گفت : یك کارم فقط مانده است و بس
نیست دیگر غیر از آنم هیچ کار
گفت : این کارت چه باشد ؟ گفت هست
دخترم اینجا مرا در انتظار
روی او خواهم ببوسم ، بعد از آن
میروم با دلخوشی از این دیار
گفت مأمور : این عمل موجب شود
کن سفرمانی و گردی بس فکار
گر فقط کار تو باشد بوسه ای
این عمل را از برای من گذار !

در دادگاه

سن خانم

قاضی - خانم ، شما قسم خورده اید که حقایق را بگوئید .
اول بفرمائید چند سال دارید ؟
خانم - بیست و یک سال و چند ماه ...
قاضی ، دقیقاً بفرمائید چند ماه ؟
خانم ، صد و هشتاد ماه !

بلم بجهه مشهدی :

نمد نم و الله

نمد نم شما یم یاد تایه یا نه ... او وقتا دم همی خیا بون طبرسی
که قبر شیخ طبرسیه، یک جایی بود که مثل «شهر شام» ممنیست و اسمش
چارشنبه بازار بود .

توى او نجه همه چيز مفرختن، از حلوا ارده و «برده هلى»
تا جگر و شامى کباب، از میخ زنگ زده تا پیچ و مهره اтол ...
گاو قتیم او نجه شهر فرنگ نشون مدادن و معن که میگیریفت
و او سنه مکفتن ...

مو هیچ وقت یاد نمراه که یک وقت یک مرتكه‌ی سیاهه امده
بود می‌گفت مو مر تاض هندیوم . مار میگریفت، یا مار ره بجون
موش خرما منداخت یا دور گردن شکر دش هپیچیده... و ازای کاراکه
ماها مترسیدم ...

یک روز که معن که گیریفته بود، یک دوایی از توی یک «کیسن»
بیرون آورد و بمردم نشون داد و گفت :

— مدنن یانه، ای دوا عمر ر زیاد مکنه ، دویول بدن یکی
بد تامدم . همی یکی دو سال عمر تار زیاد مکنه ، هر چه بیشتر بخورن
بیشتر ... بعدم گفت :

— هم مور که می‌بینن از اول عمرم تا حال ازای دوا خوردم ،
حالا عمرم سیصد ساله و می‌بینن که مثل ادمای چل ساله یوم !
ما که این حرف باور نکردم چونکه معلوم بود ادم نمته
سیصد سال عمر کنه ... یکی از اونای که لجش گیریفته بود گفت :
— درغ مکه مثل سگ ! ای چه حرفیه ؟ .

بعد به شکر دیار و گفت : — آی یره ، تو راستش بکو ببینم
ای یره که راست مکه ؟ سیصد سال عمر دره ؟
شکر دهیم که از استاش پر رو تن بود گفت :
— والله ، راستش را بخین نمد نم، چونکه مو همش دویست
ساله خودی ای مرد کار مکننم !!

بهداشت هنر

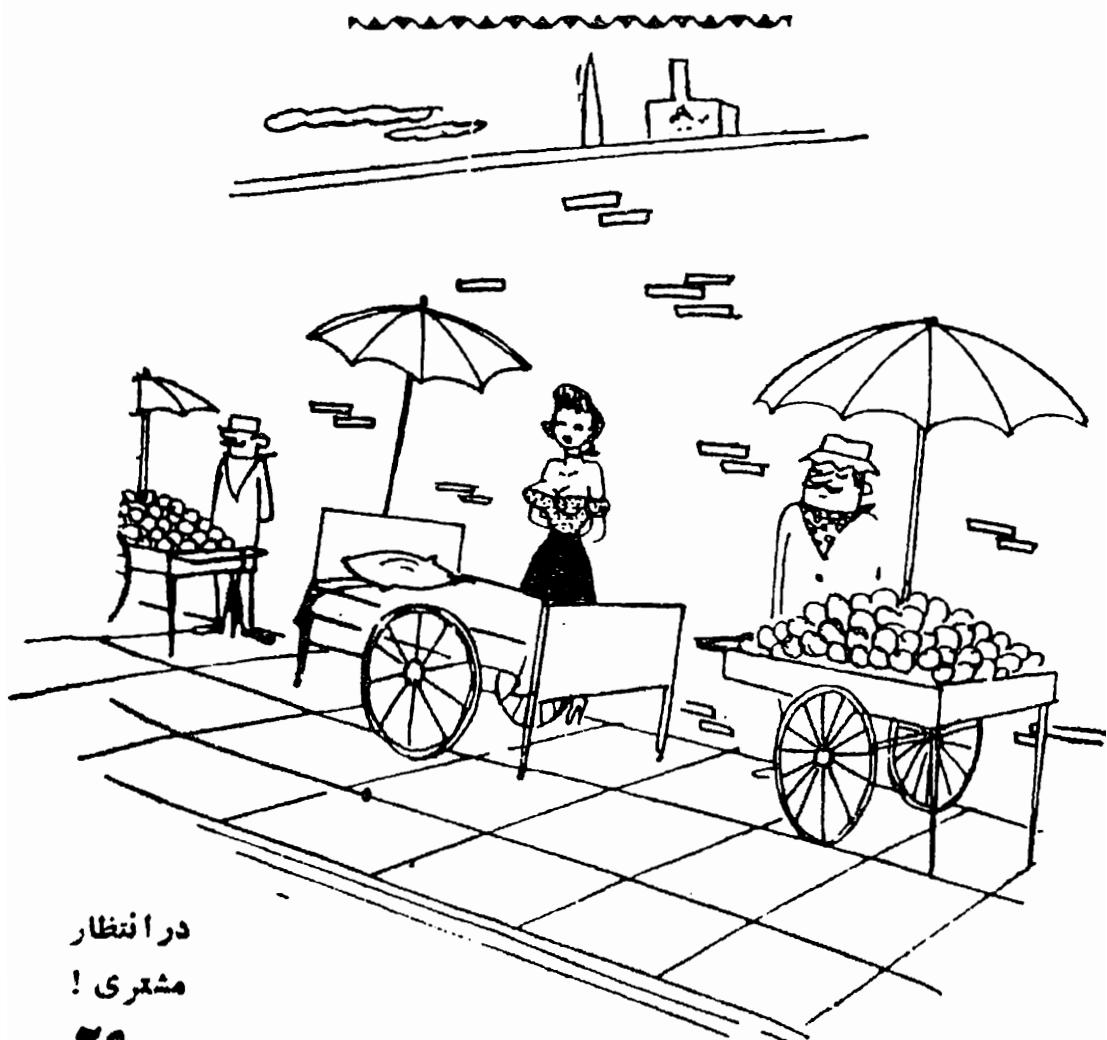
نقاشی : دکتر بیدرد

این قسمت را باید با نوان خانه‌دار بدقت بخوانند و بخاطر بسپارند و عمل کنند زیرا یکی از رموز ولنگاری و خوش گذرانی است. نخستین وظیفه یک بانوی خانه‌دار عبارت است از پاک - نگهداشتن جیب شوهر و در این باره باید گفت که جیب مرد‌ها عمولاً محتوی اشیائی است که آنها را مبتلای عارضه سردرد یا اگر بهتر بگوییم « دردرس » می‌سازد زیرا در آنها رعایت نشده است.

مثل همین تکه کاغذهایی که « اسکناس » نامیده می‌شود نظر باینکه همیشه با اشخاص و بالنتیجه امراء مختلف تماس دارند اثماً روی آنها مقدار زیادی می‌کربهای کشنده جمع می‌شود. بنا بر این وظیفه خانم آنست که هر صبح برای حفظ سلامت شوهر جیب‌های او را مورد تفحص قرار دهد و اگر از این کاغذهای پرمیکرب در آن یافت می‌شود همه را بدقت بشمارد و سپس « گند زدائی کند » یعنی آنها را در کیف خود بگذارد و بعد ببازار برده درد کانهای مختلفه « دور بریزد ۱ » مثلاً مقداری از آنها را به آرایشگر بدهد و مقدار دیگری را به خیاط و اگر چیزی باقی ماند بکفایش و غیره که اثری از آنها باقی نماند. دومین راه برای گندزدائی اسکناسهای پرمیکرب آنست که دواهای گندزدا و « اکسیدان » برای آنها پیدا کنند از جمله این دواها که در بهترین آزمایشگاههای جهان امتحان شده و نتیجه خوب داده‌اند عبارتند از،

«اکسید دو گالو» و «پیر ایش دومنگنات» و «اسید مهارانیک» و «اسید پالتو پوستید اریک» و دیگر داروهای مشابه که در داروخانه های معین اسلامی و لالهزار بحد وفور یافت می شود و خانمها هر روز می توانند پس از آزمایش کافی برای همیشه از آنها استفاده کنند. بخصوص آنها که به سلامت شوهران علاقه وافر دارند باید هر گز نگذارند میکرب اسکناس در جیب های آنها نفوذ کند. راه دیگر برای حفظ بهداشت منزل عبارتست از پذیرائی دائمی از مهمنان که عده آنها زیاد باشد. در این مورد باید توضیح داد که خانم موظف است غذاهای مانده بخورد شوهر ندهد والا در بیماری او کوشش کرده است ... برای این منظور باید همیشه عده بسیاری مهمان دعوت کند که بیایند و هر چه غذا در منزل یافت می شود نوش جان کنند تا در نتیجه چیزی «نمایند» و فاسد نشود ...

مال کیمیست؟

آقا وقتی مهمانخانه را ترک کرد، ناگهان بیادش آمد که چترش را فراموش کرده. پیش از آنکه تاکسی بنشینند و به ایستگاه برود، بیدرنگ به مهمانخانه برگشت، از پله‌های آن بالا رفت و خود را باطاقی که در آن سکونت داشت رساند. از پشت در صدائی بگوشش رسید. این صدا از یک پسر و یک دختر جوان بود که بماه عسل آمده بودند و بلافاصله اطاق او را اشغال کرده بودند.

مرد، از پشت درگوش داد.

این حرفها بگوشش رسید:

پسر، این دو چشم مامانی مال کیه؟

دختر، مال تو!

پسر، این دهان تنگ قشنگ مال کیه؟

دختر، مال تو.

پسر، این دستهای ظریف مال کیه؟

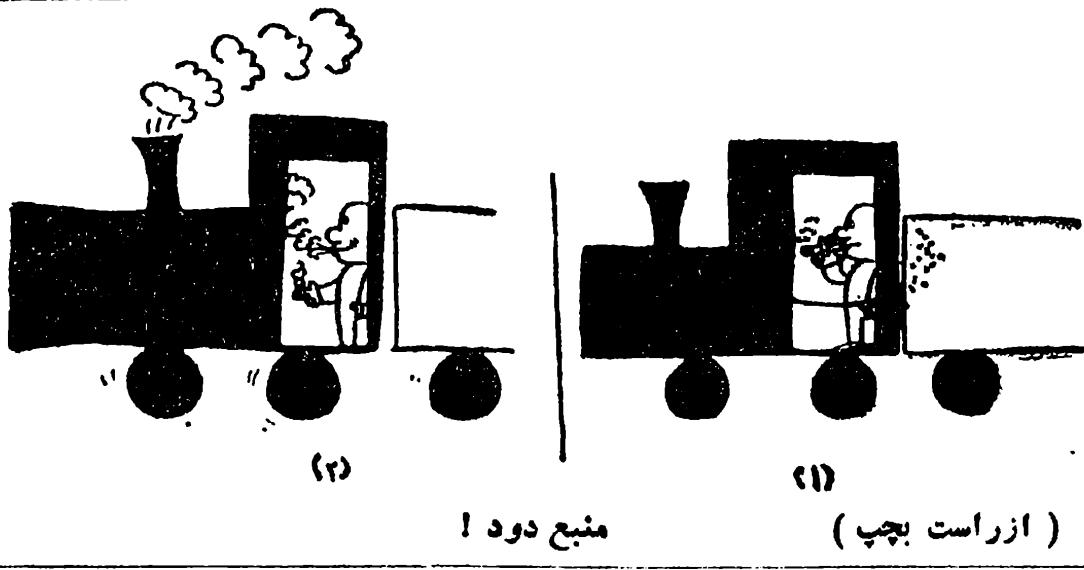
دختر، مال تو.

همین‌طور این حرفها ادامه داشت بقدرتی که مرد مسافر خیلی ناراحت شد. بخصوص که هر چه زودتر بایستی خود را با ایستگاه میرساند.. ناچار فرباد کرد:

- وقتی به چتر رسیدید... بدانید که مال منست!!

هچجو!

ماند از آن مرحوم، شش تا کره خر
کن برای مردم دنیا بماند
حیف از او رفت، اما حیف تن
اینکه این شش تن از او بر جا بماند
مثل ماشین سواری رفت، لیک
گرد و خاکش از برای ما بماند!
«شبگرد»

آیا همیدانید ؟

چرا الاغ یونجه می خورد ؟

اگر نمی دانید پس بدانید که کارتان را راحت کرده ایم و جوابش را در همین پایین صفحه نوشته ایم .

میکرب جدید

آقای دانشمند همیشه در لابراتوار خود نشسته بود و شیشه ها و قرع و انبیق ها را بجان هم میانداخت و هیچ بزنش نمیرسید. حتی غذاش را هم آنجا می خورد .

یک روز زنش بتنگ آمد و با او گفت :

— من اصلاً می خواهم بدانم تو در آنجا چکار میکنی؟ نه خوابت رامی فهمی، نه خوراکت را و نه بفکر من هستی . دانشمند گفت، عزیزم، من کار مهمی می کنم مشغول کشف یک میکرب جدید هستم .

زنش با تعجب و مسخره گفت :

— خیلی عجیب است . اینهمه میکرب که توی دنیا هست کم

است که تو میکرب تازه ای کشف میکنی ؟!

جواب آیا همیدانید

برای اینکه الاغ است !

آقای روشنو

و

عکس گذرنامه اش !!

خواب

نصف شب، زن با اضطراب تمام شوهرش را مخاطب قرار داد و گفت:
- مثل اینکه دزدی بخانه آمده، خوابی یا بیدار؟
شوهر در حالیکه در رختخواب غلط می‌زد گفت:
- هیچ نهی بینی، خوابم!

قنبیله ۸

مردی نزد همسایه رفت و گفت:
- سگ شما دیروز وارد خانه ما شده و مقداری گوشت را که برای تهییه غذا خریده بودیم خورده است ...
همسایه گفت:
- اشکالی ندارد، دوروز باو غذا نمیدهم تا دیگر از این
غلطها نکند !!

بوسه

خندان خندان دوید و پیش من آمد
دوخت دولب بر لبم که بوسه بزن!ها!
الحق شرم آمدم بدین لب منکر
بوسه زدن بر لبی چو لاله حمرا
کاین لب همچون زلولی امن نه سزا بود
بر لبکی سرخ تر ز خون مصفا
گفتمش ای ترک، داده گیرد و صد بوس
کن لب لعل تو قانعه بتماشا
روی ترش کرد و گفت: کبر فروهل
کن تو تولا نکو بود نه تبرا
شاعر و آنکاه رد بوسه شبرین؟
کودک و آنکاه ترک جوز و منقا؛
در همه عضوم هنخیری پی بوسه
از سرم اینک بکیر و بوسه بزن تا ...!
بوسه چه باشد، که مستحق کناری
شاکرم اینک ببوسه تو ولی با ...!
روی و لبم هردو نیک در خود بوسند
این من واينک تو، یا ببوس لبم یا ...!

هوش هنر شمارا

احمد آقا به محمود آقا اعتراض کرد که تو در عالم دوستی همیشه
بمن دروغ میگوئی ...
پرسید: میتوانی مثالی بزنی؟
گفت: بله، مثلا تو همیشه بمن میگفتی یاک برادر بیشتر
نداری... اما خواهست که دیر وزباخانم من صحبت میکرد، میگفت دو برادر
دارد!!

از : یارو

حتماً شما هم با آثار زول ورن نویسنده فرانسوی از قبیل، «دور دنیا در هشتاد روز» و مانند اینها آشناشی دارید و میدانید این هر دفکور در نوشته هایش پیش بینی های عجیب و غریبی کرده بود که مدت‌ها بعد از او همه‌اش بتحقیق پیوست مثل رادیو، هواپیما، تلویزیون و غیره ...

حال خیال می‌کنید در قرن ما نباید زول ورنی ظهرور کند و پیش بینی های جدیدی بگند که بخاطر او هم نرسیده بود؟ ابدأ اینطور خیالی نگنید چون من همین الان زول ورن را بدوقیل دعوت می‌کنم و پیش بینی هایی می‌کنم که از پیش بینی های او پیش بینی تر است!

فعلاً مختصری شروع می‌کنم و اگر باز بهم رسیدیم بقیه را عرض می‌کنم:

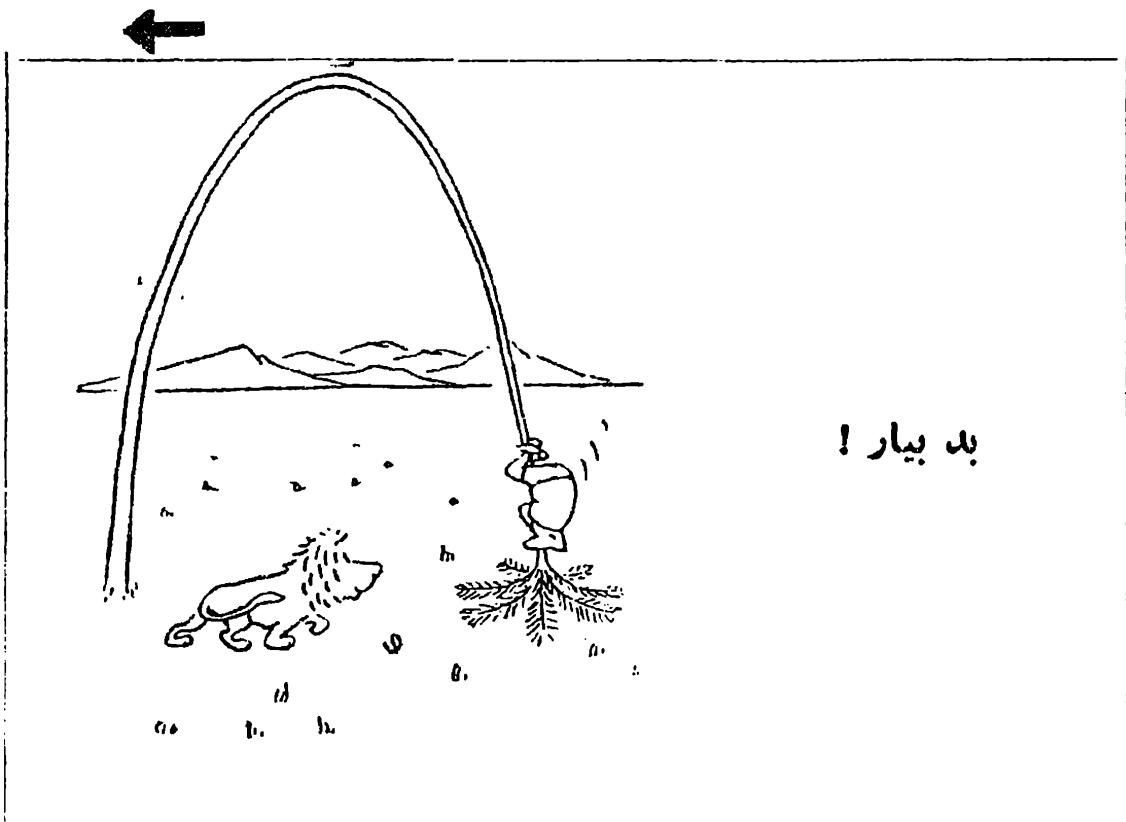
عرض کنم که، از قدیمترین ایام که آدم بدنیا آمد و حیوانات را استثمار کرد، یکی از موادی که خیلی بدردش خورد، «روغن» بود یعنی همینکه فهمید «چربی» ها و روغن‌جات ا چه فایده‌هائی دارندو چه مزه خوبی هم دارند، اقسام آنرا در خدمت خود قرارداد و البته آنوقتها «گریس» یا واژلين در کار نبود و روغن اصل کرمانشاه را (البته کرمانشاهی که هنوز ساخته نشده بود ا) بسراغ معده مبارکش فرستاد و یک دنیا لذت برد ...

بله، از قدیمترین روزگارها، آدم با روغن سر و کار داشته و هنوز هم این عهد و پیمان گستته نشده و آدم و روغن همدیگر را محکم چسبیده‌اند ...

چهار پایان هم در محکم تر ساختن این عهد و پیمان بزرگترین دل را دارند ... و بنا بر این از قدیم روغن «حیوانی» در دسترس آدم بوده است. اما همانقدر که «دورانها» در زمین شناسی مشخص شده‌اند و هر چیزی هم در دنیا دوره‌ای دارد، کم و بیش دو دن روغن حیوانی سپری شد و روغن «نباتی» جانشین آن شد و بعبارت دیگر هر گیاهی که رمقی و روغنی داشت روی کار آمد. شیره اش را کشیدند و بجای روغن اصل در دسترس مردم گذاشتند و بنا بر این دوره روغن حیوانی سپری نشد ولی ضعیف شد.

حالا دقت کرده‌اید که مردم عهد روغن حیوانی چه حسرتی بروزگار گذشته میخورند؟ در هر محفلی که جمع می‌شوند، آهی از دل پر درد بر می‌آورند و میگویند:

— راستی راستی خوش بحال آنوقتها، آدم «صنار» میدادنیم من

روغن گوسفند اعلی می خرید و از عطرش کیف می کرد ... همه مردم هم آن وقتها سالم و خوش بودند و حتی دندانشان هم درد نمیگرفت معدده شان هم بر عکس آنچه می گویند سالمتر و قوی تر بود ... با دست خالی هم بشکار شیر میرفتند بله، خوش آن عهد ! .. ولی بهر حال کم کم روغن نباتی جای روغن حیوانی را میگیرد و با پیشرفتی که در این امر حاصل شده بزودی خواهید دید که کنجد و خشخاش و مانند اینها بجای خود (چون باز اینها روغن واقعی دارند .) از کاه و یونجه هم روغن میگیرند و بمردم میخورانند ۱

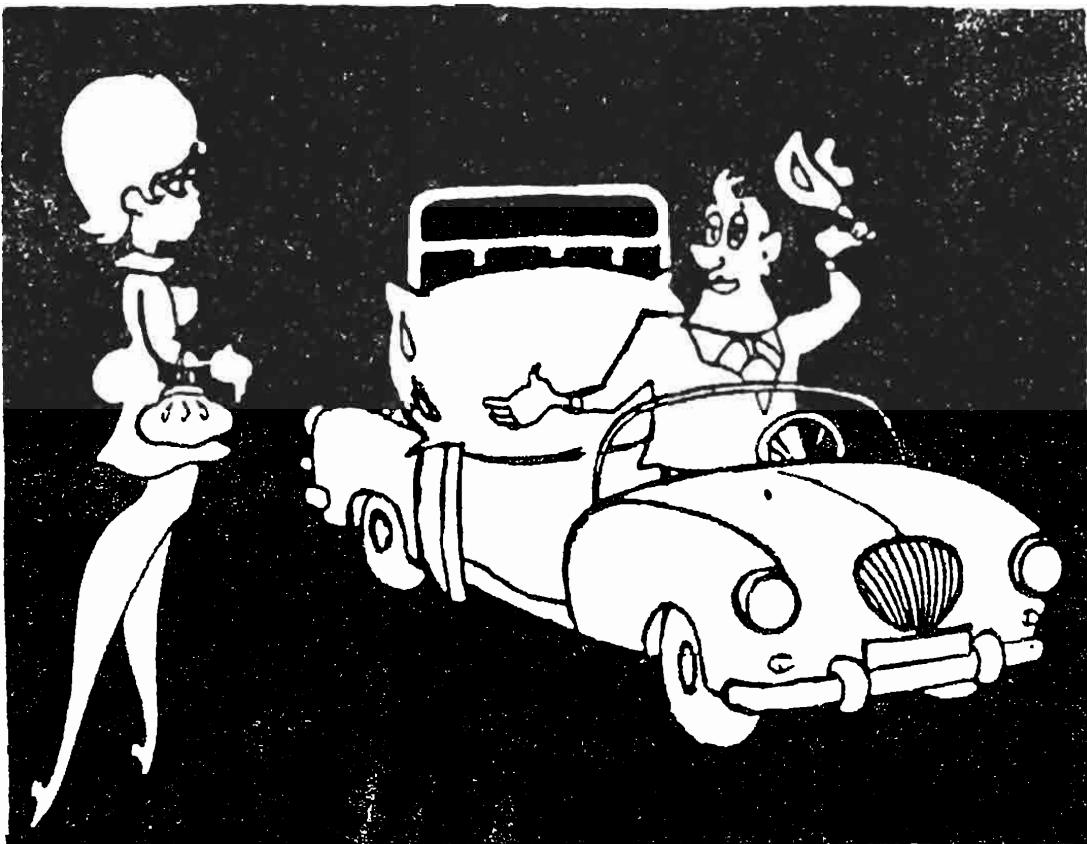
بنا بر این ، دوره دوره روغن نباتی است و روغن حیوانی خواه ناخواه محکوم بزوال است و شاید بزودی روغنی که از گاو و گوسفند میگیرند حکم کیمیا را پیدا کند و مثلا نمونه های آنرا در شیشه های بی هوا در موادها بمردم نشان دهند و بگویند اینست روغن حیوانی که در قرن - یاقون های گذشته مردم می خوردند ۱

ولی بنا بر آنچه اول گفتم، هر چیزی دوره ای دارد و بنا بر این بدون شک دوران روغن نباتی هم روزی سپری خواهد شد . واين عهد هم راه زوال و نیستی پيش می گيرد . بنا بر اين شما تصور می کنيد بعد چه می شود ؟

اینجاست که اگر اجازه بدهید ، من که قرار است رقیب سر سختی برای ژولورن باشم، آنرا پیش بینی می کنم والبته دلیل علمی یا نیمه علمی هم دارم ،

در بیان مطلب عرض می کنم که موجودات دنیا را به سه قسم تقسیم کرده اند : حیوان - نبات - جماد . بنا بر این حدس می زنیم که بعد از حیوان نوبت گیاه (نبات) است و بعد از نبات نوبت به «جماد» خواهد رسید . پس بعد از آنکه دوره روغن نباتی تمام شد از نظر روغن نوبت به «روغن جمادی !!» خواهد رسید و دوره روغن جمادی آغاز خواهد شد .

در این وقت است که آدم روغن فدیده و روغن پیدا نکن ! از گیاهان، روی به جمادات می آورد و مثلا از گیج - خاک - شن - سنگ روغن می گیرد و در این وقت است که : از روغن حیوانی مثل یك افسانه یاد

- بفرماین ... !

می‌شود . . . و مردم روغن جمادی خوار ! شکر این نوع روغن را هم نمی‌کنند و بیاد عهد روغن نباتی، خودرا دلخوش می‌سازند .
مثلًا پیر مرده‌هایی که عهد روغن نباتی (عهد ما) را دیده‌اند ، با آه و حسرت برای نوه‌های خود تعریف می‌کنند که :

- چه دوره‌ای بود ... آدم حظ می‌کرد ... یک کیلو روغن نباتی می‌خریدیم به سه چهار تومان ! آنهم چه روغنی ، از کاه خالص !
یا از برگ چغندر بی‌غل و غش ! ... حالا می‌بینید که روغن آهک چقدر بیمزه است و چقدر هم گران ! و این روغنهای « ماسه » چطور معده را خراب می‌کنند ! بله . . . خوش بحال عهد روغن نباتی ! !

توجه فرمودید ؟ این پیش‌بینی من بود و اگر میل دارید ببینید چرا فهم چقدر درست است و چقدر مثل پیش‌بینی‌های ژول ورن صحیح از کار درمی‌آید . فقط تا آخر این قرن صبر کنید !

آیا آدم سالمی هستید؟

با این چند سؤال خوب توجه کنید:

- آیا وقتی با یکی از «دوستان!» در یک محل «شاعرانه» نشسته‌اید ... اگر زنتان سربرسد . قلبتان به تپش می‌افتد؟
- آیا موقعی که مادر زنتان بطور ناگهانی سر میرسد، رنگتان زرد می‌شود و مضطرب می‌شوید؟
- آیا هنگامی که مشغول صرف غذا هستید ، هرگاه یکی از آشنايان وارد شود، ناراحت می‌شوید؟
- آیا ... اگر به خیاط یا کاسب سرگذر هبلغی بدھکار باشید، وقتی می‌خواهید از نزدیکی هغازه او عبور کنید ، راهتان را از ترس کج می‌سکنید؟
- آیا وقتی خانم‌تان از شما پول اضافی می‌خواهد ، نزدیک است دیوانه شوید؟
- آیا وقتی در اداره مشغول چای خوردن هستید ، اگر مدیر کل سربرسد، دستپاچه می‌شوید؟

اگر جواب چهار سؤال از این شش سؤال هثبت است بدانید
که آدم سالمی نیستید و بهتر است که بیک پیش‌شک حاذق (اما پول نگیر!)
مراجعه کنید!

برای یکی از رفقاء نیمه شب توفیق ملاقاتش دست داد!

صفا آوردي!

ای دوست ، خوش‌آمدی ، صفا آوردي
هر چند که راستی بلا آوردي
می‌با دگران خوردي و در جای دگر ،
بد مستی آن برای ما آوردي ؟!
«شایان»

بچه‌های امروزی

هوشناک کوچو از پدرش پرسید: ما از کجا آمدہ‌ایم؟
پدر که درمانده بود و نمیتوانست چه جوابی بدهد که هوشناک قانع شود، برای گریز از صحبت گفت:
- هیچی، هارا لکلک بدنیا آورد.
پسر فکری کرد و با تأسف گفت:
- عجب! پس ما یک نسل «غیر طبیعی» هستیم؟!

کدام یک؟

دو دوست بعد از مدتی بهم رسیندند.
یکی بدیگری گفت:
- راستی بگو ببینم تو ازدواج کرده‌ای یا اینکه غذای خودت را خودت میپزی؟
جو ابداد:
- هردو!

زن خوب!

دوست نویسنده‌ای داریم که مطالب شیرینی می‌نویسد، یکی از همسایه‌های او میگفت: کتاب اخیرش را که نوشته، مدیون زنش است.

گفتم، حتماً یک زن مطیع و عاقل دارد که فکرش را راحت می‌کند.
گفت، بر عکس، چون در مقدمه کتابش نوشته است که اگر زنش دوماه از خانه غیبت نکرده بود، هر گز موفق بتألیف این کتاب نمی‌شد!

از : برقار دشاو

♠ هر وقت کسی عملی انجام میدهد که هایه شرمندگی است سعی میکند آن عمل را «انجام وظیفه» قلمداد کند!

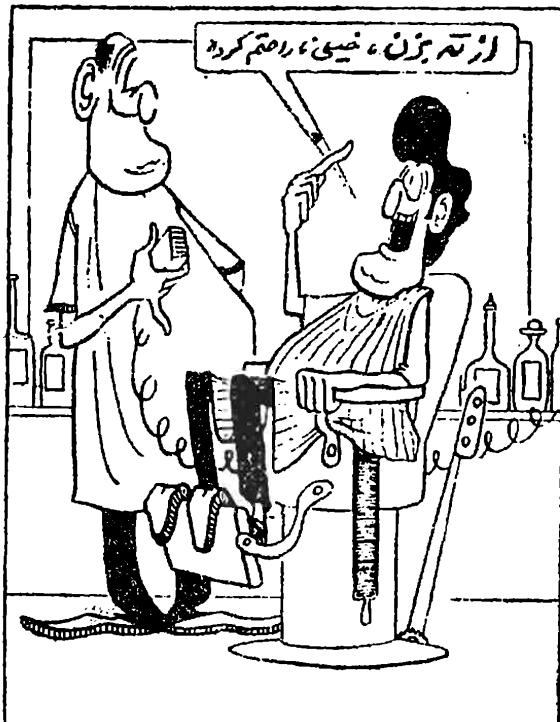
♠ وقتی یک انسان ببری را میکشد اسمش را «شکار» میگذارد، ولی وقتی ببری یک انسان را میکشد با آن «سبعیت» میگویند!

♠ حقیقت چیزیست که هیچکس پاورش نمیکند!

♠ چیزیکه اغلب مردم میخواهند از آن سردر بیاورند معمولاً هیچ ارتباطی به کار آنها ندارد!

♠ هیچ عشقی واقعی تر از عشق به غذا نیست؟

♠ دیوانگان همه جا پیدا میشوند، حتی در تیمارستان!

مسابقه مخصوص
آدمهای با هوش!

دیده اید که ماه گاهی درست نصف میشود و بشکل نصف دایره بنظر میرسد میتوانید بگوئید در این موقع، درست شبیه به چه چیز است؟

از قیافه تان معلوم است که نمیدانیدا پس جوابش را در صفحه ۱۵۹ بخوانید.

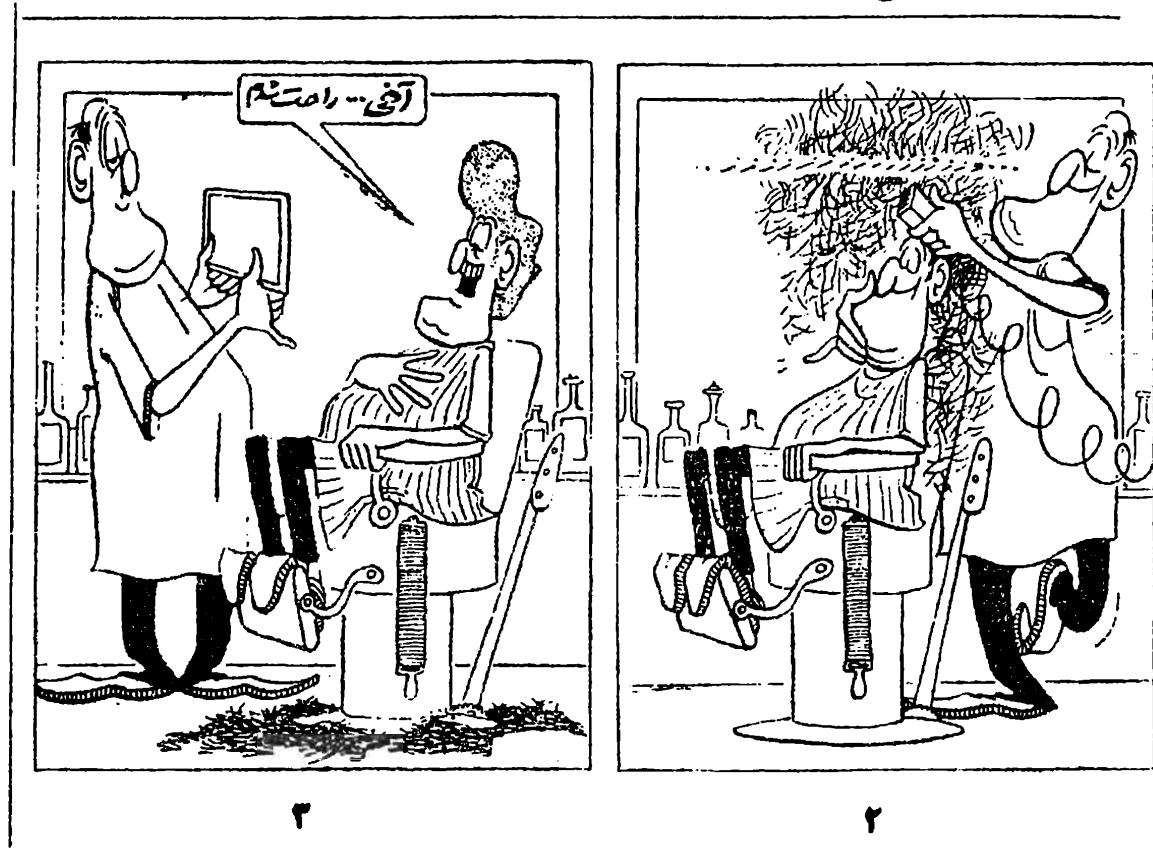
فیضانی صحیح

میرزا محمود بعد از ۱۵ سال به خسیس دیوان که از درستان قدیمی و صمیمی او بود رسید . جلو رفت دست در گردنش انداخت و احساسات گرمی نشان داد . خسیس دیوان اول اورا بجا نیاورد و بعد از معرفی پرسید :

- راستی که خیلی باهوشی ، بگو ببینم بعد از این مدت طولانی چطور مرا شناختی ؟
گفت ، - از این گت و شلواری که بتن داری ، چون ۱۵ سال پیش هم همین را پوشیده بودی !!

دلیل ۸

علم - بگو ببینم بچه دلیل طیاره در آسمان حرکت میکند ؟
شاگرد - بدلیل آنکه اگر روی زمین حرکت می کرد اسمش را اتومبیل می گذاشتند !

بلهجه تهرانی :

== فرزل دوستمانه ==

جانا تو راحت دل مائی بہت بکم
از شاهکارهای خدائی بہت بکم
هستش ستاره کوره بپیش تو ماه نو
خوردشید آسمان صفائی بہت بکم
کبسول ڈازو عشوہ و معجون غمزهای
بردرد عشق ماتو دوائی بہت بکم
یکندره رحم توی دلت نیست لاکتاب
مايل بظلم و جورو جفائی بہت بکم
جون تو نیست این دیگه رسمنش که از کرت
در میری و همیشه جداهی بہت بکم

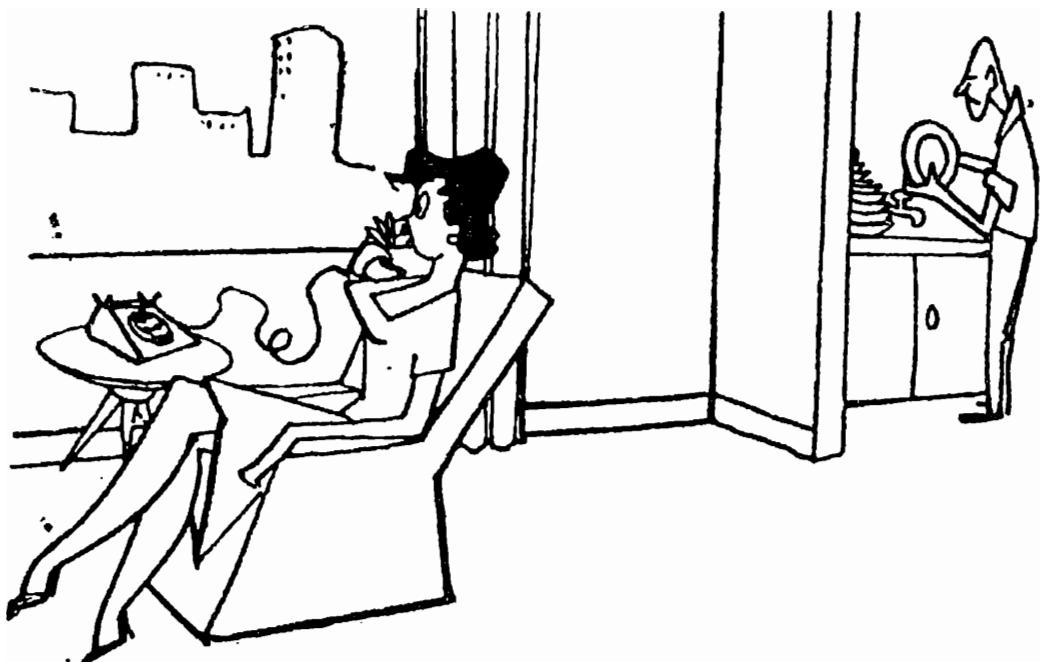
قربون آن چشای سیاهت برم ، کمی
دور از محبتی و وفاهی بہت بکم
من با تو «همچینم» تو واسم بینخودی همش
هر روز در میاری ادائی بہت بکم
بینخود دیگه بپیش رقیبون میری جونم
هر روز و شب بپیش اوناھی بہت بکم
داش آسدالله

همهله ارثی !

خانمی به جوانی گفت :
- شما که ثروتمند و جوان و خوشگل هستید ، چرا ازدواج
نمی کنید ؟

جواب داد :

- این یک موضوع ارثی است ، چون در خانواده ما از
چندین نسل پیش تا حالا رسم شده که ازدواج نکنیم !!

- گفتی شوهرت هر یعن و بستره ۹... پس چه کسی ظرفها تو نو می‌شوره؟

عادت

اخیراً الیزابت تایلور با تفاق شوهرش به ونیز رفته بود. قایق رانی که برای گردش آنها را سوار کرده بود به الیزابت تایلور گفت،

- این دهمین سالیست که من شمارا در ونیز می‌بینم.

«لیز» جواب داد،

- بله، آخر من عادت دارم ماه عسلهايم را در ونیز بگذرانم!

کدبانو!

مردی می‌گفت:

- نمیدانید چه زنی دارم. بدست خودش کتم را از تنم در می‌آورد.

دوستش گفت، همیشه این کار را می‌کند؟

گفت: نه، فقط اول برج که حقوق می‌گیرم !!

اللهم اعذنْهُ مِنْ ذَنْبِ اَنْ دَرَارٍ

♠ یکی از لذت‌های خواندن نامه‌های کهنه اینست که محتاج

به جواب دادن نیستند ۱۱

لرد باپرون

♣ کوشش کنید که درستکار باشید، آنوقت لااقل هیدانید که
از تعداد آدمهای بدکار دنیا یکی کم شده است ۱۱

توماس کارلایل

♣ «تغییر مد» مالیاتی است که فقر ا بخاطر خودخواهی اغنية
می‌پردازند.

♠ اکثر کسانی که شام و ناهارشان مرتب است دچارت ب عشق
می‌شوند ۱

نیکلا چام فورت

♣ اگر از تنها می‌ترسید، هیچ وقت ازدواج نکنید ۱۱

♣ وقتی مرد یا زنی نمیداند چکازکند، ازدواج می‌کند!
آنون چخوی

♣ انسان هر قدر کمتر کار داشته باشد، کمتر وقت دارد که
آنرا انجام دهد ۱

لرد چستر فیلد

♣ وقتی زنها با مردها مساوی شوند آنوقت به مردها آقائی
می‌کنند ۱

سفر اط

♣ من فن فرب دادن سیاستمداران را کشف کرده‌ام، با آنها حقیقت
را می‌کویم و آنها هم هیچ وقت باور نمی‌کنند ۱

کاور

♠ هر وقت نتوانستید رازی را از زنی پنهان کنید ، حتماً
عاشق او شده‌اید ۱

جان گی

♠ آکهیها تنها مطالب حقیقی روزنامه‌ها هستند ۱
توماس جفرسن

♠ هر گلی خاری دارد، همان‌طور که زنها سوزن سنجاق دارند ۱

♠ هر وقت کسی مردم را پست و دنی خطاب کرد حتی، میخواهد
خودش را از آنها مستثنی کند ۱

دو گلاس جرالد

♠ نظریه مندان بیش از چهل ساله راجع به زنها کاملاً خالی
از اهمیت است ۱

بن هکت

♠ عشق حرفه بیکاران است و آرزوی اشخاص مشغول ۱
بارون هیتون

♠ اولین درسی که انسان از تاریخ میگیرد ، خوبی شیطان
است ۱

امر سون

♠ دکترها در روز قیامت بیشتر از ما زن‌الها شرمنده ارواح
مردگانند ۱۱

ناپلئون

شاگرد اول!

گر که روزی من معلم باشم ای ماهر و
نمراهایت را بچشمانت محول میکنم
میدهم هر روز، چندین مسئله تا حل کنی
گر که ماندی زیر آنها، جمله را حل میکنم
چونکه می‌بینم ذ استعداد ، افتادی جلو
بین شاگردان ترا البته اول میکنم
آقا معلم

غزلی اصفهونی

کسی اس !

جفتی من او نکه بدد جون برهی یار کیس ؟
 جفتی من از غمی هجرانی تو بیمار کیس ؟
 قیمتی ماچی تو هر سال گرونتر میشد
 جنستا غیری منی زار خریدار کیس ؟
 من مسلمون بودم و عشقی تو بیدینم گرد
 غیری تو او نکه مناکرد چو کفار کیس ؟
 همه نرود و سرمایما کپ گردی تو
 ور شکستی می من در توئی بازار کیس ؟
 بر سری سبیله ای تو روزما شوم کردم من
 خودمونیم ، چو من اینقدر بیکار کیس ؟
 کلمنت خاکروه ریخت روسربی من تا و خیزم
 من نرفتم ، می من عاشقی بیعار کیس ؟
 غیری چاکر که شدم پیر و ندیدم رخی تو
 او نکه ریشاشا سیفید گرده تو اینکار کیس ؟

م . علی قابو

دلیل ا

مرد مفلوکی مبلغی به شخصی بدهکار بود .. این شخص مرتبأ
 باو مراجعه میکرد و پوش را میخواست ، ولی جواب منفی میشنید .
 یك روز که پاک از کوره دررفت باو گفت ،
 - آقا خجالت نمیکشی ؟ چند دفعه است می آیم پولم را بگیرم
 و امروزو فردا می کنم ؟
 جواب داد ،
 - خجالت ندارد .. توهمند وقتی من خواستم پول قرض
 کنم ، صد دفعه برای دادن پول امروز و فردا گردی !

رحمت به اسب اولی !

در میدان اسب دوانی، مردی می خواست روی اسب شماره ۱۵
که در میان چهار اسب دیگر آماده مسابقه بود شرط بندی کند ولی
دوستش باو رسید و گفت :
- از این کار صرف نظر کن چون محال است این اسب ببرد ...
پرسید : از کجا دانستی ؟
گفت : چون این اسب مال منست و عرضه‌ای ندارد که برند
شود .

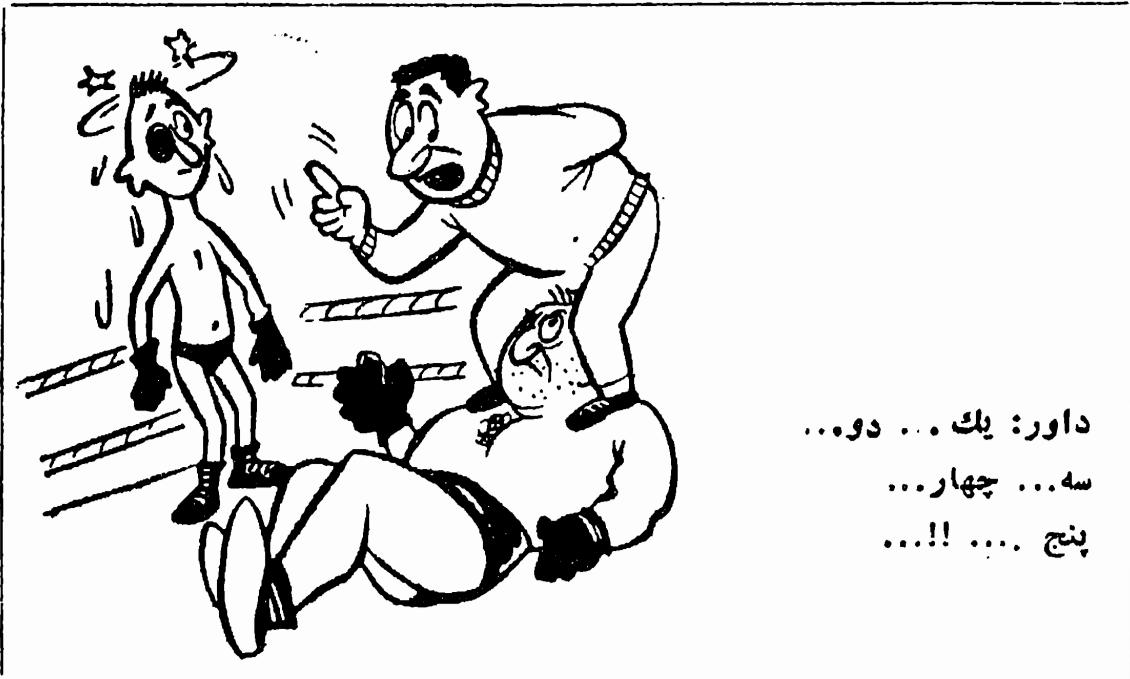
گفت : اما اشتباه می‌کنی، حتماً برند می‌شود .

پرسید : از کجا دانستی ؟

گفت : چون چهار اسب دیگر مال من هستند و در آنها
عرضه‌ای نمی‌بینم که از اسب توجلو بیفتنند !!

اگر هر دید جواب بد هید !

می‌توانید بگوئید طولانی‌ترین کلمه عربی که در فارسی هم
رایج است چیست ؟
اگر مردش فیستیک جواب را در صفحه ۱۵۹ بخوانید .

داور: یک ... دو ...
سه ... چهار ...
پنج ... !!

بدلبری که حسابدار است

حروف حساب !

ایماه روکه نیست ترا کار جز حساب
و زترس اشتباه بود خاطرت پریش
وی گشته غرق دفتر و اعداد وزین طریق
رنجی بری همیشه که زاندازه هست بیش
الحق بکار خویش توان گفت ماهری
حکم قادری حساب کنی عاشقان خویش!
حسنه علی یجعفر

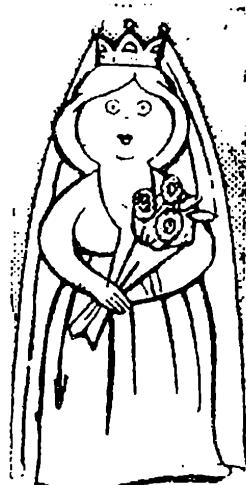
ساعت دقیق ؟

مردی از دیگری پرسید: ساعت چند است؟
او گفت: دقیقاً بگوییم؛
گفت: بله
گفت:

- پس بدان که ساعت من دقیقاً روی ۱۲ خوابیده است!

هدیه پر هصرف ؟

جوانکی عروسی کرده بود و سه نفر از دوستانش
راجع به هدیه ها ؎ی که باو داده بودند صحبت میکردند.
اولی گفت: من یک دست چای خوری کامل باو
دادم که برای ۱۲ نفر کافی بود.
دومی گفت: من یک دست قهوه خوری هدیه کردم
که برای بیست و چهار نفر کافی بود.
سومی که آدم خسیسی هم بود گفت:
- من یک قاشق باو دادم که سیصد نفر می توانند
از آن استفاده کنند!

کردى كرمانشاهى :

♣ قرقى بگىت ! ♣

«شوان»

وتن کر «مشى روسم» و «فرنگك» هاتىه . كشت قوم و خويشيل
د دوسيل چينه مالى و تا تو نستن ميوه و كليچه و كاك خواردن .
بي دفه مشى رضا خوردار بى خوى رسانه مال و چوى كفته قلى
كرمشى روسم . و ت ،

- به به . ما شالا چنى كورا بىته ... خاص ، داشى تعريف كه بذانم
فرنگك چه جورجا يكە ؟ مردمى چه جورن ؟ چە كن ؟ چە خون ؟ ..
قلى شرو كرده تعريف كردن بى چشتلى و تياكە دم گشتيان و امينا
و كورايى شهريل ، وزندگى مردم ، و خورا كيل و كشت چى وت و وت
تا شكت بى .. وقته خاص قصه الى كرد ، مشى رضا و ت ،
- بى چشت قر توا م بيرسم : بوش بذانم تو و او ره چه كرديات ؟
وت ، درس خوانيم

پرسى ، چە درسى ؟

جو اوداي ، درس طب .. يعنى ايرنگك دكترم .

مشى رضا فرمه خوشحال بى ووت ،

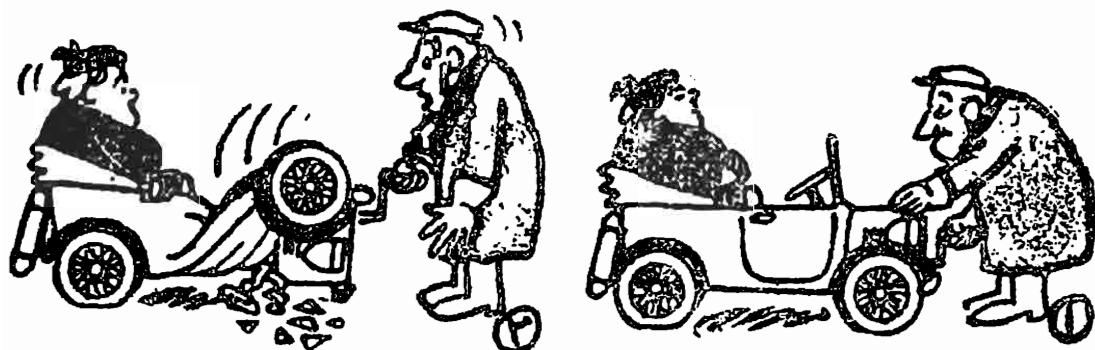
- پس خاص بى .. و امروز اگر جائيم زان بى كى تىمه لاي تو
قلى و ت ، اما مه نتونم تو معالجه بكم چونكە مه دكتر منا ليلم يعنى
تخصص معالجه اطفاله ...

ايره بى كه مشى رضا جور آيملى كه دليان سوزه و غصه خون ، سيلي
كرد و و ت ،

- شخصه نخوه برا ... اي شالا ترقى كيت بعدل كم كم آيميل كورا ليش
معالجه كيت !!

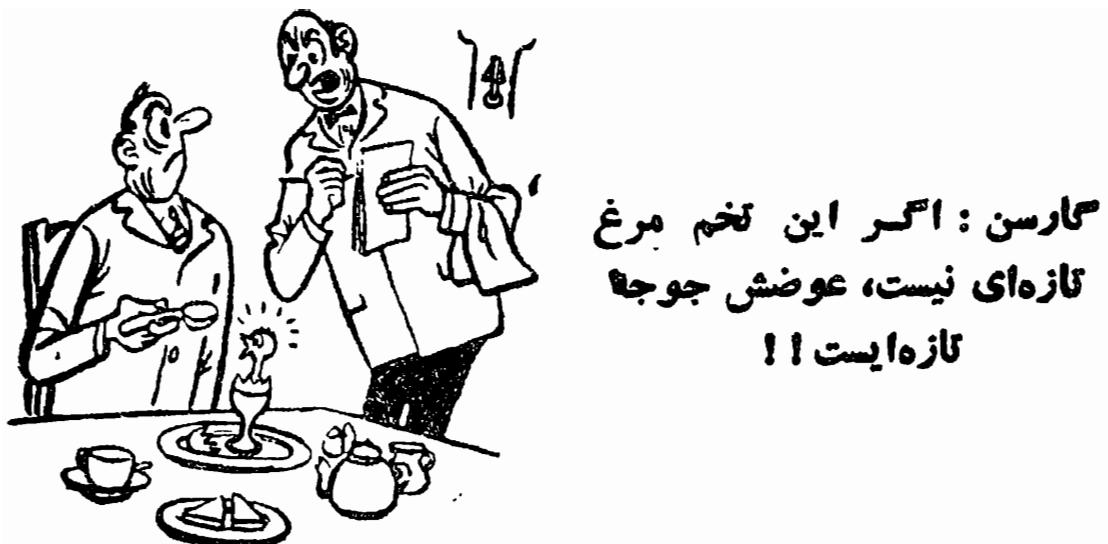
عشق شوفری

بچاله جولة عشقت شکست «شافرم»
 شکست «شاسی» قدم، خدا خدا کمرم
 هنوز میچکد از «رادیات» عشقم آب
 اگر چه کرد «تصادف» فم توبا «سپرم»
 به «لوله اگزز» من لحظه‌ای نگرای ماه
 که بی برق تو به آه و به ناله سحرم
 برآه وصل تومن «دنده» ها «عوض» کردم
 تو «جمعبه دنده» داغون من بین ببرم
 عزیزم «موتور» قلب من «گریپاج» کرد
 برآه وصل تو دیگر چگونه ره‌سپرم؟
 تو «بوگسلم» بنمودی بیک نکاه اول
 بردید «بوگسل» و بگذاشتی به پشت سرم
 چگونه بار غمت «کمپرس» توانم کرد؟
 شکسته «شاسی» عشقم چنان «کمل فرم»
 جو «طاير» دلم از «میخ» هجر «پنجر» گشت
 از آنzman چو یکي طایر شکسته برم
«اویار تقی»

هندل!..

(از راست بجه)

سوارسن : اگر این تخم مرغ
تازه‌ای نیست، عوضش جوچه
تازه‌ایست ! !

پند !

ای پسر فکر ظاهر خود کن
غیر از آن هر چه هست، باشد بشم
جونکه این مردمی که می‌بینی
هست عقل تمامشان در جشم
هن. ترسو

طولا نی ترین چیز

دختر خانمی ، در بزمی مثلا شیرین زبانی و پر حرفی می‌کرد و
حروف‌های مفت میزد و مادرش که خیال می‌کرد دختر خوشمزه‌ای است
گفت :

- خداوندا ! عمر دخترم را باندازه روز قیامت طولا نی کن.
یکی از حاضران وقتی این حرف را شنید بیاد پر حرفی دختر
افتاد و گفت ،
- خانم ، در حق دخترتان دعای بهتری بکنید از خدا بخواهید
که طول عمرش را بقدر طول زبانش بکنند !

هدیه عموجان!

ترجمه: مشارالیه!

— الو ... الو ... عموجان خان ...
صبح شما بخیر ... حال شما خوب است؛ من
سهیلا هستم ... خبیلی متائسم که صبح باین زودی
شما را از خواب بیدار کردم ... خواستم از شما
خواهش کوچکی بکنم.

— . . .

— عموجان، حبیلی ساده است، زحمتی
ندارد، فقط کاری است که از شما ساخته است.

— . . .

— میدانید چیست؟ یکی از دوستانم ازدواج کرده، میخواستم
با او هدیه مناسبی بدهم. فراموش کردم هدیه را بخرم، حالا ابراهیم،
حبیلی ناراحت است و اصلا با من قهر کرده چون او هم با دوستم
دوست است.

— . . .

— نه عموجان. اطلاع دارم که شما با صاحب یک فروشگاه
بنزرگ آشنا هستید ... خواستم یک هدیه مناسب از آنجا بخرید، پولش
را بدهید، البته بعداً تقدیم میکنم ...

— . . .

— نه. این بستگی بدنوق و سلیقه خودتان دارد. هر چیز که
مناسب بود بخرید ... فقط قیمتش از دویست تومان بیشتر نباشد.

— . . .

— نه عموجان ... جان خودتان همین امروز لازم داریم،
یعنی امشب خانه عروس و داماد هستیم.

— بسیار خوب ، حالا که لطف می کنید هدیه را که خریدید
در خانه خودتان باشد، عصر می آیم میگیرم .

— . . .

— عموجان، خدا عمر قان بدهد ، دست شما را میبوسم ...
خمنا باید هدایت که عروس دختر «فلان الملک» است و ممکنست دروزی
بدردتان میخورد .

وقتی این مکالمه تمام شد ، سهیلا به شوهرش ابراهیم —
نکاه مظفرانه ای کرد و از روی خوشحالی او را بوسید و با او گفت :
— راستی مثل اینکه بد فکری نکردیم .

عصر ، سهیلا بمنزل یحیی خان
عمویش، رفت و دید با کمال خستگی روی
مبل نشسته، از درد پا مینالد ... وقتی
چشمش به برادرزاده اش افتاد، گفت :

— بی رو دروایسی بگوییم ، علت
این درد پا فقط توبودی ... بسکه برای (۱)

خرید هدیه این نظر فدویدم در دپایم شدت پیدا کرد... به صورت
هدیه ای که خواسته بودی در سالن است، روی صندلی، برو بردار .
سهیلا عموجان را بوسید و از او تشکر بسیار کرد و بعد به
سالن رفت . روی صندلی یک جعبه بود . آنرا برداشت و با شوق و
ذوق زیاد، خانه را ترک کرد و بخانه خودشان و پیش شوهرش رفت .
شب که شد دونفری هدیه را برداشتند و بطرف خانه عروس و
داماد راه افتادند ... در میان انبوه جمعیت سهیلا هدیه را به عروس
خانم تقدیم کرد و خنده کنان گفت :

— این هدیه را یک مرد ثروتمند که در خرید و فروش خیلی
وارد است و ذوق سرشاری دارد خریده، نمیدانم چیست اما میقین دارم
تر! خوشحال خواهد کرد .

بعد زن و شوهر به مدعوین پیوستند، با آنها شام خوردند و

با آنها برقص و پایکوبی پرداختند ... ضمن رقص بود که سهیلا به شوهرش گفت :

- راستی نمیدانم چرا مادر عروس وقتی هدیه را گرفت، چند لحظه بعد که مرا دید با سردی و خشکی بمن نگاه معنی داری کرد ... حالا هم که ما «تانگو» میرقصیدیم، مرا بشوهرش نشان داد و با او پیچ پیچ کرد . ابراهیم خنده بلندی کرد و گفت :

- مگر بچه شدی؟ این خیال‌های مضحك چیست که می‌کنی؟ ما بوظیله خودمان عمل کردیم، همین آمدن ما به محفل آنها یک عالم قیمت داشت ... هدیه‌ای با آنها دادیم که با قیمت آن می‌توانستیم یک دست لباس برای من و یک دست برای تو بخریم ...

محفل بیان رسید . سهیلا و شوهرش خنده را ترک کردند و سوار تاکسی شدند... بین راه سهیلا گفت :

- راستی متوجه خدیجه‌خانم شدی؛ در این سن پنجاه‌سالگی، لباسی پوشیده بود که برای دختر کوچولوها خوب بود .. پری خانم هم عجب لباس‌دمده‌ای داشت ...

اما ابراهیم، هیچ حواسش پیش این حرفها نبود چون خسته بود و دلش می‌خواست هر چه زودتر بخانه برسد و بخوابد . وقتی بخانه رسیدند، نامه‌ای از عموجان برای آنها رسیده بود. روی پاکت نوشته شده بود «فوری» ...

ابراهیم بسرعت نامه را باز کرد و خواند . یکبار دیگر هم خواند و نزدیک بود دیوانه بشود... نامه را به سهیلا داد و او اینطور خواند :

«دختر بی‌مغز! هرچه زودتر گفتش دم پائی کهنه‌ها پیرت را باو برسان، چون با نبودن آن خیلی ناراحت است و حتی گزیره می‌کند ... زود آنرا بیاور چون حوصله نق نق‌های اورا ندارم... ضمناً هدیه‌ای را که خواسته بودی و خریده بودم، چرا فردی؟ بی‌آنرا ببر!!»
پایان

همه‌ال

بکی از روشناسان مشهور درباره «نقض عقلانی» سخن می‌گفت.
ضمن صحبت گفت،

- انسان غالباً سعی می‌کند از ناحیه‌ای که نقش دارد پیشرفت کند و بجبران آن بپردازد. مثلاً کسی که چشمش خوب نمی‌بیند می‌کوشد نقاش شود . . . کسی که فقیر است کوشش دارد هیلیونر شود . . . و امثال آنها.

در اینوقت یکی از حاضران حرفش را قطع کرد و پرسید:
- در اینصورت آیا شخص «ناقض العقل» نمی‌کوشد که
که «روانشناس» شود؟!

چرا غش کرد؟

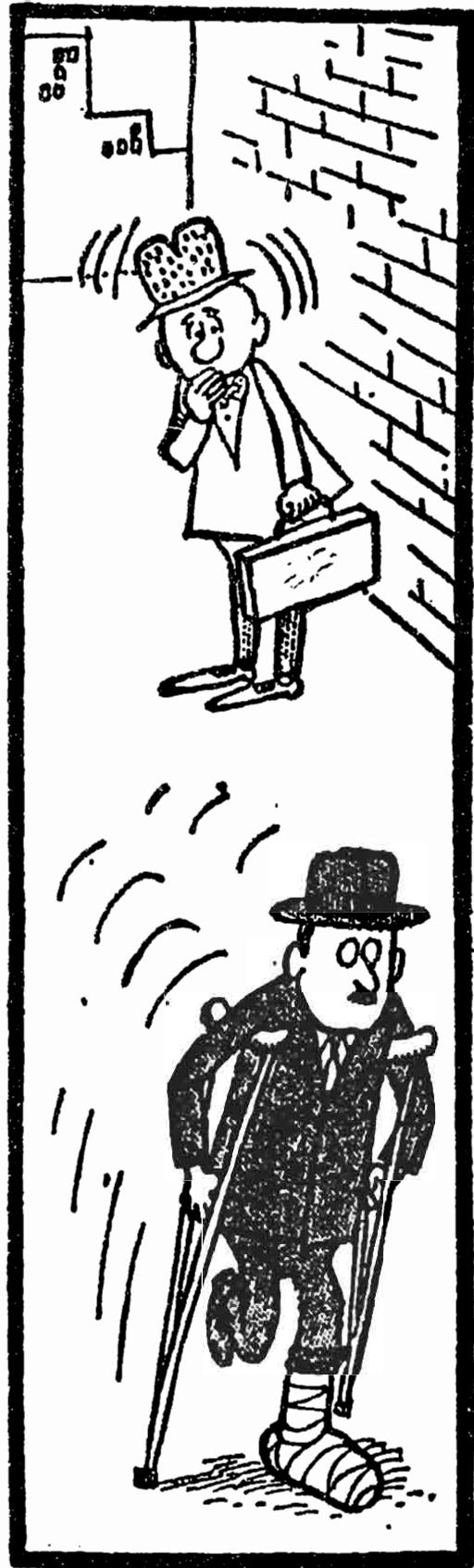
وقتی عمل جراحی عباس تمام
شد چشمانش را باز کرد و دید
درد و ناراحتی در کار نیست.
با صدای خفه گفت:
- خدار اشکر که عمل جراحی
غیر گذشت.

اما مریض پهلو دستی که اسمش
اصغر بود، با او گفت:

- خیلی هم خوش بین نیاش
چون نا آنچه من خبر دارم،
جراح ما آدم حواس پر تی است،
مثلثاً دیروز یک قطعه اسفنج رادر
شکم این مریض کناری من که
حسین است جا گذاشت و مجبور
شد یکبار دیگر هم اورا عمل کند.
مریض دیگری که اسمش
محمد بود، این حرف را تایید
کرد و گفت:

- ماه گذشته همین دکتر دوبار
مرا عمل کرد، دفعه دوم برای
برداشتن یک «پنس» از معده ام
بود که فراموش کرده بود ا
در همین موقع بود که همان
جراح سرش را داخل اطاق کرد و
از مریض ها پرسید:

- هیچ گدام از شما کله
مرا ندیده اید؟!
اینجا بود که عباس یک دفعه
فریادی کشید و غش کرد!

وختر امروزی

وقتی خانم پیردید دخترش
آماده شده تا از خانه بیرون برود،
و البته خود را هفت قلم آرایش
کرده، سرزنش کنان گفت:

— وقتی من بسن توبو بودم، همسر
آینده ام را در گردش و سینما
و محله‌های عمومی جستجو نمیکردم
بلکه در خانه میماندم تا او بسرا غم
بیاورد.

دختر نکاه معنی داری بمادرش
کرد و گفت:

— بله، و بهمین دلیل بود که
یک آدم بد ترکیب مثل پدرم
گیرت افتاد!

نکته

ازدواج کتاب بیست که فصل
اول آن شعر است و بقیه اش نثر
خشته کننده!

وسط تهران

اگر گفتید درست در وسط
تهران چه چیزی دیده میشود؟
قبل از اینکه بیشتر از این
فسر مغز تان را مصرف کنید
جواب صحیح این سوال را در
صفحه ۱۵۹ بخوانید.

مادام

دوشینه بر هگدار دیدم
ترسا زنکی سپید اندام
او سروصفت همی خرامید
شویش بعقب روان چو خدام
کفتم، بفرانسوی چه گوئید
برخانم خویش، گفت «مادام»
کفتم، ز خدا بترس ترسا
وندر ره زاهدان منه دام
مادام تو گشت بهر مادام
دل درین دام توست مادام ۸ «شیخ الرئیس قاجار»

تقلید ۸

مرد الکنی به یک مغازه پارچه فروشی رفت و گفت ،
— آقا ، دددد بی بی بیت دا دا دارید ؟
پارچه فروشن گفت، ب ب ب بله ، چچچچند معم متر می می خواای ؟
در همین موقع مشتری دیگری وارد مغازه شد و گفت ،
— آقا چلوار معزی چند ؟
پارچه فروشن جواب داد ،
— واسه شما معزی ۳۵ زار .

مشتری الکن پس از شنیدن این جواب عصبانی شد و به پارچه فروش گفت .

— م م م م تی تی تیکه ۱۱۱ دای م منو دددر می میمی پاری ؟
پارچه فروشن با ناراحتی جواب داد ،
— ز ز ز نه وا وا وا والله ۱۱۱ ادای او او او نو دد ددرمی می می

خواهش و اطاعت !

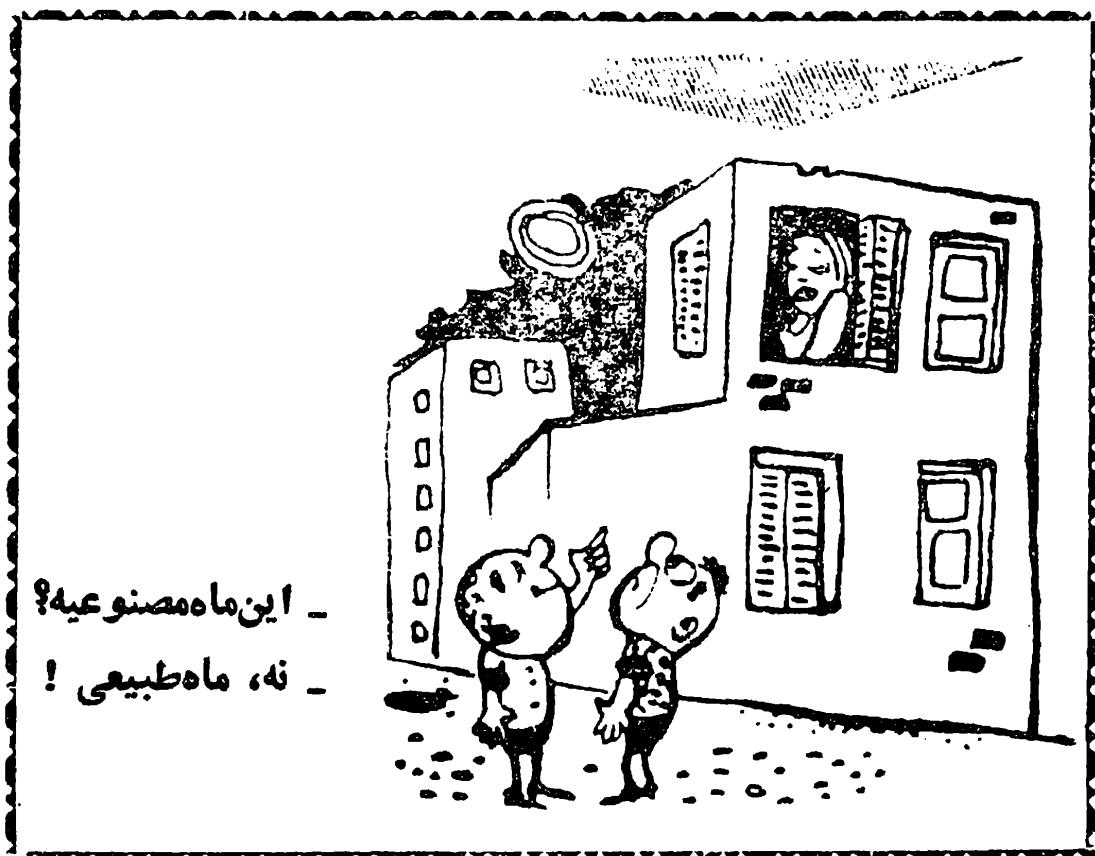
در یکی از کشورهای اروپائی (چکاردارید کدام کشور) وقتی خانم برای رفتن به بیلاق حاضر میشد، فکری بخاطرش رسید و آن اینکه روی مقواهی، خطاب به شیر فروش، روزنامه فروش و اینها که صبح زود چیزی می‌آورند و تحویل میدهند نوشت :

« ماهمه به بیلاق رفته‌ایم .. برای ما چیزی نگذارید »

وقتی خانواده از بیلاق برگشت خانم دید آن مقوا سر جایش نیست و مقوا دیگری با خط دیگر جای آن گذاشته‌اند. روی آن نوشته بود :

« متشکریم خانم ... بنا بدستور خودتان چیزی برای شما نگذاشتیم ! ! »

البته این خط، خط دزده بود که آمده بودند و در غیاب خانم داروندارش را برده بودند !

- این ماه مصنوعیه؟

- نه، ماه طبیعی !

اثر طبع حکیم بزمجه!

قصيدة قافية

در وصف تهران

دو سه سالی بود کاین بنده ناحق
 به بحر ژرف تهرانم مفرق
 بعصف این پا و آن پا گردم ، آنسان
 که پیچ و مهره هایم شود لق
 (جو در قصابخانه گوسبندان)
 ببنز اندر همسی باشم معلق
 که هی در زین دست و پا شوم له
 سرم گاهی خورد بر میله دق دق
 همیدانم طلبکارست بر در
 اگر بر گوشم آید بانک تق تق
 شبانگه دیده ام بیدار ماند
 زند بس کودک همسایه وق وق
 میا ای مرد بی زر سوی تهران
 ز دریا نگذرد بشکسته زورق
 بزرین بار خرجت خم شود پشت
 مبال از اینکه باشد گردنت شق
 بتهران هر که از «رو» مایه دارد
 رود پیوسته کارش رو به رونق
 جنو بش نیست جز ویرانه ری
 شمالش بر تر از قصر خورنق
 مبین این ظاهر آرام تهران
 که زین خاک می سازند خندق
 بود اینجا کله بردار بسیار
 که باشد نامشان مرد موثق

خیاط : به به ، مبارکه باشه درست قالب تن تو نه !!

نیایی هیچ شهری همچو تهران
 بزیسر گشید دوار ازرق
 اگر ساکن شوی چون من بدینجا
 شود این نکته ها بهتر محقق
 بود جای دل زار و دل آزار
 که تهران شهر اضداد است الحق
 اگر ازکس بخواهی حق خود را
 بیکدم در کف دستت نهد حق
 کناردت گرفت سوی ادارات
 شود پروندهات عمری معوق
 بدینجا آنجنان گردی پریشان
 که در دارالمجانین مرد احمق
 سرانجام آنجنان گردی که چون من
 شود صادر ز تو اشعار مغلق

در هالیم سینما

کارگردان «سناریو» را دید و به نویسنده گفت :
- عیب این نوشته اینست که آخر خوبی ندارد و فم انگلیزی شود.
نویسنده گفت :
- ولی اینطور که خودم میدانم، تماشچیان تا آخر فیلم هر
سینما نمی‌مانند که آنرا تماشا کنند! بنابراین آخر هش هرچه باشد
فرقی نمی‌کند !

دلبر قناو!

دل را بود خرد پنیری که مانده بود
روی لبان دلبرم آن ماه بی نظیر
با بوسه پاک کردمش آن لعل و گفتمش
الحق که خوب ساخته بودی شکر پنیر!
«رفیق الشعرا»

کره قالبی!

مشتری بمقابله لبنياتی رفت و گفت :
- آقا یک بسته یک سیری کره لطف بفرمائید .
لبنياتی یک سیر کره کشید و بمشتری داد .
مشتری بسته کره را پس داد و گفت :
- آقا من کره قالبی میخواستم .
لبنياتی جواب داد :
- از همین کره هاست که قالب میکنیم !

نکته

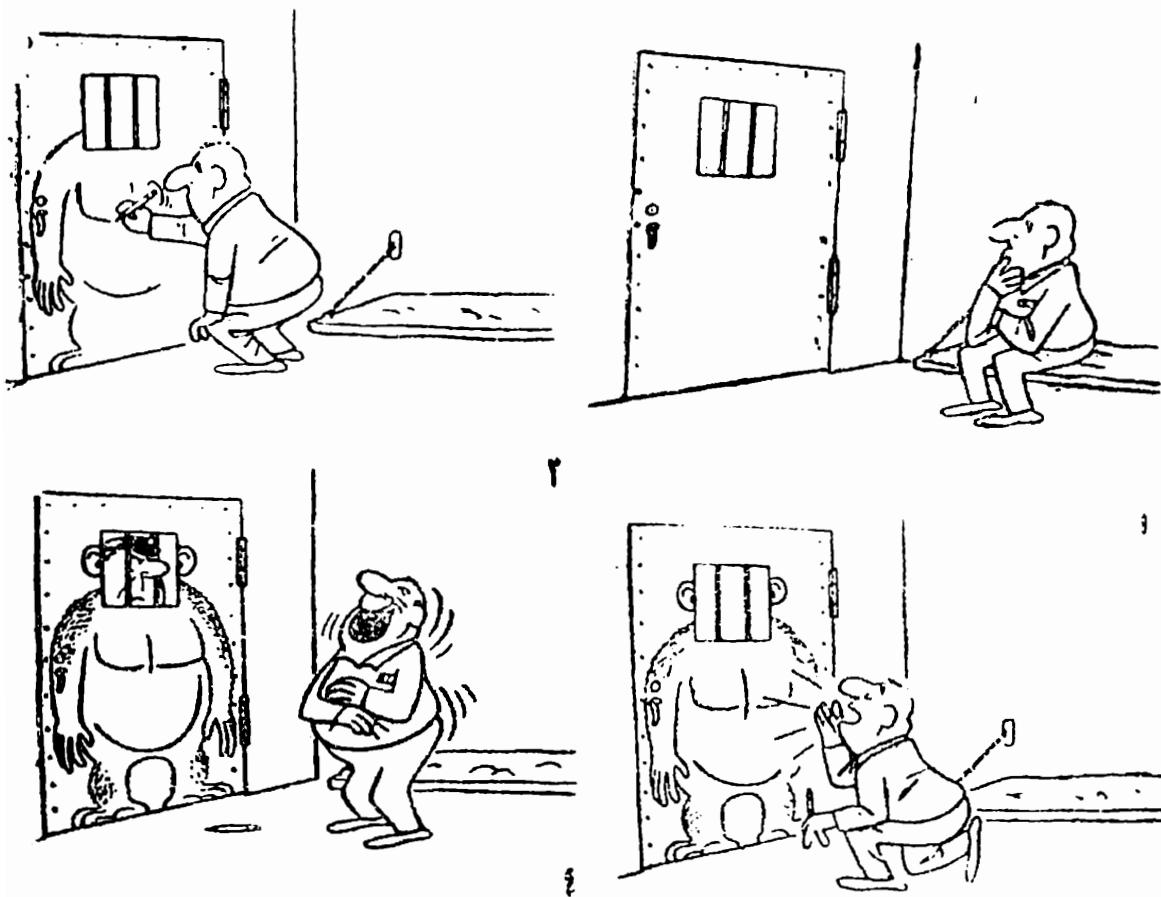
♣ خوشبین کسی را گویند که فکر کند مکس محبوس توی اطاق
به نججهت خودش را به شیشه ها میکوبد که می خواهد راهی برای خروج
از اطاق گیر بیاورد !

خام!

یکی از این جوچه نویسنده‌ها که تازه قلم بدست می‌گیرند، روزی
بديدن یکی از ادب‌ها رفت و با او گفت:

- میخواهم یک کار هنری و ادبی شروع کنم. بنظر شما وارد
کارفیلم بشوم یا نوشتن کتاب؟
گفت:

- اگر وارد کارفیلم می‌شوی بهتر است با فیلم «خام» سر و کار
داشته باشی و اگر میخواهی نویسنده بشوی اول باید چند هزار
خواننده «خام» برای خودت دست و پاکنی تاکارت بگیرد!

تفریح زندانی !!

(از راست بچپ و از بالا به پایین)

شفل آغاز آدء ؟

ترجمه : هتر جم

آقا و خانم نشسته بودند و راجع به آینده بچه‌ای که در آینده بدنیا می‌آمد صحبت می‌کردند.

آقا گفت، گوش کن ضعیفه از قدیم گفتند هر پسری به پدرش می‌رود (البته بعد از دائیش ۱۱) و روی این اصل من دلم می‌خواهد پسرم وقتی بدنیا آمد و بزرگ شد. مثل خودم و کیل مدافعانه بشود. خانم برآشت و گفت: و کیل مدافعانه؟ چه حرفها... اینهم شد شفل؛ نه نفعی دارد، نه اسم و رسمی، زحمت آنهم زیاد است.... بنظر من خوب است پسرمان دکتر بشود که مردم را معالجه کند.. مثل عمویم که هزار و بیک فایده می‌برد.

آقا بنا راحتی گفت، زن حسابی، مگر اختیار کسب و کار بچه بدهست مادرش است؛ این هنم که باشد راجع به هر کاری تصمیم بگیر. فهمیدی؟

خانم ناراحت تر گفت: عجب! اگر تو پدرش هستی هنم مادرش هستم.. کمان نمی‌کنم تو نسبت باو حق پیشتری داشته باشی، من ۹ ماه و ۹ روز و ۹ ساعت و ۹ دقیقه و ۹ ثانیه او را در شکم میپرورانم و وقتی بدنیا می‌آید، من دردمی کشم نه تو... ملتافت شدی؟ آقا برآفروخته شد و گفت: ولی بهر حال تأکید می‌کنم که پسرمان حتماً و کیل مدافعانه خواهد شد نه دکتر... گوش کردی؟ خانم برآفروخته تر شد و فریاد زد، اما اینطور نیست، او حتماً دکتر می‌شود، اگرچه این کار نتیجه اش طلاق من باشد!

آقا، که سخت ناراحت شده بود چشم غره‌ای رفت و تهدید - کنان گفت،

- پس این موضوع را وسیله‌ای قرارداده‌ای که حرفت را بگرسی بنشانی... اما اینرا بدان که با این حرفها من از میدان در نمی‌روم،

اختیار پسرم در دست نهست، شغلش را من تعین می‌کنم.. جتماً و کیل
مدافعی خواهد شد به مهارت من او از طلاق و این حرفها هم نمیترسم.
همان وقتی که پسر را بدنیا آوردم، او را تحویل بدده و بروپی کارت.
خانم با ناراحتی گفت، خوب، پس مرا بیرون می‌کنی؟ حق
با توسط، کناه از من است، بله من کناه بزرگی کردم که حاضر شدم با تو
غول بی‌شاخ و دم ازدواج کنم و مدتی با اخلاق گند تو بسازم ..

آقا فریاد زد، خیلی خوب، من اخلاقم گند است. تحقیرم کن..
اما پکو ببینم اخلاق خودت چطور است؟ مگر من گناهکار نیستم که
با زنی مثل تو ازدواج کردم؟

این مشاجره، همینطور ادامه
داشت، این می‌گفت و آن جواب می‌داد..
تا اینکه کار به فحاشی و کتک کاری کشید.
صدای فریاد مرد و استفانه زن با آسمان
رفت بطوریکه همسایه‌ها جمع شدند و
بالاخره یکی از ریش سفید‌های محله
در کار دخالت کرد و از آنها پرسید علت
این دعوا چیست؟

آقا با آب و تاب جریان را گفت
و خانم هم همینطور...

ریش سفید محل از آنها پرسید: خوب، سن بچه‌ای که برس
شغلش دعوا دارید. چقدر است؟

آقا گفت: هنوز بدنیا نیامده، هفت ماه دیگر متولد می‌شود
ریش سفید محل که از این جریان خنده‌اش گرفته بود گفت:
- اگر نظر مرا می‌خواهید، گمان می‌کنم بهتر باشد پستان
(اگر این بچه پسر باشد) حتماً دکتر شود ولی اول کاری که در عالم
طبابت می‌کند این باشد که شما دو تا دیوانه را معا لجه‌گند!!

مریض - آخه آقای دکتر شما گفته بودید فقط سیگار نکشم و غذای سرخ کرده نخورم !!

کنترل !

بقالی برای حاجتی از دکان خود خارج شد و با آن طرف خیابان رفت . دزدی از فرصت استفاده کرد و خودش را بدخل بقال رساند ولی در حالیکه داشت پولها را از دخل بر میداشت بقال رسید و گفت ،
- چکار میکنی ؟

دزد بدون اینکه خودش را ببازد جواب داد ،
- میخواهم ببینم چقدر فروش کرده ای !!

شعر فارسی !

نه پول وار، نه ایش وار ولی چخ دی طلبکار

از: سعید تربیزی!

تو ای ایزد منان - تو ای خالق جبار
یا دون نن چخیت الله - منم بندۀ سرکار
منم بندۀ پول سیز - منم اهل و عیال وار
منم آنکه یو خیمدور - نه بیر شاهی نه صنار
نه پیس گور میشم الله - شدم سخت گرفتار
نه پول وار و نه ایش وار - ولی چخ دی طلبکار
چو آیم سوی خانه - عیال م جور ک ایستیر
«قلی» بر گ چغندر - «گلی» تر تیز ک ایستیر
بیری باد باد ک ایستیر - بیری باد کنک ایستیر
چخ ایشک دی او بیرسی - که خرم اخر ک ایستیر
باشیم زینهمه جنجال - او لوپ گنبد دوار
نه پول وار و نه ایش وار - ولی چخ دی طلبکار
دونن با صفر او غلی - دو تائی پاچه خوردیم
چو گور دیم پولی بخدور - بسی دست پا جه الدیم
ولی یاخچی شکم را - عزا دن در آوردیم
رسید آزادان و انگار - که عن رائیلی گور دیم
قاچاق او لدیم و گفتیم - آهای تاکسی تکه دار
نه پول وار و نه ایش وار - ولی چخ دی طلبکار
گرک تاکی و تا چند - مرارت چکیم الله؛
نه قد قسمت من دیر - که زحمت چکیم الله؛
یو خومدور گنه طاقت - که محنت چکیم الله
نه قد اهل و عیال دن - خجالت چکیم الله؛
نه قد نسیه بیارم - نز بقال و نز عطار؟
نه پول وار و نه ایش وار - ولی چخ دی طلبکار

معالجه تلفنی

بین یک آقای «کنس» و «حکیم باشی» این گفتگوی تلفنی صورت گرفت :

— الو .. آقای دکتر ... زکام گرفته ام ، از بینیم مرتبآ آب می آید . چکار کنم ؟

— به اداره هواشناسی مراجعه کنید !

— قلبم تندر می زند و ناراحتم می کند .

— مانعی ندارد ، به ساعت سازی مراجعه کنید !

— سرم سنگین است و عذابم می دهد .

— مهم نیست ، به سلامانی رجوع کنید !

— گلویم درد می کند و سرفه می کنم .

— بسیار خوب ، از سخنرانی دوری کنید !

— فشار خونم بالا رفته .

— به شعبه باد طاین مراجعه کنید !

— کمرم هم درد می کند .

— اهمیت ندهید ، ولی در بازیهای المپیک شرکت نکنید مخصوصاً در وزنه برداری !

— شانه ام درد شدیدی دارد .

— اینکه ترس ندارد ، یک «شانه نشکن» بخرید !

— چشمم سیاهی میرود .

— خوب ، به «سفید گری» سربز نماید .

— دستم هم ورم دارد .

— بسیار خوب ... دور دستان را اسکناس بپیچید و بهن مراجعه کنید !

* نکته *

ازدواج ایدآل ازدواجی است که میان یک زن کور و یک

مرد کر انجام میگیرد ۱۱

خر ابیده

اگر بیتو جانا شرابیده باشم
 بکانون هجرت کبابیده باشم
 خور و خواب بر من خرامیده باشد
 اگر بینم خورد و خوابیده باشم
 اگر پا زکویت کشم نیمساعت
 زخلد برین اجتنا بیده باشم
 خوش آندم که در بنم و صلت سخنها
 سوالیده باشی، جوابیده باشم
 تو لایعقل جام حسنه ده باشی
 من از چشم مستت خرابیده باشم
 چو ازالتفات تو من مطمئنم
 چرا در غم استطرابیده باشم
 چه می نقصداز میوه باغ حست
 که شفتالوئی انتخابیده باشم
 حدیشی که بر خاطرت میگراند
 اگر گفته ام بی صوابیده باشم
 کر از جمله جا کرانم شماری
 ز لطف تو عزت ما بیده باشم
 ز خاکم نروید مگر درد رویت
 اگر همچو طرزی ترا بیده باشم
 « طرزی افسار »

جمعه

روز تعطیلی که آدم
 خودش را بیشتر از روزهای
 کار خسته می کند !

موس زندان !

بیات قهران

بعنتر آنچه ادا لوطی عنتری آموخت
 « معلمت همه شوخی و دلبری آموخت »

نه شرط عقل سخن گفتن « دری وری » است
 « بباید از تو سخن گفتن « دری » آموخت »

یقین بدکان تو جذاب و مشتری گیر است
 « از آنکه ره بدکان تومشتری آموخت »

چه احتیاج به پروانه افامت داشت
 « کسی که برسر کویت مجاوری آموخت »

گرفت باسن تو فربهی ز من تعلیم
 « وجود من ز میان تو لاغری آموخت »

کسان من همگی شعر باف « فین » بودند
 « مرا معلم عشق تو شاعری آموخت »

هن از « فری » فر ششمراهه تا باین ساعت
 « ندیده ام، مگر این شیوه از پری آموخت »

نرفته هیچ بدکان سنگکی تا حال
 « ندانمش که زدست که شاطری آموخت »

دگر کسی نبرد نام میرزا مرکب ۱۱ خان
 « که چشم مست تو دیدم که ساحری آموخت »

همان که داد به « نحسی ۱ » شناگری تعلیم
 « در آب دیده « سعدی » شناوری آموخت »

۱ - نحسی

چه حقه‌ای زد؟!

چهار نفر میخواستند بوسیله شنای زیر آبی از رودخانه‌ای بگذرند. این کار را کردند و هر چهار نفر درست باهم با آنطرف رودخانه رسیدند ... اما در این میان موهای سر سه نفرشان ترشده بود و لی چهارمی اینطور نبود. نیمساعت فکر کنید و اگر نتوانستید جواب بدھید که چرا موهی سر چهارمی تر نشد به صفحه ۱۵۹ مراجعه بفرمائید.

دکتر: این دوار ابخرید
و استعمال کنید اگر خوب بود
بنم هم خبر بدھید، چون
من هم بیماری شمارا دارم!!

از پریشان قآنی

هر دگانی!

«حبیب اعجمی» را گفتند:

— در دنیا کرا دوست داری؟

گفت:

— پسری و اسپی که هردو را دوست دارم ... و اگر کسی هژده

آرد که پسرت هر دو، اسب را بمژدگانی بدو بخشم!

عجبایب شیرین و دیدنی!

ما عادت کرده‌ایم همه چیز
دنیا را بهمین صورت که هست
ببینیم و روی همین اصل است که
وقتی یک گوساله مثلاً با سه شاخ
بدنیا می‌آید، همه غرق تعجب
میشویم و آنرا یکی از عجایب
باور نکردنی دنیا بحساب می‌آوریم
یا اگر مثلاً یک ملخ بزرگی یک
گنجشک پیدا شود، آنرا درموزه

نمگاه میداریم.

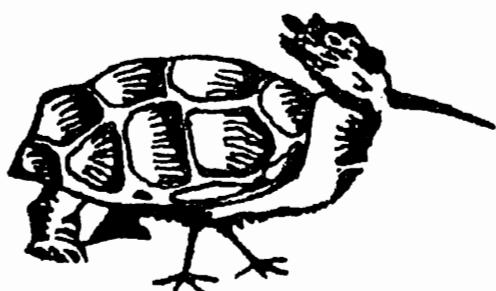
ولی خبر دارید با تحوّلات عجیبی که در دنیا صورت می‌گیرد و
مخصوصاً با «تشعشعات اتمی» و «رادیوآکتیو» و این قبیل حرفها، ..
ممکنست در آینده ناگهان چیز‌های عجیبی صورت بگیرد و مثلاً
«نسل‌ها درهم بیامیزد» و یک وقت می‌بینیم. دوراز جان‌آدمها - حیوانات
با هم قاطی پاطی شده‌اند و آنوقت است که منظره‌های عجیب خنده‌دار
و باور نکردنی بچشم می‌خورد.

مثلاً می‌بینم گربه و اسب باهم یکی شده‌اند و یک حیوان بنظر
ما میرسد که نسلی است از بوزینه و قورباغه و .. البته در آنوقت باید
برای این موجودات اسمهای جدیدی پیدا شود که آنها هم ترکیبی
باشند یعنی همان‌طور که نسل ترکیبی است، اسمها هم از دویا چند کلمه
درست شده باشند.

حالا توجه کنید تا چند نمونه از این قبیل موجودات خیالی را
بشما ارائه دهیم و ببینید در صورت درهم آمیختن موجودات، آینده‌گان
از نظر اسم‌گذاری با چه مشکلاتی مواجه می‌شوند .. بعید نیست که
«فرهنگستان ترکیبات حیوانی» بوجود آید و در ظرف سال عده‌ا-

دورهم بنشینند و بنابر اخباری که پدستشان میرسد، برای حیوانات ترکیبی جدید اسم پیدا کنند. در این صورت، ما از همین حالا با آنها خدمتی می کنیم یعنی کارشان را باست اسم گذاری آسان می کنیم،

۱ - شانه پشت

این اسم را فعلاً که نداریم ولی بعداً خواهیم داشت چون عبارت است از ترکیب نسل «شانه بسر» و «لاک پشت» و در این صورت «لاک» لاک پشت روی بدن شانه بسرقرار میگیرد!

۲ - ببر باغه!

این حیوان ترکیبی است از «ببر» و «قره باغه». می بینید که چه تناسب قابل ملاحظه ای بین این دو حیوان موجود است چون هم ببر و هم قره باغه عادت دارند ناکهان بجلو بپرنده و «خیز بردارند».. وای برآدمی که دچار چنین حمله ای شود چون هم محکوم است صدای منحوس قره باغه را آنهم خیلی بلند و ترسناک بشنوده هم دچار ناخنها تیز و پنهجه های سنگین بپرسود!

۳ - گوس خر!

با «گورخر» فقط یک حرف اختلاف دارد ولی در واقع دو حیوان است، یکی «گوسفند» و دیگری «گورخر» در این صورت میع آزادی نمیتواند داشته باشد چون نه گوسفند هر ضدهای نشان داده نه گورخر!

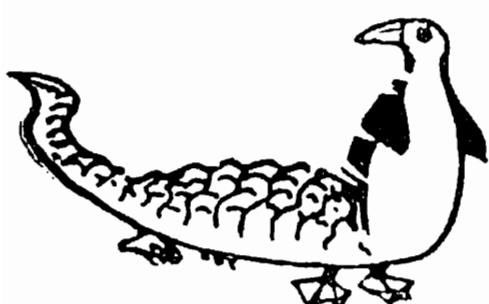
۴ - بز قاب

این حیوان را با «بز غاله» اشتباه نکنید چون
عبارت است از معدل میان عقاب و بز کوهی. البته بی خطر
هم نیست چون بز کوهی شاخ محکمی دارد و عقاب
چنگالهای خشن و بر فده در این صورت چنین موجودی
هم گوشت خوار است و هم علفخوار . . یعنی باید
یک گله گوسفند را با غذای آن برباید!

۵ - تمکوئن!

خيال می کنيدا ين يك اسم صدر صد
خارجی است ولی نه! ترکیب شده است
از نام «تمساح» و «پنکوئن» در این صورت
معلوم نیست آیا باید در آب بسر برد یا
در نواحی قطبی پس، بر اثر بی تکلیفی
محکوم بزوال است!

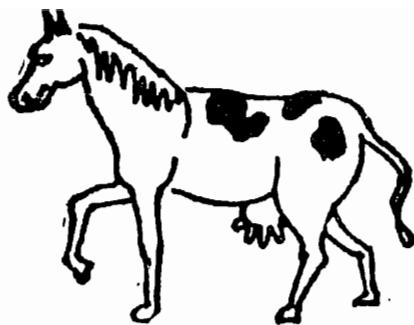
۶ - هاربل

یک موجود زیبا و خوش آواز و یک
خرنده زهر دار در هم آمیخته اند و «ماربل»
بعض باء! را بوجود آورده اند و اینها
عبارتند از بلبل و مار که یکی نشانه ذوق
و حال است و دیگری سمبول بد جنسی
حالا چطور این دو وجود ضد و نقیض باهم
بسازند خدا میداند.

مثل آیا باید خانه این موجود در
صوراخ دیوار باشد یا در روی بوته گل سرخ؟ لابد این مستعلمه را با هم
حل می کنند و با هم کنار می آینند!

۷ - گاسب

هم اسب است، هم گاو یعنی هم سواری
میدهد و هم شیر . . . ضمناً شاخ نمیزند و
در زراعت به کشاورز کمک میکنند . ولی آیا
شیر را باید خوردیا نه ! بعد معلوم میشود.

۸ - گرمبُور

وقتی زنبورو «کرم» در هم بیامیزند
معلوم است چه از کار در میآید، موجودی
است که میلولدو نیش میزند، بنا بر این
وای بکسی که نزدیک حوض یا باتلاق
برود چون اگر کرم فعلاً لیاقت آزار
رساندن ندارد، آنوقت ها دارد و در
اینصورت است که شنا کردن یا آب تنی
مساوی است با نیش خوردن و فرار کردن !

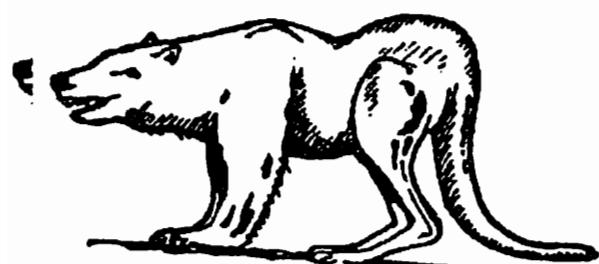
۹ - پلنگینه !

این یکی از ترکیب
«پلنگ» و «بوزینه» بوجود
می‌آید .

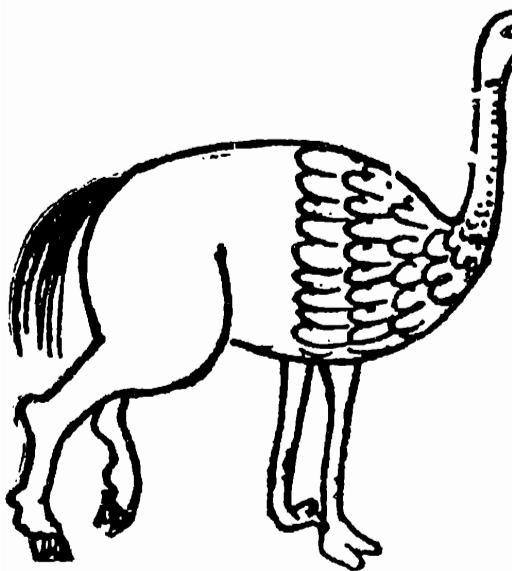
بنما براین هم روی
درخت میرود، هم حیوانها را از هم میدارد هم موزد و هم گوشت !
ضمناً هم متکبر است و هم شیطان . . . خدا رحم کند !

۱۰ - خرس گورو !

این یکی از خاله خرسه و کانگورو درست شده یعنی هم عسل میخورد
و هم بچه هایش را در کیسه زیر
شکمش نگاه میدارد . . . بنا بر این
اگر به یك کندوی عسل دست یافت
خیلی راحت است چون آنرا در
همین کیسه حمل میکند ولی معلوم
فیست در کجا باید زندگی کند !
در استرالیا یا نواحی قطبی . .

۱۱ - هر غسب

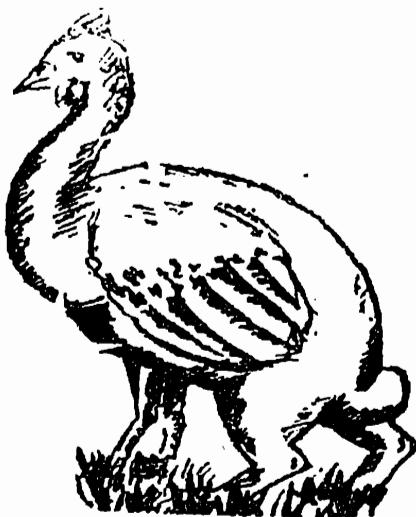

از وقتی شتر مرغ بدنیا آمد
کسی نفهمید چه موجودی است
معروف است که باو گفتند باز بردار
کفت مرغم گفتند پرواز کن گفت
شترم. حالا اگر این وجود نازنین
با اسب در آمیزد چه از کارد رمیاید
البته باید در جلو آن اسمیک اسب
هم گذاشت در این صورت نامش میبود

هر غسب ۱

۱۲ - خر مرغ!

در عوض نام شتر مرغ به جانور
جدیدی و اگذار میشود و این جانور ترکیبی
است از خر گوش و مرغ که مناسبتی نیست
اسم برایش خر گوش مرغ و یا بطور منعطف
«خر مرغ» است اینجاست که عکس همان
دل «شتر مرغ هم بعده این حیوان
جدید گذاشته می شود، باو میگویند بپر،
میپرد، میگویند راه بر و خیز بر میدارد اما
و بالآخر شما هم میتوانید ترکیب حیوانات را در آینده مجسم
کنید بشرطی که نگوئید «مرده شوی ترکیشان را ببرد ۱» مثلًا،
ماربه (گربه و مار) فیل گدن (فیل و گرگدن) شتر طر (شتر و
قاطر) موهنهنگ (موش و نهنگ) گاو مون (گاو و میمون) پرسار
(پروانه و سار) سگ فاش (سگ و خفاش) بزمولک (بزم و مارمولک)
خر لو (خر چنگ و زالو) .. و مانند اینها که خالی از لطف نیست.

ناهار بازار!

امروز کنند بر فلك ناز
بر دامستان نمی‌رسد دست
بندهند زبان مشتری را
پولی که رسد بdest ایشان
در وقت فروش جمله هم قول
جنس دو ریال را دو تومان
اجرت عالی و قیمت اعلالت
کوئی سخن قران و دینار
حرف‌همه‌زاسکناس ولیره است
باید بدھی هر آنچه گوید
کردم زنی از گرانی جنس
یا پول بریز و جنس بردار
یا رد شو و راهرا بکن بازا

ن - جنی

راه بهشت

کشیش گرم نطق بود و درباره بهشت و جهنم صحبت می‌کرد ولی
این نطق بسیار طول کشید.. تا اینکه یک بچه که حوصله‌اش از پر کوئی
کشیش سرفته بود گفت ،
- ماما، شما یقین دارید که گوش دادن باین حرفها تنها راه
برای رفتن به بهشت است؟!

هدیه جالب!

خانم می‌کفت، در روز تولد شوهرم، برای او یک هدیه خریدم
که وقتی از آن استفاده کرد چشمها یش از حدقه بیرون آمد .
دوستش پرسید، یعنی از تعجب ؟
گفت، نه، چون این هدیه عبارت بود از پیره‌نی که از بس
یقه‌اش تنگ بود، چشمانت را از حدقه بیرون آورد !!

یک کاریکاتور از فرانسه :

زن - من خیال کردم میخوای منو ببری کلانتری !

دستمال

پسر کوچکی توی اتوبوس نشسته بود و مرتبا
دماغش را بالا عیکشید .
خانم مسنی که پهلوی او نشسته بود گفت:
- پسرجون ، دستمال نداری ؟
- چرا دارم ، ولی ماما نیم گفته هیچ وقت
بکسی قرض ندم !!

مارک تو این

♠ من از انتقاد خوش می‌آید.

بشر طی که بنفع من باشد ۱

♠ او دوست دارد که مردم را
دوست بدارد تا مردم او را دوست
بدارند ۱۱

♠ سعی کنید برای هر چیزی
جای بخصوصی داشته باشید، ولی
چیزها را جای دیگری بگذارید.
این نصیحت نیست، بلکه عادت
است ۱

♠ آثار کلاسیک چیزهاییست که هر کس میل دارد خوانده
باشد، ولی هیچکس میل ندارد بخواند ۱۱
بانکدار کسیست که وقتی هواصف است چترش را بشمامیده
وقتی باران شروع شد پس میگیرد ۱

♠ انسان اگر حماقت و جسارت را باهم داشته باشد موقبیتش
حتمی است ۱

♠ باتقوا باشید تا مردم شمارا دیوانه بیندارند ۱

♠ کلیه کتب دینی شیطان را به بدی یاد می‌کنند ولی ما
ناکنون دفاعی از جانب خود شیطان نشنیده‌ایم ۱

♠ من فقط یك چیز را درباره بشر میدانم و آن اینست که او
بشر است و بدتر از آن نمی‌تواند باشد ۱

♠ مسابقه اسب دوانی را اختلاف عقیده بوجود می‌ورد ۱

♠ وقتی کلاهتان را باد میبرد دنبال آن ندوبید چون عده
زیادی با اشتیاق دنبال آن میدوند، چرا آنها را از این لنت مجروم
میکنند ۱۹

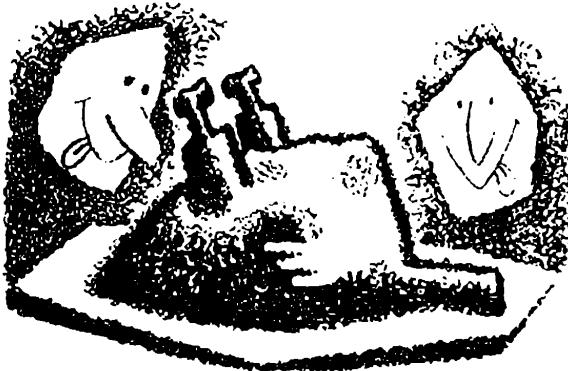
شیخ و شراب!

شیخی در وقت نزع خواست طبیبی
 حاذق و دانا بمثل عیسی مریم
 بغضش بگرفت و دیدکار خراب است
 کار بدن بسکه هست غیر منظم
 در صدد چاره اش بر آمد و گفتا
 از پی شرب شراب باش مصمم
 چونکه دمدم جان تازه بر بدن تو
 کهنه اش ار یافته بنوش ا ولی کم
 گفت، که هر گز شرابخوار نگردم
 مگر که بعیرم بدون آن نبود غم
 گفت چرا؛ گفت اگر شراب بنوشم
 اهل جهنم شوم بطور مسلم
 گفت دوای تو ای جناب شراب است
 که نخوری راست میروی به جهنم !!
 مالک دوزخ

دکتر - شما
 زن دارید ؟
 مریض - بله ..
 ولی بر اثر تصادف
 اتومبیل اینطور
 شده ام !!

قسمت

یک اصفهانی و یک رشتی با هم ناهار میخوردند. اصفهانی بمجرد حاضر شدن غذا نصف بیشتر آنرا کشید تا ظرف خودش و مشغول خوردن شد.

رشتی که از این طرز قسمت کردن دلخور شده بود گفت:

- از اخلاقت خوشنی نیامد، اگر من اول سهم بر میداشتم حتماً نصفه کمتر غذا را تا ظرف میکشیدم.

اسفهانی که گرم خوردن بود گفت:

- پس می بینی همانطور که تو فکر میکردی شد و نصف کمتر

بتو رسید !!

مسافر خجالتی !

اتوبوس طبق معمول پر بود ولی در ایستگاهی که نکه داشت پیرزنی سوارشد و کنار یکی از صندلیها ایستاد. مردی که روی آن صندلی نشسته بود ناگهان دو دستش را جلو چشم کرد. مسافری که کنار او پهلوی پنجره اتوبوس نشسته بود گفت:

- مثل اینکه حالتون خوب نیس، من نمیتونم کمکی بهتون بکنم؟

مرد مذکور جواب داد:

- حالم خوبه، منتها نمیتونم ببینم که یه پیرزن ضعیف

وسط اتوبوس ایستاده باشه !!

سگ سخنگو

ترجمه: م. کمر و

مرد زنده پوشی که یک جعبه کهنه بیشت داشت و سگ قهوه‌ای
رنگی همراهش بود وارد شهری شد.

چون گرسنه و خسته بود، به رستورانی رفت و بگارسن گفت:
- یکدست چلو کباب سلطانی برای من بیاورید.
بعد رو به سکن کرد و گفت:
- تو چی میخوری؟

سگ نگاهی به گارسن کرد و گفت:
- واسه من ساندویچ زبون بیار!

گارسن بعثت زده فگاهی بسگ کردو با خودش فکر کرد که حتماً اشتباه
شنیده است. مدین رستوران رو به صاحب سگ کرد و گفت:

- سکت چی میگه؟
سگ جواب داد:

- عرض کردم که واسه من ساندویچ زبون بیارین!
مدین رستوران گفت:

- اوه! این سکت از چه نژادیه؟
زنده پوش گفت:

- این تنها سگ سخنگوی دنیاست.

وقتی ژنده پوش و سگش مشغول خوردن غذا شدند مدیر رستوران
پیش خودش گفت، « عجب سگ جالبیه اگه این سگه مال من
پشه دیگه نونم تو روغنها »
وقتی سگ ساندویچش را خورد ژنده پوش گفت،
- میل داری یکی دیگه برات بیاره ؟
سگ جواب داد،
- نه، قربون تو اه مین یکی سیرم کرد ا
مدیر رستوران گفت،
- ببینم آقا این سگت چشم منو گرفته، چند عیگیری او نوبه فروشیش
بمن ؟
ژنده پوش جواب داد،

- سگ من فروشی نیس، بهیچ قیمتی هم حاضر نیستم از دست
بدمش ولی یه کار میتونم بکنم، من فعلاً مقداری پول احتیاج دارم،
اگه تو هزار تومان بمن قرض بدی حاضرم این سگو بعنوان وثیقه
پیشت بذارم تا هر وقت پول تو پس دادم سگوبهم پس بدی.

صاحب رستوران در حالیکه با کمال رضایت هزار تومان را بمرد
ژنده پوش میداد پیش خودش میگفت « این آدمی که من می بینم وقتی
این هزار تومان خرج کنه تا آخر عمرش هم نمیتوانه همچی پولی فراهم
کنه، پس عملاً این سگمال من میشه » رستورانچی آنقدر سرگرم این
تخیلات بود که حتی توجه نکرد که آن مرد وقتی هزار تومان را گرفت
حتی پول غذاش را هم نداد.

ژنده پوش وقتی میخواست از در خارج شود سرش را بر گرداند
ونگاه خدا حافظی را به سگش کرد. سگ نگاه ملامت باری باو کرد و گفت،
- چه بروت بیاد! مر تیکه نمک نشناس، پس از این همه خدمتی که من
بهت گردم حالا سرام این بود که منو و آسه خاطر هزار تومان ول
گنی و بری؟ باشه، نشوفت میدم - پس بدون که من دیگه تا عمردارم
یک کلمه حرف نمیز نم !!

عیب جزئی !

گفت شخصی با رفیق خویشتن
 بر سر آنم که گیرم بندۀ زن
 از قضا یک خانم آوردم بکیر
 در میان خوبرویان بی نظیر
 هست یک عیش و گر آنرا نداشت
 بین زنهای جهان همتا نداشت
 گفت ، چشمش بلکه نابینا بود ؟
 گفت ، نی ، چشمان او شهلاً بود
 گفت ، شاید گوشهای او کر است ؟
 گفت ، از هر گوش، گوشش بهتر است
 گفت ، شاید شل بود ؟ گفتا ، که نی
 خوب و بی عیب است هر دو پای وی
 گفت ، شاید او تهیدست و گداست ؟
 گفت ، نی ، چون در ردیف اغنياست
 گفت ، شاید مفزٰ او خالی بود ؟
 گفت ، تحصیلات او عالی بود
 الفرض زین عیب ها هر چه شمرد
 ره بسوی عیب آن خانم نبرد
 چون شد او را عاجز از پرسش زبان
 گفت ، با او کای رفیق مهریان ،
 پس چه عیبی در وجود آن زن است ؟
گفت: تنها اندگی(!) آبستن است!
 حسنعلیجفر

فو اف د چاقی

پسکی می گفت :

- چاقها مردم خوش خلقی

هستند ۱

دیگری گفت :

- باید هم باشند . چون آنقدر
چاقند که نمیتوانند دعوا کنند و
آنقدر سنگینند که نمیتوانند فرار

کنند ۱

عهد شکن !

پدر محسن باو توصیه کرد
بود که عصرها پس از تعطیل شدن
مدرسه بهیچوجه حق ندارد جائی برود
و باید بالا فاصله بخانه بیاید . ولی
یکروز محسن بدنبال بازیگوشی
رفت و دو ساعت پس از تعطیل
مدرسه ، خاکآلود و خسته بخانه
آمد .

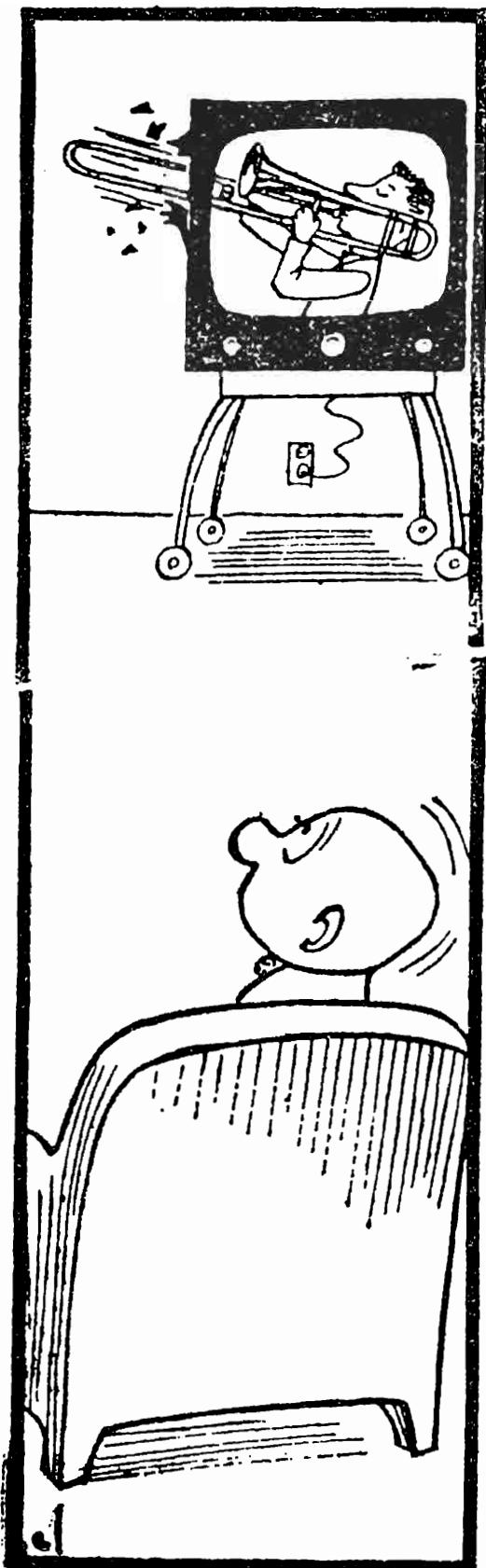
پدرش با عصبا نیت گفت :

- پسره مزقل مکه تو عهد
نکرده بودی که بعد از مدرسه سرت
را پائین بیندازی و یکراست بخانه
بیافی ؟

- چرا بابا

- مکه من عهد نکرده بودم که
اگه دیر او مددی کتکت بزنم ؟

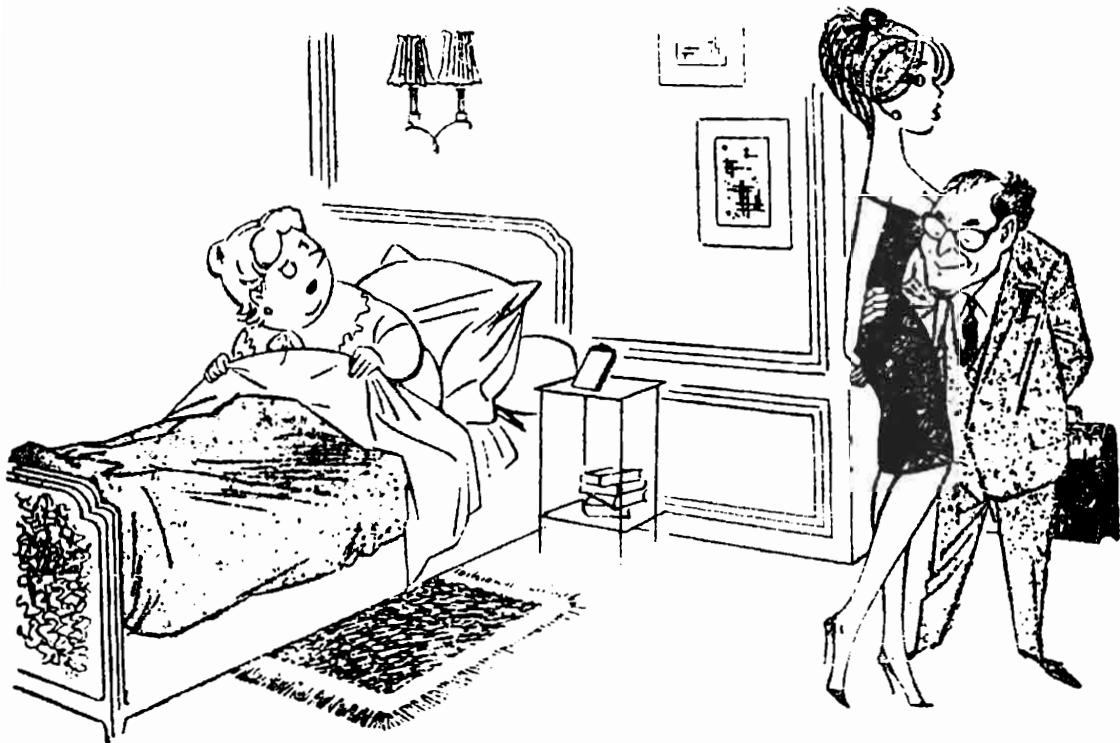
- چرا بابا ، ولی وقتی من
بعهدم وفا نمیکنم شما چرا پابند
عهد و قرار تون هستین ؟

حرف حسابی !

مرد چاقی از مزرعه‌ای می‌گذشت. در این موقع گاوی که در مزرعه می‌چرید بطرف او حمله کرد. مرد چاق قبل از اینکه گاو باو صدمه‌ای بزنند خودش را به آنطرف پرچین مزرعه رساند. دهقانی که شاهد این هاجرا بود بی اختیار خنده‌اش گرفت و صدای قهقهه‌اش بلند شد.

مرد چاق که از خنده دهقان ناراحت شده بود گفت:
- میدونی من کیم؟... من کدخدای این دهکده هستم.
دهقان با تعجبی آمیخته به استهزاء جواب داد،
- خوب، آگه راست می‌گئی می‌خواستی اینو به گاو بگئی که
بہت حمله تکنه !!

- آقای دکتر دخترم چیزیش نیست، من مریض هستم!

گل هندوونه !

کونهات چون گل هندونه بود
دل هندونه بدینکونه بود
مرغ دل در خم زلف سیهت
همجو زنبور پی لونه بود
حال هندوی تو هر چند سیاست
تیره تر از رخ هندو نبود
خط سبزت شده پر پشت ، بلی
شاخ نورسته پر از جونه بود

آشنای غم عشق تو ز خویش
چون من غمزده بیگونه بود
این چه فصل است خدایا رفصول
که نه نعنا و نه گل پونه بود
آوخ از کوتاهی روز شباب
کافتابش لب دندونه بود

گلچین

مزاحم !

پیش پای دختر تر گل ور گلی که وارد اتوبوس شلوغی شده و در راه رو اتوبوس ایستاد بوده پسر جوانی از جا بلند شد .
دختر لبخندی باو زده با دست شانه اش را فشار داد و گفت :
- بفرمائید ، من وامیستم .
پس از چند دقیقه پسر جوان دوباره خواست بلند شود ولی دختر باز هم شانه او را فشار داد و نگذاشت باشد .
بالاخره پسر جوان عصبا نی شد و فریاد زد ،
- خانم چرا مزاحم میشی ؟ اتوبوس سه ایستگاه از محلی که من میخواستم پیاده بشم رد شده ، بروکنار تا پیاده شم !

کتاب و نویسندهان

میدانید که در کشور ما بازار تقلید بین بعضی‌ها چقدر رواج دارد مثال ساده‌اش اینکه اگر کسی مغازه‌ای باز کند و اسمش را مثلاً «ماهتاب» بگذارد و کارش بگیرد، هزار نفر جلو دکان او دکان بازمی‌گذرد و اسم مغازه را مثلاً «ماهتاب» (با اختلاف یک نقطه) یا «ماهتاب نو» و «ماهتاب نوین» و امثال اینها می‌گذارند! نمونه زیاد است و من نمی‌خواهم همه را ذکر کنم ولی از همین موضوع یعنی دکان باز کردن در برابر دکان دیگران استفاده می‌کنم و مطلبی بخورد این صفحه میدهم اگر قرار باشد جلو دکان نویسنده‌ها و کتاب‌بهای معروف کسی دکان باز کند، چیز‌های جالبی پیش می‌آید. بطور مثال یکی از کتاب‌بهای بنام خانم کاملیا است که مورد توجه واقع شده بهترین اسم برای اینکه جلو این کتاب دکان باز شود عبارتست از کتاب خانم ناقصیا!

از کتاب‌بهای معروف دیگر برفهای کلیمان‌جارو است که در برابر آن میتوان کتاب باران‌های کلیمان‌پارو را نوشت. برای کتاب گله عموم‌том کمان می‌کنم کتاب خانه‌خاله‌تیم! بی‌مناسبت نباشد.. زن سی ساله اسم یک کتاب است که در مقابل آن دختر ۶۰ ساله خوب است.. در مقابل «مردپیرو دریا» زن جوان و وان حمام! جور می‌آید.

وداع با اسلحه رقیبیش خدا حافظی با توب و تفنجک! است همانطور که وقتی که لک لک‌ها پرواز می‌کنند در مقابلش موقعی گه گنجشک‌ها جیک‌جیک می‌کنند قرار دارد.. مردی گه می‌خندد جوابش عبارتست از زنی که سری به می‌کند! .. کتاب دوست من بجاش دفترچه دشمن من می‌آید.. روح القوانین عوضش عبارتست از جسم بی‌قانونیها!.. وبالاخره دختر عمومی من را شل جوابش اینست «پسر عمومی من را سفت!»

و اما نویسنده‌ها هم اسمهای دارند که می‌شود اسمهای ناظیر آنها ساخت یعنی در برابر اسماشان دکان بازکرد و اینهم خالی از لطف نیست مثلاً، در مقابل شاتو بریان می‌توان اسم بیفستروگانف را انتخاب کرد در برابر جک لندن هم اسم زان برلن! بدنیست.

برای نویسنده‌عرب که اسمش جبران خلیل جبران است این اسم مناسب است؛ تلافی، جلیل، تلافی! مارک تواین با روبل ناتواین مناسبتی دارد. چخوف با پیشتر او ف بمناسبت نیست (چن صدای راندن سگ و پیشتر صدای راندن گربه؛) تاگور هم اسمش با تا قبرستان می‌خواند . . .

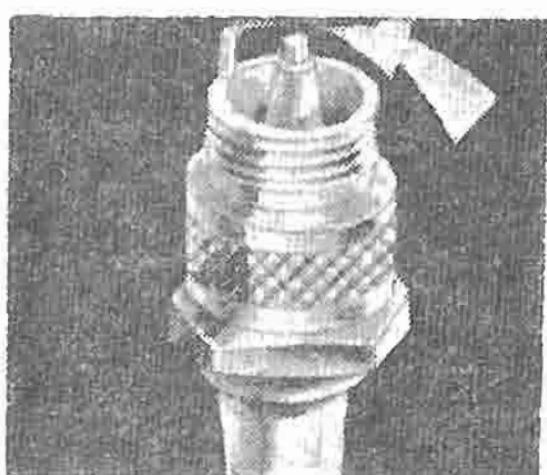
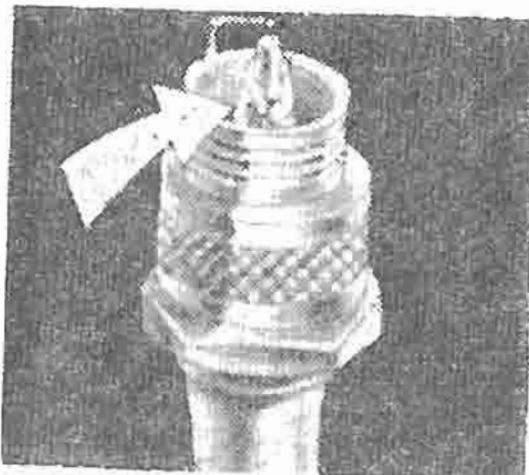
شکسپیر مناسبتش با اسم تردیدس جوان! است.

در میان نویسنده‌گان ایرانی هم اسمهای از این قبیل هست. مثلاً دشتی رفیقش بیابانی است امطیع الدوّله در برابر شفرمان برد المله واقع می‌شود جمالزاده با بدگل زاده جور می‌آید صادق هدایت همانطور که خودش در کتاب حاجی آقا نوشته هادی صداقت رقیب او است.. و ما ننداینها که بهتر است هر کتابی بدبستان میرسد اول اسم نویسنده‌اش و بعد خود کتاب را مورد توجه قرار دهید تا مضمونهای خوبی گیر تان بیاید. ش- موشکاف

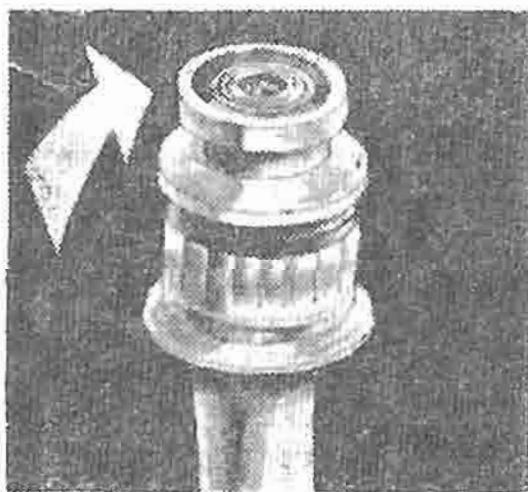
وارسی اتوهنجیل

ماشیندارهای عزیز! قبل از هر مسافرتی سعی کنید موتور ماشینتان را بادفت وارسی کنید تا حادثهای پیش نیاید. ما در این صفحه اطلاعاتی درباره شمع ماشین و عیوبهای مختلف آن در اختیار شما گذاشته‌ایم:

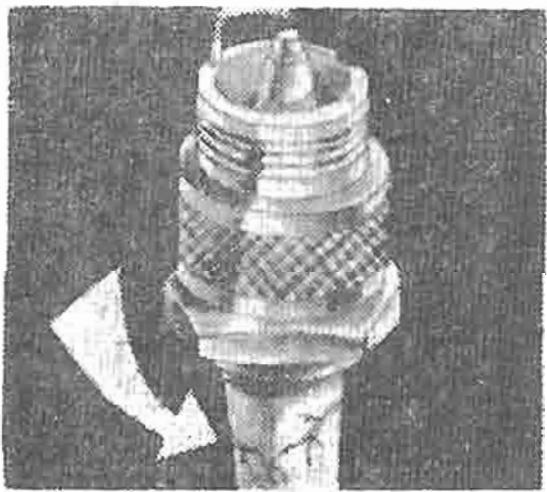

۲ - اگر در موتور ماشین شما شمعی هست که مطابق علامت فلاش چینی بالای آن شکسته آنرا حتماً دور بیندازید و یک شمع نو در موتور بگذارید

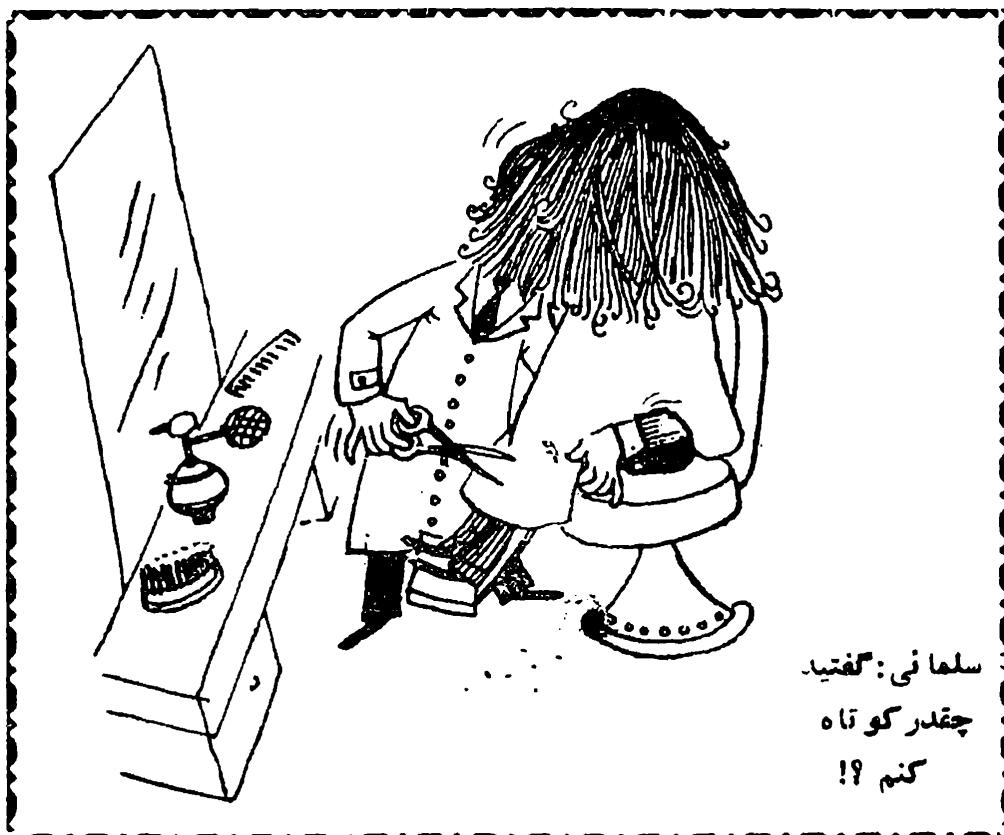
۱ - اگر در موتور ماشین شما چنین شمعی هست مطمئن باشد که باید آنرا دور بیندازید و یک شمع نو بجای آن بگذارید ...

۴ - اگر چنین شمعی در موتور دیدید باید آنرا دور بیندازید زیرا این شمع نیست بلکه فندک ماشین است !!!

۳ - اگر چینی قسمت یاین شمع باین صورت درآمده آن شمع را دور بیندازید و یک شمع نو در موتور بگذارید .

سلهانی: گفتید.
چقدر کوتاه
کنم؟

مشتری باذوق

مشتری پشت میز نشست و گارسن از او پرسید :

— آقا چه میل دارید ؟

در جواب گفت :

— راجع به میل داشتن که میل دارم یک شب و یک روز با سوپیالورن باشم ، و اما در خصوص غذا کلت بیار !

در هجو نقاش پر مدعا

لجبازی !

هر چهره ز چون تو چهره پرداز بد است
نقش تو سرانجام ، چو آغاز بد است
عمری است که باشد هنرت بی هنری
تصویر ، اگر نیک کشی باز بد است . .
شبکور

هل هیلهشم !

من نه بینخود این اتول را روز و شب هل میدهم
میشود چون گاه گاه از بین عرب هل میدهم
در سرازیری و سر بالائیم دائم خراب
لاجرم گاه از جلو گاه از عقب هل میدهم
گر نباشد طعنہ مردم نباشد مشکلم
کرچه با این زحمت و رنج و تعب هل میدهم
استقامت را ببین ، با اینکه دارم از قدیم
فتق و درد مفصل و ضعف عصب هل میدهم
تا نگیرد جرم سد معتبر از من پاسبان
با شتاب و اضطراب و لرز و تب هل میدهم
سر دسد گر افس مأمور باکم نیست هیچ
نیست در باکم جو بنزین زین سبب هل میدهم
دست و پایم گرده عادت لاجرم در رختخواب
مادر آق مصطفی را نیمه شب هل میدهم
«بالقوز»

هلت گریه !

زن همسایه به هوشنگ کوچولو گفت :
- هوشی جون چرا این یچهای که تازگی هامانت زائیده اینقدر
گریه زاری میکنه ؟
هوشنگ جواب داد :
- تازه این باندازه کافی گریه نمیکنه ، فکر شو بکن اگه تراهم
همه دندوناتو میکشیدن و همه موهای سر تو میکنند و بعدشم
میپیچیدند تو قنداق ، از گریه و داد و فریاد خونه را رو سرت
میداشتی !

پیشخدمت ناتو !

این چهارمین شبی بود که
مدیر هتل میدید یکی از زنهای
که ساکن هتل بود از اطلاع خارج
میشد و از رو شوئی آب بر میداشت.
شب پنجم بالاخره با او گفت،
ـ معدتر میخواهم خانم، اگر
زنگ بنز نید مستخدم هتل این کار
را برایتان انجام میدهد.

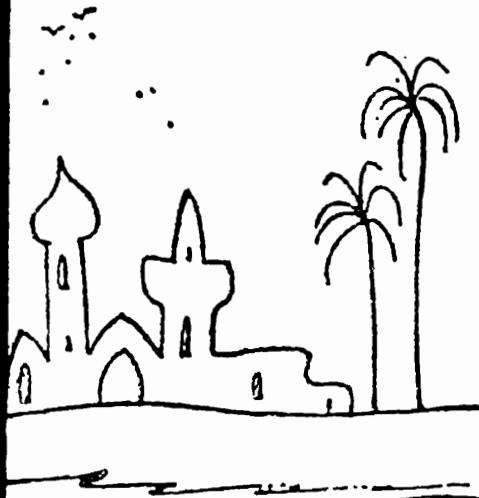
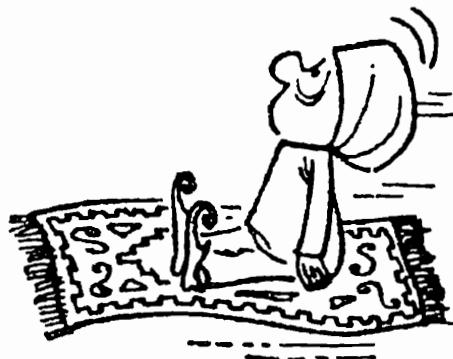
ـ زن مذکور گفت،

ـ مگر این اتفاق زنگ هم
دارد؟

مدیر هتل جواب داد،
ـ زنگ پیشخدمت درست
بالای تختخواب شماست.
ـ زن با تعجب گفت،
ـ آن زنگ مخصوص پیشخدمت
است؟.. ولی پیشخدمت شما همان
روز اول بمن گفت که این زنگ
خطره مخصوص آتش سوزی است
و هیچ وقت نباید آنرا فشار بدهم!
سؤال هوش:

کامل ناقص

آن کدام کامل است که در عین
کامل بودن ناقص است و با وجود
ناقص بودن باز هم کامل است؛
اگر نتوانستی جواب بدید
سری به صفحه ۱۵۹ بزنید.

قالیچه مدل ۶۵ حضرت سلیمان!

در دنیا داشت -

هر شغلی برای خودش خصوصیاتی دارد که از دیگران ممتاز است.
تا اینجا که «ادبی» بود وحالا بر مالازم وواجب است که بحث
راشوخی آمیز بکنیم تا موجب ملال نگردد (با زهم ادبی) ۱

بله، هر کس هر کسبی دارد میشود برایش متلکی جور کرد یا
مضونی کوک کرد . مثلاً اگر گفتید چه کسی بیشتر از همه حرف مفت
میزند؟.. اگر نمیدانید پس بدانید که این شخص «تلفن چی» است
چون آنهمه با تلفن حرف میزنند و پولی هم با بت حق المکالمه نمیپردازد
صاحب یکی از شغلها سنبه‌اش از همه پر زورتر است و این
شخص عبارتست از «تفنگ ساز» چون بهر حال با سنبه سروکار دارد و
سننهای پر زور در اختیار اوست ۱

بین همه کسبه اصلاح طلب ترین آنها آرایشگر است چون
تمام سال اصلاح میکند ۱ همانطور که ژرف سفید ترین آنها «آسیابان»
یا «کچ فروش» است .

کدام کاسب است که بیشتر از هر کسی خوش میرود؟ شکی نیست
که «خر کجی» این مزیت را دارد چون در تمام روز خر در اختیار دارد
و خوش هم در یک جا نمی‌ایستد و «میرود» ۱

یکی از کاسبهای است که کارش انتشار تملق است با این معنی که بر
اثر کسب او بازار تملق رواج میگیرد .

این کاسب هم کسی جز «بادمجان فروشن» نیست چون با فروش

بادمجان بن تمداد «بادمجان دورقاب چین‌ها» که در اصطلاح بمردم متملق می‌گویند اضافه می‌کند!

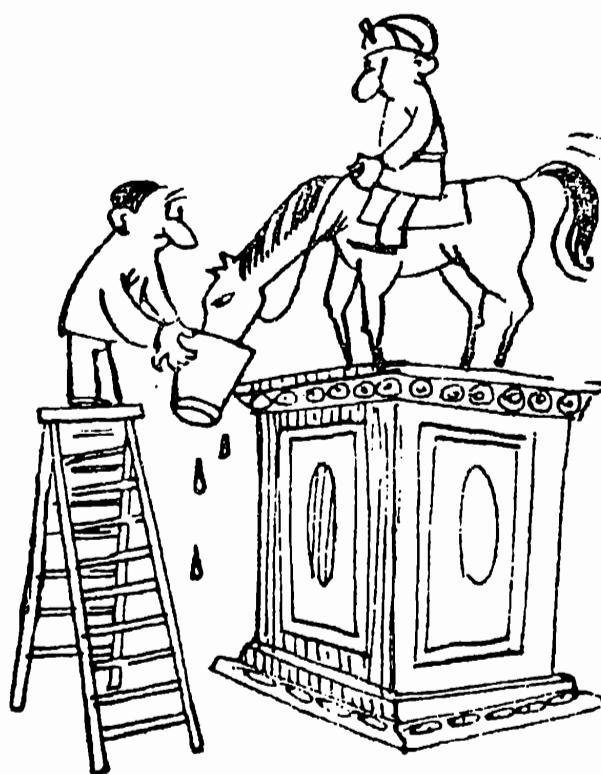
کسی هم هست که بمیل خود، خودش را به «حبس مجرد» میاندازند؛ و او کسی است که^۲ بليت اتوبوس یا سینما میفرشند، چون محلی که کار می‌کند فضایش درست با اندازه زندان مجرد است!

چه کسی بیشتر از همه اهل ساخت و پاخت است؛ مسلم است که معماریا هنر چون کاری جز ساختن که مراد ف پاختن (یعنی چه؟) است ندارد!

یکی هم هست که همیشه در زندگی دچار بزرگی شود و او «چوپان» است یا کسی که گوشت حمل می‌کند چون «بزمیا ورد»!

یک کار هم هست که همیشه با ترس و لرز توأم است. صاحب این کار هم «حلاج» است که لرزیدنش شهرت دارد!

یقیناً هیدانید که اهل بخیه کسی جز خیاط نیست! سرشناس ترین کسبه عبارتست از «کلاهدوز» چون تاسرهارا نشناشد یعنی اندازه آنها را نفهمد، نمیتواند بکسبش ادامه بدهد!

بدون شرح !

یک پیشه‌ورهم هست که بدون هیچ پروانه سر مردم را زیرآب می‌کند و میدانید که این عالی‌جناب «حمامی» است.

بیشتر از همه چه کسی کلک میزند؟ او کسی است که کلک می‌سازد (البته میدانید کلک نوعی قایق ابتدائی است). این آقا هم پول مردم را که و می‌گیرد لوطنی خور می‌کند! چون شغلش «لوطنی عنتری» است.

یکی هم هست که تا باو بکوئی چکار می‌کنی؛ هاست‌ها را کیسه می‌کند و آن لب‌نیاتی است.

آقائی هست که مردم را گوک می‌کند.. واوساعت‌ساز است. یکی هم فاکه هر چیز را می‌خواهد که عبارت باشد از سرایدار مسجد در موقع

ترجمه ۱

یکی از جلال‌تمآب‌ها طوق لعنت بگردن مردم می‌اندازد و این فرد «زرگر» است که حلقة نامزدی می‌فروشد!

یکی از پیشه‌وران هست که راستی راستی شورش را در آورده چون کارش «نمک فروشی» است!

این یکی کارش اینست که زاغ سیاه مردم را چوب می‌زند و شغلش هم پرنده فروشی است، بشرط آنکه زاغ هم بفروشد! کسی که همیشه کارش روی خلطک می‌افتد، شغلش رانندگی ماشین‌های مخصوص اسفلات است.

یکی هم داریم که در تمام عمر باید دل بدریا بزنند و او مأمور نجات فریق است. این عالی‌جناب هم باید همیشه خودش را بکوچه علی‌چپ بزنند و او وکیل مدافع است که باید چیزهایی را ندیده بگیرد. چه کسی است که بیشتر از همه حرفش را بگرسی مینشاند؟ استاد دانشگاه که حرفه‌ایش را روی کرسی میزند و باید همه هم آنرا قبول کنند!

یکی که با دیگران چشم و هم چشمی می‌کند عبارتست از چشم پزشک و دیگری که کارش و ادار کردن مردم به چشم چرانی است، هینک فروش است!

این مرد دانشمند همیشه ، از بین عرب است چون « معلم عربی » است ۱

هیچکس کارش بقدر این یکی الک نیست چون الک میفروشد، هیچکس هم کارش مثل این گشکی پشکی شمرده نمیشود چون کشک فروش است .

این یکی میتواند پدر هر کسی را جلو چشمش بیاورد چون کارش عکاسی است و عکس پدر شخص را میتواند باو نشان بدهد و این یکی میتواند بسیم آخر بزند چون کارش نواختن تار است ۱ یک پیشهور با اینکه کارش خوب است باز همیشه بطر میآورد چون شغلش فروش بطری یامشروب است .. بر عکس یکی کارش سکه است چون در ضرایبخانه کار میکنند ۱

این مرد تا دلش بخواهد میتواند مردم را بور کند چون فروشنده رنگ مواست و هر رنگی را تحويل میدهد و این آقا همیشه توب میزند چون کارش در کردن تیر از توب است (موقع سحر ماه رمضان) ۱ و این بنده هم لابد کارم غاز چرا فی است چون مقاله صدتا یک شاز (یا یک قاز) مینویسم ۱

موسیقی سوزناک !

جـريـعـهـ ظـاهـميـ

يلك گروهبان جوان از خياباني ميکندشت. سر بازي را که از مقابل او رد شد ولی سلام نداد صدا زد و گفت :

- چون بمن سلام ندادي جريمهات ميکنم که بازاي يك دفعه احترام نگذاشتند دوسيست دفعه سلام بدھي.

در همين لحظه ژنرال از راه رسيد و وقتی سر باز بیچاره را ديد که مرتباً سلام ميدهد علت را پرسيد.

گروهبان توضیح داد :

- اين سر باز بمن سلام نداده ومن هم بعنوان يك جريمه نظامي مجبورش كرده ام دوسيست دفعه سلام بدھد.

ژنرال گفت :

- بسيار خوب، ولی يادت باشد که هر دفعه اين سر باز سلام ميدهد گوهي بايد به سلامش جواب بدھي !!

جواب درخت!

خانم خيلي سانتى مانتالى که همراه عده اي برای گردش به جنگل رفته بود مقابل درخت كهنسالى ایستاد و گفت :

- اي سپيدار سر بفلک کشide، اگر تو بحروف ميآمدی بمن چه ميگفتني؟

مامور جنگل باني که در کنار خانم ایستاده بود گفت :

ـ حتماً ميگفت .. خيلي معدنرت ميخواهيم من درخت کاج هستم !!

علت خوشحالی

- شب عيد مسافرت رفته بودي؟

- نه، چطور مگه؟

- آبي زير پوست رفته و سرخ و سفيد شدي.

- من مسافرت نرفته بودم ولی طلبکارا مسافرت رفته بودند!

گرچه چندی است که مخلص چویکی عاشق مهجور بیفتاده ام از اهل
ادب دور و نمیگشت مرا صحبتشان جور، ولی شکر که اکنون شده میسور بس
شادم و مسورو رکه باز از شف و شور باندازه مقدور کنم خدمت اهل وطن و
جرگه ارباب فن و مردم شیرین سخن و جمله یاران قدیمی و صمیمی و تمام
رلها را .

◆ رفت یکروز زنی بر سر و بر روی زنان، موی کنان مویه کنان اشک
فشار خدمت یک دکتر و الحاح کنان گفت که: «ای درد و بلایت همه
بر جانم و قربان تو طفلانم و پیش من گ توها پایم و پس من گ تومامانم و از
به رخدا رحم بکن بر من بد بخت دل افکارodel افسرده و بیمار که بی بارم
و غم خوار و اگر لطف بفرمائی و درخانه ما آئی و هم چاره این واقعه
بنمائی و تقدیم کنم حق و بین بینی که بود لایق و در شان شما گرچه رهاییدن
یک فرد زچنگال اجل هست یقین نیک ترین خدمت و مقبول ترین طاعت
و دارد زیپی اش عزت و خشنود کنی زین عمل خویش خدا را».

◆ گفت دکتر: «ندھی از چه مجالی که کنم پرسش حالی و بگری
و بنالی و دھی شرح مقالی و ولی هیچ نگوئی چه بود واقعه و کیست من یعنی
تو که فی الفور کنم چاره و تدبیر، از این گریه چه تأثیر و چه سودی است
ز تأخیر در این واقعه ها بندھ و سر کاز شما را؟»

◆ گفت زن: «دوش بهنگام سحر خور و پفی سخت شنیدم ز اطاقی که
در آن شوهر من بود، من از خواب پریدم، بسر و دست دویدم چه بگویم
که چه دیدم که الهی نشود قسمت کافر، دهنمش پر کف و یک ور، شکمش طبل
سکندر، شده چشمهاش یکی کج بسوی باخترا و آن سوی خاور که من از ترس

بسی داد زدم ناله و فریاد زدم که تا که رسیدند بعنوان کمک حاجی وكل
باجی و سد طاهر و مش باقر واوس کاظم و حاج قاسم و قربانعلی و زیور
و مادرزن کل جعفر وزن دومی اصغر و یوسف علی مهتر و حاجر زن کل
صفدر و ناصر پسر اکبر و صفترا ننه حیدر وزینت خله و خواهر ابرام شله
و مشدی ابوالقاسم میر آب و سد آب گوشتنی تون تاب و خداوردی قصاب
و خلاصه همه کردند نصیحت چوبیدند همان وضع کذا را .

♦ الفرض اینکه بمالیدن و ساییدن و با کمپرس آب خنک حالت
میزای بالاخورده بجای آمد و کم کم بصدای آمد و نالید و پس از ناله بگریید
و پس از گریه بلرزید و پس از لرزه بفرید و پس از غره بخندید و پس از
خنکه چنین کرد سر آغاز که دیشب وسط خواب که بوده دهنش بازیکنی
موش سبک تاز، درون گلویش جسته و راه نفسش بسته و بلعیده مر آن
موش بالاخورده نامرد و همان موذی بیدرد و همان سارق ولگرد و غرض
در شکمش کرده بسی غلله و پاک بهم ریخته اوضاع دل و قلوه و اثنی عشر
وروده ناقابل و آن یک که بزرگ است و بود قابل ونای و مری و اسبل
و هم کیسه صفترا و طحال وریه و قلب و سروینه و دست و کمر و قوزک پاها
و تهی گاه و دل و بینی و چشم و عصب و گوش و خلاصه همه جا را .

♦ گفت دکتر که : « نترسید و نلرزید و چنین اشک نریزید و
هم اکنون بسوی خانه شتابان بر روید و دوشه تا گردی اعلا بخرید و در
سه تامنگ از آن گردی خوش هزه بپیش دهن شوی بگیرید که این موجب
اغفال همان موش سبکسراشود و اهل طمع گردد و هم خرسود و از شکم
شوهر تان درشد و شوهر تان راحت و بهتر شود و بنده هم ساعه کنم جمع
همه آلت و ابزار زیج گوشتی و آچار، زقلاب و زمسما و زگازان بر دم دار
که یک ساعت دیگر بر سر خدمت سر کار و نظارت بکنم تا که اگر شوی شما
در اثر رجعت این موش کند غش - رود از هوش، بحال آورم ش بلکه کنم
دور از او شر و بلا را . »

♦ ساعتی بعد که دکتر بسر تخت مریض آمد و با حیرت بسیار بدید
آنکه زنک در عوض گردی اعلا دمیک ماهی قرمز بگرفته است و چنان

لنگریک ساعت شماطه به نزدیک دهان کج شوهر به پس و پیش برد بانگ
بند برزن و با خشم و غصب گفت: «مرا نسخه نهاین بود و قرارم نه چنین
بود مگر مسخره بازی است طبابت که بمیل دل خود هر که هر آن کار که
خواهد بکند؟» گفت زنگ «چونکه بدنبال همان موشك مکاریکی گربه
پر وارد ویده است در این غار و از این روی با جبار زدم دست باین کار کنون
هست سزاوارز آفای سر کار ببخشید که بسیار مزاحم شده ام حضرت آفای
قناص الحکمار»

اهضاء :

«شیخ ابوالپشم قشم شم کلک
ابن قدک ابن سرک ابن عوض-
الدین سکی، متخلص به-
ابوالقاسم شیخ الاسکی»

در قطار :

- مگر من نکفته
بودم که مرا در
ایستگاه اندیمشک
پیاده کن؟

- عجب ا..
پس او نکه من بازور
دراستگاه اندیمشک
پیاده کردم شما
نبو دیدم

لَوْهِيَّاْنِي

نازی که توداری!

اشتر خجل از لنگ درازی که تو داری
نازی بعجب از تک و نازی که تو داری
حاتم چو حقوق من و خرج تو بسنجد
شد مات ز دست و دل بازی که تو داری
لرزند بخود جمله فبلان و گرزان
از هیبت دندای گرازی که تو داری
در دکه ملا شموئل هم نتوان یافت
یک تکه از این کنه جهازی که تو داری
از زشتی میمون و ادایش بتوان خواند
سیمای ترا زین همه نازی که تو داری
چون عطسه کنی سقف و ستون میکنی از جای
زنهر از این باد ارازی که تو داری
رقص ز اقطار جهان هم اگر آرند
مشکل که بر قصد بسازی که تو داری
باید بکنم کوهنوردی که در آیم
ای غول از این شیب و فرازی که توداری
یا نام تو افتاده ز ثبت ملک الموت
یا خضر عطا کرده جوازی که تو داری
اویار تقی

از راست بچپ و از بالا بهائین :

کتابدوست !!

دستورالعمل مسافرت

برای کسانیکه به مسافرت‌های تفریحی می‌روند بزرگترین مشکلها بستن اثاثیه ضروری است. مثلاً چه بسا اتفاق افتاده است که انسان همه چیز‌هایش را آهاده می‌کند و برای تفریح و گذراندن مرخصی به ییلاق می‌رود ولی وقتی به مقصد میرسد، و بسته‌ها و چمدانها را باز می‌کند متوجه می‌شود ماشین ریش تراشی را نیاورده و یا مسواك و خمیر دندان را جا گذاشته و بعضی اوقات این جا گذاشتن اذایه‌چنان اهمیت پیدا می‌کند که تمام مدت تفریح انسان را از بین می‌برد.

بنده عمومی دارم با اسم «عموجمشیدخان» این عموجمشیدخان یک مرد مرتب و مقرراتی است و عقیده دارد که از چند روز قبل از مسافرت باید لیستی از اشیاء مورد نیاز تهیه کرد و برآسام آن اثاثیه را بسته‌بندی نمود. عموجمشیدخان همیشه بمن می‌گوید:

– قبل از هر کار یک تکه کاغذ بردار تا آنچه که احتمال میدهی در اثنای مسافرت بدردت بخورد در آن بنویسی. بعد بنشین و موقعیت‌های مختلف را پیش خودت مجسم کن.

مثلاً فکر کن برای خوابیدن چه چیز می‌خواهی؟ آنچه بمنظورت میرسد از تختخواب تا شمد و ملافه یادداشت کن. بعد فکر کن و قتنی از خواب بلند می‌شود چکار می‌کنی؟ مسلم است که دست و رویت را می‌شوئی. پس مسواك و خمیر دندان و صابون و حواله و ریش تراش و فرچه وغیره را هم بنویس. پس از این مرحله نوبت به پوشاش مورد نیاز میرسد. از کفش یا شروع می‌کنی تا کلاه سرواین را هم به لیست اضافه می‌کنی. بعداً به اغذیه و اشربه میرسی. مثلاً یک بطر نوشابه مسافرت را تنوع بیشتری می‌بخشد، پس آنرا به لیست اضافه کن. برای باز کردن نوشابه به دریازگن احتیاج داری، اینرا هم بنویس و بهمین

ترتیب ادامه بده تا کلیه چیزهای مورد نیاز را در لیست نوشته باشی.
 «عموجمشیدخان» خودش هم موقعی مسافرت عین این برنامه را انجام
 میدهد، بلکه شب تمام می‌نشیند و لیست را که نوشت با اطمینان تمام می‌خواهد.
 ولی فردا وقتی کت و شلوارش را می‌پوشد تا برای خرید اشیاء
 مورد احتیاج به خیابان برودم توجه می‌شود که لیست را کم کرده است ۱۱

در پشت سن قاتری که نمایشناهه هاملت را نشان میدهد :

— معلوم می‌شود که تماشاچیها از «هاملت» با «اماlet»
 پذیرائی کرده‌اند ۱۱

ها ها ها ... ها ها

«برآمدقیر گون ابری زروی نیلگون دریا »
 چو دودکورهها پیچان و وهم انگیز و دهشتزا
 تو گفتی انشعب برق تهرانست من خورشید
 که در تاریکیش اجرام گیتی گشته ناییدا
 مگر با کاهگل بستند من خورشید را سیما
 و یا اندر لجن شستند من خورشید را سیما
 تو گفتی دودبنزاست اینکه گیتی تیره شداز آن
 که بر شد بر سپهر لا جورد از کشور دارا
 فرو شد کوچه و بازار در تاریکی مطلق
 بدانسان شد که سوراخ دعا کم کرد هر بینا
 در آن تاریکی جانکاه ناگه غرش رعدی
 فرو پیچید اندر گنبد گردنه خضرا
 بлерز آمد تن مخلوق چونان جسم حلاجان
 از آن فریاد وهم انگیز و آن غریدن فرا
 مگر در خانه خود خواب بعد از ظهر میکردم
 کزان فریاد جانفرسای جستم ناگهان از جا
 در کاشانه بر هم خورد با بانگی طنین افکن
 فرا آمد بگوشم جیر جیر خشکی از لولا
 در آن هنگام لرزیدن گرفت ارکان کاشانه
 بدان مانست کن طوفان بLERZD پیکر دریا
 همی گفتم که بام خانه ام اکنون فرود آید
 مرا مدفون کند در زیر آواری توان فرسا
 خروش آمد زدل کای بیخبر تا کی در زنگ؛ آخر
 شتابی کن و گرنه رخت خود میبندی از دنیا

مرا شوری بس افتاد و بیمی در دل آنساعت
 زجا جستم که بیرون آیم از منزل بر هنے پا
 مگر در آستان در مرا بگرفت موجودی
 طنین افکند با نگ خنده او ها ها ها ها ها
 مرا گفت ای پسر راه گریزت بسته شد دیگر
 سزای کار زشت را بدستت مینهم حالا
 فراد آنهم ز دست چون منی پیل افکن و پر دل ؟
 گریز آنهم ز چنگ چون منی زور آور و دانا ؛
 طنین هر کلامش لرزه ای افکند بر جانم
 تو گفتی بود دیوی آهنین چنگال و وحشتزا
 بدو گفتم کشی ؟ اینجا چه میجوانی ؟ چه میخواهی ؟
 و باقی ؟ ازدهائی ؟ غول بی شاخ و دمی آیا ؟
 دگر بارش برآمد نعره ای از حلق و آنساعت
 بیکدم خرد شد از نعره او شیشه در ها
 بگفت ای مرد مستأجر مرا بر جا نیاوردی ؟
 تفو بر رویت ای دیوانه بیعقل و بیپروا
 جسارت آنقدر کردی که مال من خوری ایدون ؛
 شنیدی نیک باشد خوددن مال کسان ، اما
 ندانستی که روزی اینچنین در چنگ من افتی ؛

 بکوه قاف هم باشی ترا آخر کنم پیدا
 گنر داری گه و بیگاه از پیش دکان من
 ولی بر روی نحس خویشتن میآوری اصلا ؛
 گنه کردم که دادم نان نسیه بر توابی بیرگ
 پسر نان مرا میلمبی و ایدون کنی حاشا ؛
 ته برج آمدم گفتی برو بی پول میباشم
 سر برج آمدم گفتی که حتماً میدهم فردا
 ندادی پول و نان بر دی ذ دکانم بزور رو
 توابی الدنگ پر روحه خدا خواهی وهم خرما ؛

فیندیشدی از خشم من ای پفیوز بیما یه ؟
 نکفتی مر ترا روزی کنم پیش کسان رسوا ؛
 همیکفت این و چنگه خویش بر زدن بساطمن
 اثاث خانه در انداز زمانی رفت بر یغما
 جهان روشن شد و رفت از سرایم نانوا ، اکنون
 منم بی چیز و بی پول و اثاث و بیکس و تنها

دستکش ۰۰

جهانگیرخان میل داشت برای جشن تولد فرنگیس خانم که از دوستان نزدیک وی و خانمی محترم بود هدیه‌ای که شایستگی ایشان را داشته باشد خریداری کند. موضوع را با مهرانگیز خانم که از خویشاوندان او بود در میان نهاد و باتفاق او برای خریدن یکجفت دستکش عالی بیکی از فروشگاههای بزرگ شهر رفت. دستکش زیبا را پس از آنکه مورد پسندیده‌دو واقع شد برای بسته بندی بخانم فروشنه دادند و ضمناً چون تا فروشنه دستکش را تحویل دهد چند دقیقه وقت باقی بود مهرانگیز خانم هم دو عدد کرست برای خودش خرید و جهت بسته بندی بخانم فروشنه داد. ولی خانم فروشنه هنگام تحویل بسته مرتکب اشتباهی شد یعنی بسته کرست‌هارا به جهانگیرخان و دستکش را به مهرانگیز خانم داد.

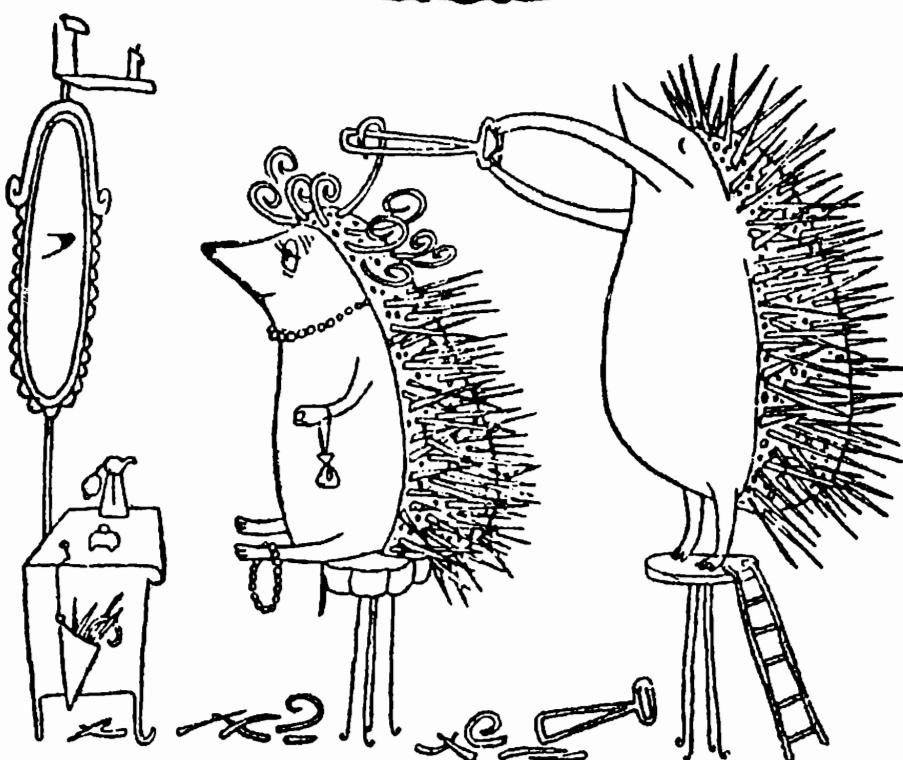
جهانگیر خان پس از ورود به منزل بلا فاصله بسته کرست‌ها را که خیال می‌کرد دستکش است بدون آنکه باز کند با نامه دوستانه زیر برای فرنگیس خانم فرستاد :

«خانم عزیز

با تقدیم این هدیه ناقابل که نمونه‌ای از محبت خالصانه هن نسبت به شخص سرکار خانم است می‌خواهم ثابت کنم که هر گز تاریخ تولد سرکار از خاطر من محو نمی‌شود. این هدیه ناقابل را مخصوصاً برای آن انتخاب کردم که میدانستم شما بآن احتیاج مبرم دارید و هر گز بی آن بمهمانی نمیروید. این نمونه‌را با انتخاب مهرانگیز خانم خریدم و ایشان بمن اطمینان دادند که شما مخصوصاً نوع کوتاه و ساده آنرا می‌پسندید و گرنه من در نظر داشتم که نوع بلندتر آنرا که دگمه‌های زیادتر دارد بخرم و چنانکه ملاحظه هیفر مائید در انتخاب آن دقت

کافی کرده ایم که خوشنگ و لطیف باشد، خانم فروشمند مغازه خود
یکی از این نوع را داشت و آنرا بمن نشان داد (۱) و منحصوصاً بخواهش
او خوب روی پشت آنرا نگاه کردم و لمس نمودم (۱) و خود او این
یک جفت را هم در مقابل من امتحان کرد (۱) و بمن ثابت نمود که
بسیار خوش توکیب و چسبان است!

چقدر آرزو داشتم اولین مرتبه‌ای که اینرا امتحان می‌کنید در
مقابل من باشد ولی یقین دارم که تا دیدار آینده دستهای فراوانی
پیش از دستهای من سعادت تماس با آنرا خواهند داشت (۱) در هر حال
امیدوارم که همیشه در موقع پوشیدن و در آوردن آن من را بخاطر داشته
باشید (۱) من اندازه درست آنرا بخوبی نداشم ولی مطمئن بودم که
هیچکس بهتر از من با اندازه تقریبی آن واقع نیست (۱) ضمناً اگر هم
تنگ باشد بدون شک پس از چندبار استعمال گشادتر و کاملاً اندازه
خواهد شد و لابد میدانید که پس از بیرون آوردن بهتر است قدری در
آن بدمید تا رطوبتش خشک شود (۱)

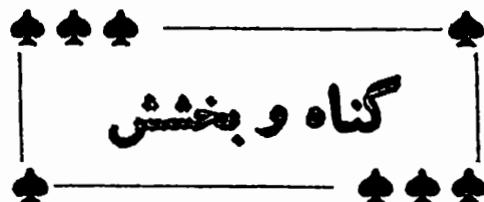
سلمانی جوجه تیغی ها!

میخواهم از شما خواهش کنم که شب جمعه در میهمانی خانه عمه خود آنرا بپوشید تا زیبائی و پر از ندگیش را بچشم خود ببینم و خوش سلیقکی خود را برخ دیگران بکشم .

مهرانگیز خانم و خانم فروشنده معتقد بودند که اگر دکمه آنرا نپندید بهتر است زیرا اگر آزاد باشد آسانتر میتوانید بیرون بیاورید همچنین بهتر است لبه های آنرا برگردانید تا در نظر بیننده جمال و زیبائی خاصی پیدا کند .

اجازه بدھیدیک نکته دیگر راهم تافراموش نکرده ام عرض کنم، بعقیده من خوبست فعلابرخلاف سابق که بهر کس میرسیدید زود آنرا بیرون میآوردید دیگر چنین کاری نکنید زیرا تکرار این عمل آنرا گشاد خواهد کرد و ممکن است در خیابان یا در محل شبانی بیفتد . در خاتمه امیدوارم با قبول این هدية ناقابل که با کمال ارادت تقدیم میشود فدوی را مفتخر و دلشاد فرمائید . آرزومندم که در اولین ملاقات با قلبی پر از آرزو بتوانم بالبی پر از مهر برپشت معطر آن چند بوسه آبدار بزنم (۱)

با تقدیم احترام - جهانگیر

کشیش جوان در باره گناه و زیانهای آن بتفصیل سخن میگفت
یکی از حاضران از او پرسید :

- بهترین راه برای اینکه خدا گناهان مارا ببخشد چیست ؟
- بهترین راه برای اینکه خدا گناهان مارا ببخشد آنست
که اصولاً گناهی کرده باشیم !!

زن ...

این

موهبت

خلقت !

زن: بذار استراحت کنم، از
صبح تا حالا از بس سگدو زدم
از خستگی دارم هیچیرم ...

زن - سینما؟ ...
برو برویم! ? .

- خیلی بد شد ، من
گفتم امشب هیچیرم سینما..

- نه نه ! بھیچو جہ
نمیدارم منو ببوسی ، حتی
نمیدارم دست بهم بز نی ،
آخه سر و وضعم خیلی
کثیفہ ...

- نه نه ! بھیچو جہ نمیدارم
منو ببوسی ، حتی نمیدارم دست
بهم بز نی ، آخه تازه از سلمونی
او مدم !! ..

صبری لایونز!

ترجمه : کیمیا

آقای صبری را صبح اول وقت بقال محله بیدار کرد. آقای صبری داد زد :

- فرار میکنم . . . جونمو ورمیدارم و فرار میکنم ، اذون صبح هم آدم راحتی نداره . زن صبری ، فرار هم کردی ، کردی . من زودتر از تو فرار میکنم . حالا فعلا جواب بقال محله رو بده .

دومه آزگار بود که این شست و دوتomen و چهار قران را نتوافسته بود پردازد .

- یارو حق داره خب !

- بسیار خوب ، حق داره .. معلومه .

- بکو خونه نیس .

- نمیتونم بکم ... کفرش بالامیاد .

- بمادرت بکو ، او بهش بکه .

- یک زن پیر ، بعد از اینهمه سن و سال دروغ بکه ؟

آقای صبری دماغ سوخته و اخم کرده طرف در رفت .

- آقا جون هرجی بگی بخدا حق داری ، ما فعلن هشتمون گرو نهونه .

- آخه آقای صبری ، شما گفتین اول برج ، این چندمین اول برجه ؟

- کاملاً صحیح میفرمائین .

- بخدا از این شست و چند تومن ، دوتومنش واسه من نمیهونه .

— والله حق با شماست .

— بازهم شنبه ، شنبه ... بخدا زله شدم .

— انشالله همین هفته .. قول میدم .. قول قطعی .. قول مردونه .

— آقای صبری این چندمین « قول مردونه » اس ؟

— این دیگه آخریه .

یاروبا عصبا نیت ردشد ، آقای صبری فرولند کنان بخانه برگشت ،

— خدا این زندگی رو ازها بکیره .

مادرزنش ، سب اول سب نفرین واسه چیه ؟

آدمی بود مثل گوسفند که بیست و دو سال قبل ازدواج کرد ولی
صاحب اولاد نشد .

در کوبیده شد ، زنش :

— صاحب خونس ۱

— خدا یا چکار کنم .

آنقدر گردن کج کرد تا وقتیکه صاحب خانه غرفه کنان رفت .

خیس عرق شده بود .

— بخدا فرار میکنم ... جائی میرم که میچکس منونشناسه . گدائی
میکنم ، گدائی . فایده اش چیه این اسم خشک و خالی « آقای صبری » ۱۱
خانم ... جائی رو حاضر کن ۱

— جائی کجا بود بابا ؟ نه جائی داریم و نه شکر .

— ای خدا ... اینهم شد زندگی ؛ خاک برس این زندگی که تو
دادی ...

مادر زن از اطاق توفی :

— هیس ! هیس ! خدا بدش میآد ... کفر نگو .

— بدش بیاد ... مثلا چی میشه که از این بدتر بشه ؟ توبه ۱ ...

استغفار ۱ . حالا ببینم صبحونه حاضر میشه ؟

زنش :

— همین حالا آبی میاد ، نفتی میآد ، چکار کنیم ؟

— هر کار دلتوں میخواه بکنین ، شما منو دیوونه کردین . آبی ،

نفتی ، بقاله ، صاحب خونه ، تو ، مادرت همه و همه باهم تبانی کرده این
که هنوز بر فسین دیوونه خونه ؟
در زده شد .

— لا بد آبیه !

— زغالیه ..

— بگو نیستش ، بگین صبری مرده .. مرده بابا .. هر چه خاک گورشه
عمر شما ها باشد .. خاک برس این زندگی ، ای خدا .. خاک برس ..
تف تو این زندگی .

آنها که رفته اند ، مامور برق و پشت سرش هم قصاب آمد . آفای صبری
دیگر طاقت نیاورد . شلوار و کتش را پوشید و راه افتاد .

— خانم ! توجیهم دوشه تو من یول بودش .

— من ورش داشتم .

— آخه واسه چی خبر نکرده ورد اشتبیه ؟

مریض : آفای
دکتر این دندونهای
مصنوعی که بر ام
گذاشته ناراحت
کرده و مرتبآ درد
میکنه .

دکتر : چه بهتر ..
من که گفته بودم از
همه جهت مثل
دندون طبیعی
میمونه !

- اوهو ! بالآخره نون میخواستم بخورم .

- ای خدا .. خدایا .. خدایا .. تفباین زندگی .. توبه .. استغفار الله خودشو انداخت توکوچه ، حتی دهشانی توجیش نبود .

- چکار کنم ؟ چکار کنم ؟ .. «حمید» رفیق جونجونی یادش افتاد . سالها بود ندیده بودش . شنیده بود که پول و پله داره . لازم بود بره پیشش ، درد دل بکنه ، ازش فرض بخواد . یعنی پنجاه تومان هم بهش نمیداد ؟

نه پول تاکسی و نه پول اتوبوس داشت . آنهمه راه روپیاده رفت .

- اگر خونه نباشه .. اخ .. تفباین زندگی .. استغفر .. توبه .. هرجا باشه بالآخره شب که میآد خونه .. شاید جای دیگه اسباب کشی کرده باشه . ؛ ای خدا تف تو این زندگی .

هوا یواش یواش تاریک میشد که بمنزل حمید رسید .

- به به صبری عزیز ، قربونت برم . عزیز دل ، کجا ؟ مثل ستاره سهیل شدی .

حمید هر چه باشد بالآخره دوست قدیمیش بود و حسابی ازش استقبال کرد . میز و صندلی روی بالکن حیاط گذاشت و آرام آرام گپ زدند . از شدت خستگی آب چرك و سیاهی از زانوان آفای صبری جریان پیدا کرده بود ، از گرسنگی هم نفسش در نمیآمد .

- خوب شد که او مددی ، این زهر مار و تنها نمیشه خورد .. بسلامتیت تو سفره چیزی که اسمش «مزه» باشه و بشود خوردن وجود نداشت . فقط یه خورده لبو .. مشروب خالی معده گرسنه آفای صبری را جزغاله کرد .

- آه .. چطوری صبری جون ؟

صبری هم با خجالت پرسید :

- حمیدجون ، خدا را شکر ، تو هم زن گرفتی ؟ یک خانم فاشناس تو خونه دیدم .

- اوووه .. این چهارمین زنمه ، مگه من میتونم عمرم رو با یک زن تموم بکنم ؟ مگه من گاو هستم .. بسلامتیت ۱

شوهر نزدیک بین :
- عزیزم چار قد نومبار کت
باشه !! ..

کم کم معدہ آقای صبری مختل شد و چشمانش حالتی پیدا کرد و سرش گیج رفت. آخه او عادت بنوشیدن مشروب نداشت. یکبار شب عقد و ازدواج خود و بعد ها هم یکی دو بار در ضیافتها چند گیلاس زده بود. اما حالا .. شاید بتونه جلوی شکم گرسنگش را بگیره، هر چه بیشتر حمید گیلاس بهش تعارف میکردد چشمها یش بیشتر پیلی پیلی میرفت. تا ساعت ۱۱ شب نوشیدند. آقای صبری بزحمت تعادل خود را حفظ میکرد. « خدا یا چه جوری ازش پول بخواهد ؟ چی بگه ؟ قرص خواستن چقدر مشکله ؟ حالا دیگه هیچ جسارتنی در وجودش باقی نبود اگه کم بخواه بد بختیشو علنی کرده ؛ زیاد بخواه ممکنه نده .. ۱ - تف توی این زندگی که من دارم .. توبه .. توبه ..

- چه شد صبری جون ؟

- هیچی هیچی نشد.

از پنجاه تومان صرفنظر کرد. همینقدر اگه دو سه تومان بهش میداد .. آخر نصف شب تا خونه چطوری پیاده بر گرده ؟ - فرار میکنم .. جونمورد میدارم و فرار میکنم .. تف باین

زندگی ای خدا توبه .. توبه ..

- چی میکی صبری جون ؟ .. بسلامت ۱ ..

از خیر پول گذشت ، لااقل اگر شام میدادند حرفی نبود.

حمید :

- حالاخواهش میکنم سوارماشین من بشو باهم برم یک تهدانسان ،
چهل سال یکبار روتومی بینم . امشب محاله ولت بکنم ، رقص او مده ..
شنیدم لخت مادرزاد میرقصه زودباش بپر بالا ..

دو بطری خالی کردند و بعد هم سلانه سلانه بطرف ماشین راه افتادند .

- خیلی عجیبه ، یار و ضمن رقص لباسشو درمیآرde اوه مادرزاد ..

چه حسابی ۱

آقای صبری با خودش ، « جطوری موضوع مطرح بکنم ؟ مرد -

حسابی تو واسه گرفتن پنجاه تومان او مدي ، اينجا كجاس ؟ »

- ای خدا .. مرده شور بيره اين زندگی را .

سالن ، پراز جمعیت بود . بزمحمت یک میز و صندلی كبر آوردند .

- گارسون ، یک بطر ويسکی بيار ، مزه لازم نیست . يه خورده
پسته كافيه .

- بسلامت آقای صبری عزيز ۱

(پنجاه چوب بدنه باشم ميرم) ۱

- بسلامت صبری جون ۱

ارکستر ، هشقول تر نم بود . کم کم چراغها خاموش شدو پروژکتورها

دو هفته دیگر !

خانم ضمن مسافت به آقا نامه مفصلی نوشته و شرح
داد که ، « در این دو هفته که اينجا مانده ام یک نتیجه بسيار خوب
گرفته ام و آن اينکه آنقدر که ديده بودی چاق نیستم و وزنم
درست نصف شده ، حالا چه باید بکنم ؟ »

آقا در جواب نوشته : « دو هفته دیگر هم بمان ! ! »

پیست رقص را مثل روز روشن کرد . زنیکه او مد .. خودشو تکان داد .
چنان ادا و اطوار او مده آقای صبری شکم گرسنه ، خستگی و قرض
خواستشو یاک فراموش کرد .

زنیکه ضمن رقص ، اول بلوز و دامن ، بعد لباسهای زیر و بعد
هم زینت آلاتشو درآورد و دور انداخت . . چند دقیقه بعد کرست و
«آن یکی» رو هم درآورد ...
— بسلامت !

— بسلامت حمید جون ، این یکی هم بسلامتی اون یارو ا
زنیکه میرقصید و لباسشو که در میآورد میانداخت روی میز
مشتریها . کرست زرد رنگ یارو در هوا غلت و واغلتی زد و مثل
یک قناری او مد نشست رو دست آقای صبری ا
— هدووم حمید جون خیلی بسلامتیت ۱۱

صبری سفت و سخت تو دستش گرفته بود
غلغله و هلله تماشاچیان در فضا پیچیده بود . کف زدن ، سوت زدن ،
میز کوبیدن ، صدای شیشه ها ، مخلوط شده بود و هنگامه میکرد . رقصه
میرقصید و کم کم آقای صبری هم میرقصید .

اما قضیه بهمینجا ختم نشد . و رقصه او مد . نزدیکتر . . یک
ماج صدا دار از پشت گردن برآق آقای صبری ربود ، چراگها خاموش
شد وقتی مجددآ روشن شد اثری از رقصه نمانده بود .

دور فیق در حالیکه بهم تکیه داشتند از کافه بیرون آمدند . صبری
نمیدانست چگونه ، کی و کجا از ماشین پیاده شد ، وقتی آفتاب میزد بخانه
آمد . زنش نیمه بیدار بود و مادر زنش خر خرمیکرد . صبری :

— پاشید بابا . . بیدارشید دیگه !

— میگم پاشین .

مکرچه شده بود ؟ آن مرد سربزیر مثل فرشته چرا تغییر ماهیت
داده بود ؟

— لخت شو ببینم .. مادر جون توهمن لخت شو ..
هر دو زن از ترس لخت مادر زاد شدند . آقای صبری هم لخت

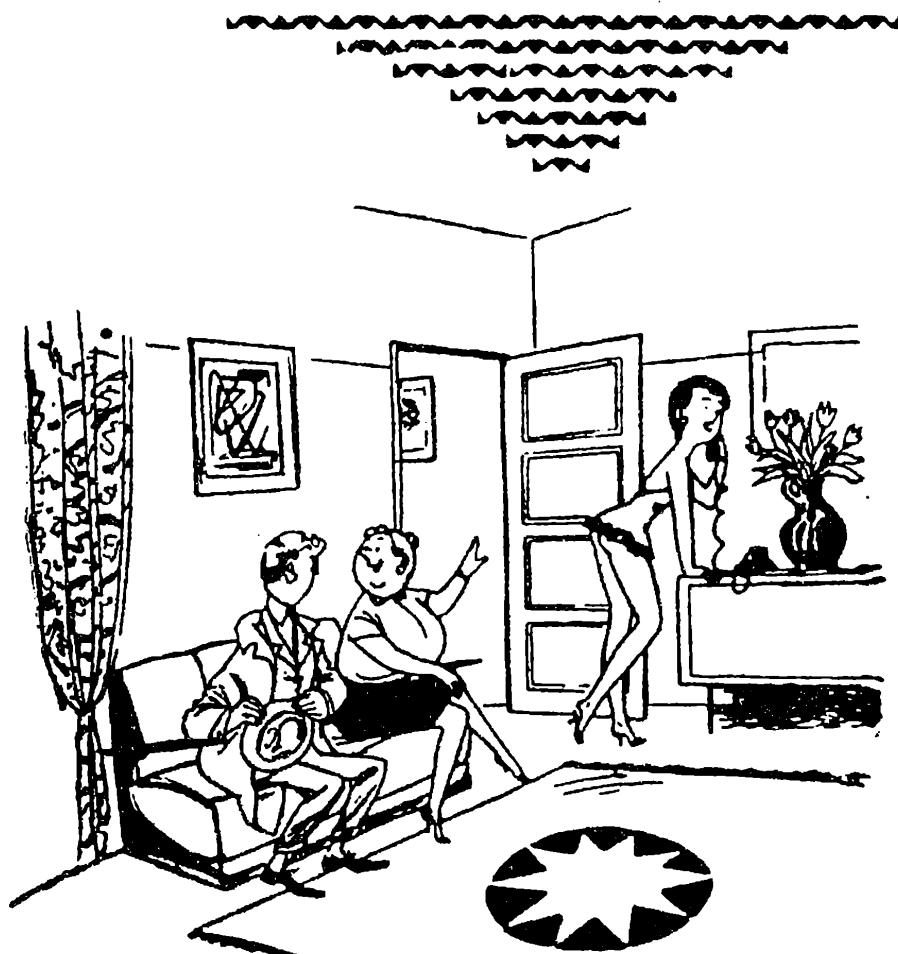
شد و تمام لباسشو درآورد.

- شما هم درآرین، یا الله همه چیز رو درآرین!
سینه های آویزان مادرزش بوضع ناهنجاری بیرون افتاد بود.
- برد تو کوجه یا الله، زود باشین والا خاموشتون میکنم!
روشنیتون میکنم!

سه موجود عجیب الخلقه لخت مادرزاد بکوجه رفتند.

- برقصید!

آقای صبری در حالیکه بشکن میزد و اطوار میآمد رقص ناف
میکردا... چند هفته در مقابله طبکاران هم فقط رقص شکم و ناف تحویل
داد و بعداً به تیمارستان کشانده شد وحالا بهش میکن «صبری دیوونه!»
«پایاد»

- دخترتون
خجالت
نمیکشه با
این وضع
ظاهر میشه؟
- اشکالی
نداره،
مخاطبین
من دنیست!

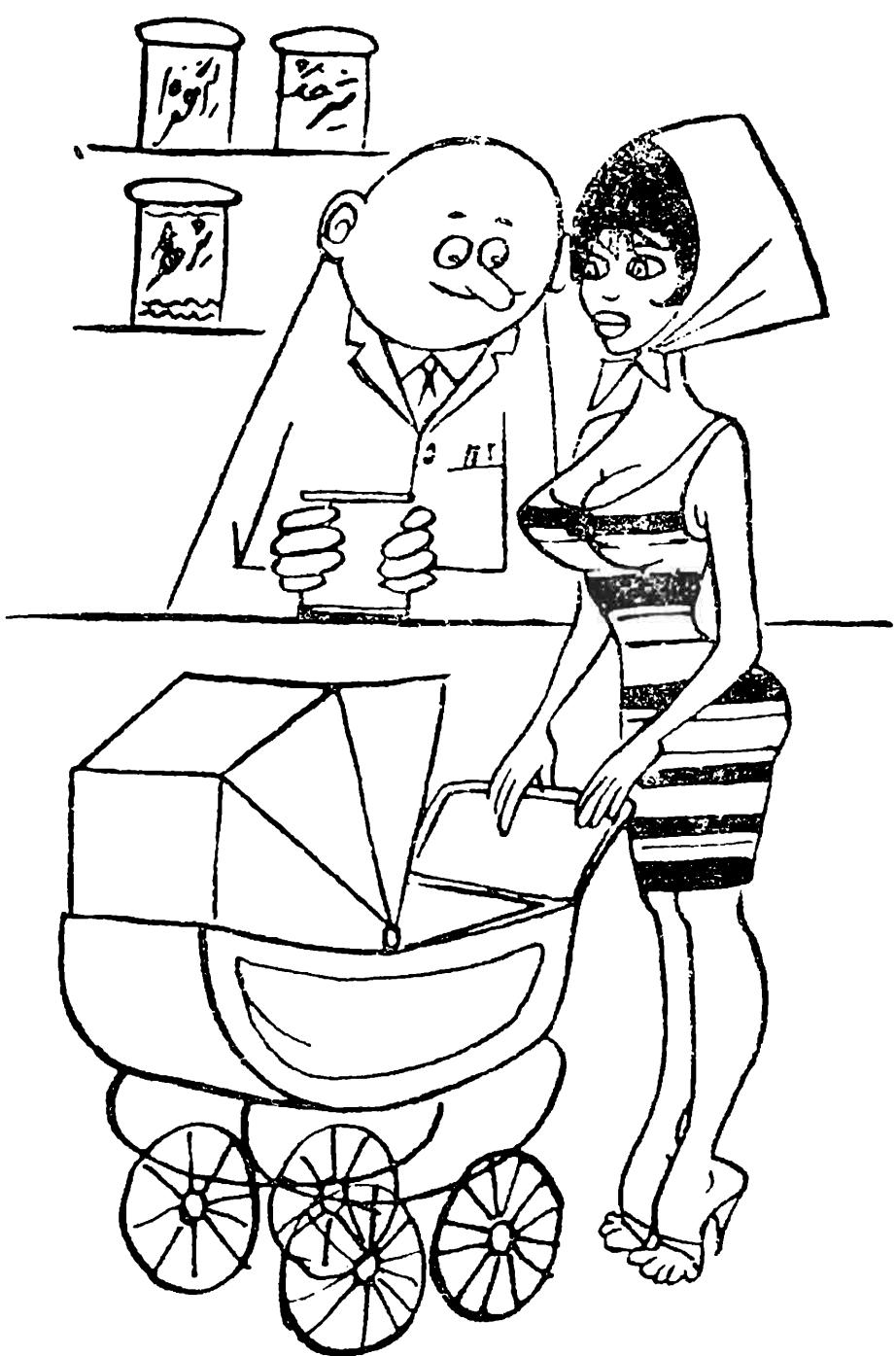
آژدان بیاورید!

خیزید و رو بشوی خیابان بیاورید
جان را برای دیدن جانان بیاورید
آمد به مکتب آن صنم شوخ گرمکی
به سر نثار مقدم او جان بیاورید
صنع خدایرا بخیابان نگه کنید
بر خوشگل آفرینی اش ایمان بیاورید
دزد دلند جمله بتهمای گرمکی
دنبال دل سه چار تکهیان بیاورید
دلدار گرمکی به تگاهی مرا بگشت
ای خلق بهرا این صنم آژدان بیاورید!
از درس عشق، فصل و فارا نخوانده است
بهرش دبیر مهر و وفا دان بیاورید
این یک غزل برای بت گرمکی کم است
از بهر وصف او دو سه دیوان بیاورید

« درازه »

کارهای شوهر!

خانم را برای مهمانی دعوت کرد و بودند ولی نرفت.
صاحبخانه با او تلفن کرد که:
— خانم این دسم کجاست؟ ما همه منتظر یم چرا تشریف نمی‌وارید؟
خانم گفت:
— مصیبتی پیش آمده و آن اینکه شوهرم سخت مریض است و همه
کارهای خانه از قبیل ظرف شوئی، اطوکشی، بچه داری... را شخصاً
باید انجام بدهم.

فروشنده ! آگه من جای این کوچو لو باشم ، از گشتنگی
بمیرم لب به شیر خشک نمیز نم !!

پشیمانی

تلخ رو دلبری شکر دهنی
 کرده با خلق خویش حیرانم
 گریه ها میکند چو خنده زنم
 خنده ها میکند چو کریانم
 دلنشین موی و آتشین روئی است
 که با آتش کشد تن و جام
 دل بفرمان اوست تا باید
 گرچه سر پیچد او ز فرمانم
 دی ربودم دو بوسه از لب وی
 لیکن او کوفت بر زنخدانم
 مشت ها زد به پوزه ام که مکر
 روی از جانبیش بکردانم
 چونکه اوقات تلخیش دیدم
 گفتمش ای نهال بستانم
 سگر زشهد لبت شکر خوردم
 از شکر خوردنم پشیمانم !

«مهتاب»

* جزء پنجم ! *

احمدآقا پرسش را پیش دندان پزشک برده بود تا یک دندان او
 را بکشد. وقتی کار کشیدن دندان تمام شد احمدآقا پنج تومن بدکتر
 داد. دکتر پنج تومن را پس داد و گفت :

- پونزده تومن میشه !

احمدآقا با تعجب گفت :

- پونزده تومن ؟ ولی همیشه پنج تومن میگرفتین .

دکتر گفت :

- بله ، ولی ایندفعه از بس بچه شما در موقع کشیدن دندان داد و
 فرباد کرد و کولی بازی درآورد دو تا از مشتریهای من قبل از اینکه
 دندانشان را بکشم از ترس فرار کردند !!

آقا جواد

طاعت از دست نیاید گنهی باید کرد
در دل دوست به رحیله رهی باید کرد

شاعری که شعر بالا را ساخته اگر میدانست
که بعد از او یک عده جاهم مثل آقا جواد این
شعر را مورد سوء استفاده قرار خواهد داد هنوز
من کب آن خشک نشده کاغذش را با آب میشست
و نمیگذاشت چنین شعری ازو باقی بماند ۱
آقا جواد در تمام عمرش فقط یک « نصفه شعر »
از حفظ داشت آنهم این بود :

« طاعت از دست نیاید گنهی باید کرد »
نصفه دومش را هم نمیدانست ، هر جا
میرسیده میگفت : « ما که طاعتی از دست مان بر نمیاید ،
هس خوبست گناهی بکنیم ۱ » و همان یک مصروع
را عملی میگرد . مثلاً نصفه شب که مردم - باستثنای

آنها که شب زنده دارهستند - غرق خواب ناز بودند بسرا غ تلفن میرفت :
نمره یک اجل بر گشته را هیگرفت و او را اذیت میگرد تا موقعیکه
طرف عصبانی میشد و فحش میداد . هرجه او بیشتر فحش میداد . آقا
جواد بیشتر میخندید و بیشتر خوشش میآمد .

نیمه شبی بکمال یکی از رفقایش ، در یک خیابان خلوت ،
تابلوی خرازی فروشی را بسر در حمام و تابلوی حمام را بالای خرازی
فروشی زده بود ۱ صبح همه میدیدند بالای حمام نوشته : « همه رقم
اجناس لوکس زنانه و مردانه بفروش میرسد » !

در یک « دو راهی » میدید که جلوی یکی از راهها قابلی
گذاشته و رویش نوشته اند « راه بسته است » او تابلو را بر میداشت
و حلوی راهی میگذاشت که باز بود . در نتیجه تمام وسائط نقلیه از آن

راه خراب میرفتند و نیمه راه که بمانع بر میخوردند دوباره بر میگشتند.
اگر میخواستند از راه بلا مانع هم بروند چون میدیدند جلوی آن
نوشته‌اند، « راه بسته است » طبیعتاً از آن هم صرف نظر میکردند
و بلا تکلیف میمانندند ۱

آقا جواد که در گوشه‌ای ایستاده این وضع را مشاهده میکرد
از اخزم و تخم شوفرها غش عش میخندید و لذت میبرد. وقتی با او میگفتند
چرا این کارها را میکنی؟ جواب میداد طاعت از دست نیاید گنهی
باید کرد ۱

از طرف یک دوشیزه موهم بیک جوان عزب نامه عاشقانه
میفرستاد و در نامه محلی را هم « رانده‌وو » قرار میداد. جوان تشنۀ
لب فریب نامه را میخورد و بمحل موعود رفته مدتی معطل و سرگردان
میماند و آخر بالب ولوچه آویزان مراجعت مینمود ۱

یکی دیگر از کارهای آقا جواد این بود که هر وقت دوچرخه
یا انومبیلی میدید که صاحبش از آن غافل است باز پرداختی با دوچرخش
را خالی میکرد و گوشه‌ای میایستاد تا صاحبش آمده آنرا ببیند و بعد م
آزار فحش بدهد او هم آن فحش‌ها را بشنود و کیف کند ۱

یک روز مشغول خالی کردن باد لاستیک یک اتوبوس بود ،
همینکه کارش تمام شد و خواست از محل ارتکاب جرم دور شود دست قوی
پنجه‌ای یخه‌اش را گرفت واورا نگاهداشت . این شخص شاگرد شوفر
نکره‌ای بود که هیبت سبیل‌های او شلوار آدم را زرد میکرد ۱ شاگرد
شوفر گفت ،

- چرا باد چرخ را خالی میکردی ؟ مگر مرض داری ؟
آقا جواد با خود فکر کرد، خوبست خودم را بمسخرگی بزنم
شاید باین حقه بتوانم از چنگش فرار کنم ، این بود که گفت ،

- من راستش را میکویم ، تو هم در عالم لوطنی کری ما را
بیخش ، راستش اینست که شنیده‌ام « طاعت از دست نیاید گنهی باید
گرد » حالا من هم طاعتی از دستم بر نمی‌آید میخواهم گناهی کرده باشم ۱
شاگرد شوفر خندید و گفت ،

- آقا زاده پس بقیه این شعر را چرا نخواندی ۹

آقا جواد از خنده شاگرد شوفر قدری جرأت پیدا کرد و
گفت ،

— والله من بقيه اش را نمیدانم ، اولش را من خواندم آخرش
دا توبخوان .

در این موقع شاگرد شوفرات یواشکی چاقوی ضامن دار را
از جیب در آورد و آنرا با خونسردی محکم به شکم آقا جواد زد بطوریکه
تا دسته در دل او فرو رفت . آنگاه گفت ، « در دل دوست به رحیله
رهی باید گرد ! »
پایان

آن : هر وقت گفتم « از قیافه شما خوش می‌آید » دیگه مشروب بر ام
نویزین !!

طبیعی !

رفیق یکی از نقاشهاشی که
نمايشگاه نقاشی ترتیب داده بود
درحالیکه یکی از تابلوهای او را
تماشا میکرد گفت :

- به به چقدر طبیعی ، دهن
آدم را آب میاندازد .

نقاش گفت :

- منظره غروب که دهن آب
انداختن ندارد ؟

رفیقش جواب داد :

- پس معذرت میخواهم ، من
خیال کردم نیمروه !

یعنی چه ؟!

یکی از شخصیتهای مهم در
هتلی اقامت داشت. یکروز که برای
صرف ناهار وارد رستوران هتل
میشد تنها مشتری رستوران از
جایش بلند شد .

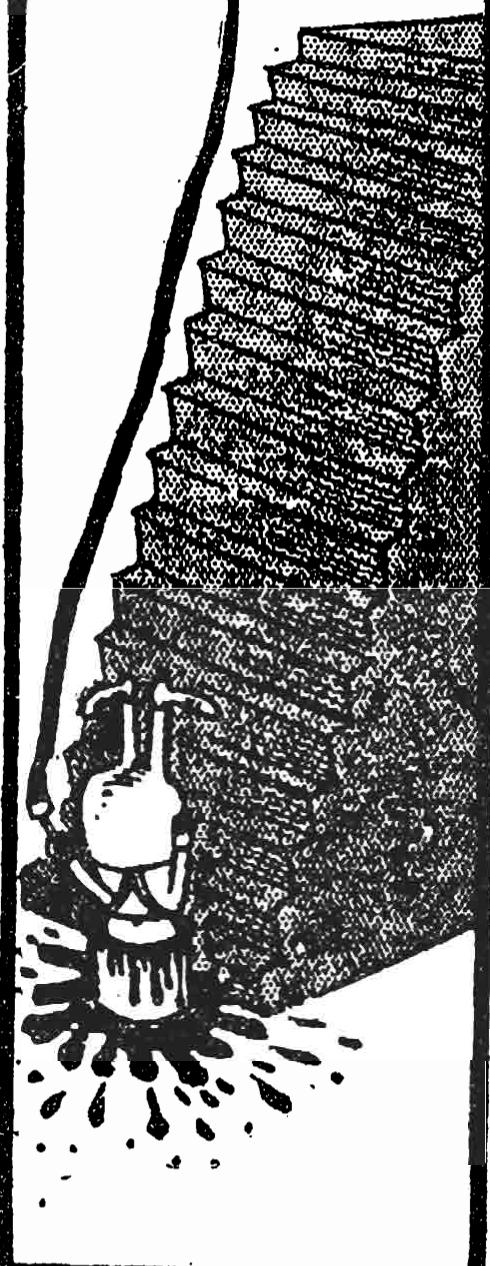
شخصیت مذکور گفت :

- بنشینید ، بنشینید !

یارو با تعجب گفت :

- یعنی چه ؟ مگر برداشتن
نمکدان از روی میز های دیگر
ممnonع است ؟

موالی سلمی مالی

جنس تو جور است!

لبت شیرین ، ولی چشم تو شور است
تو ناجوری ولی جنس تو جور است
بهای روی تو مویت سفید است
بهای موی تو ، روی تو بور است
دهانت بیختر از بیخچال ، اما
زتب لازم تنت همچون تنور است
دوپایت بسکه چاق است و سیاه است
ز دور ! انگار پایت چاقچور است
یقیندارم که چشمت ذره بین نیست ،
که جنس عینکت اصل بلور است
ولی نزدیک بین هم نیست حتماً
که می بینم زهم بسیار دور است !
لبان را توان حاج منیزی گفت
که هم تلخ و گس و هم ترش و شور است
امان از آیت رویت که عیناً
دعای جمعه اهل قبور است !
از آن هر گز نمی آمی به پیک نیک
که دانی روزها شبکور کور است
ولی هر شب روی در شب نشینی
که میدانی بشب گربه سهور
نمیگفتی که با بام اهل «فین» است
ولی معلوم گردید اهل «فور» است !
تو میگفتی «سوپر» دارد عمومیم
چومن جو یاشدم دیدم «سپور» است !
چو «صبح شنبه» اسباب ملالی
عجب دارم چرا نامت سرور است !

قاسم آقا

ناراحتی !

دکتر میریض را معاینه مفصلی کرد و آخر سر از او پرسید ،
- خوب ، چیزی هست که اسباب ناراحتی شما بشود ؟
جواب بداد ، بله ، یک چیز و آن این جمله‌ای است که روی
دیوار نوشته‌اید. یعنی ،
«ویزیت ۳۰۰ ریال ! »

ارت

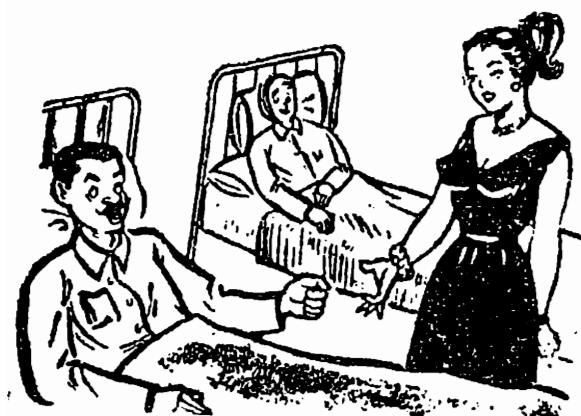
مردی تفاخر کنان میگفت ،
- پدر من آدم نرو تمدنی بود وقتی مرد نیم هیلیون تومان
برایم ارت گذاشت .
مردی که این حرف را شنید با او گفت ،
- ولی پدر من هم از قروت بی بهره نبود چون وقتی مرد ،
دنبی را با هر چه در آنست برای من باقی گذاشت !!

چهرا ؟

دزدان به خانه آقای «کنس میرزا» ریختند، هر چه داشت جمع
کردند و با کمال بی انصافی خودش را هم باطناب محکمی بستند و فرار کردند.
صبح که شد نوکر ش وارد خانه شد و وقتی این وضع را دید
خیلی ناراحت شد و با دستیاچکی چاقوئی از جیبش درآورد، طنایی
را پاره کرد و ارباب خسیش را از مرگ نجات داد .
اما در چهره ارباب، آثاری از سپاسگزاری دیده نشد.. حتی
ناراحت هم بنظر میرسید .

نوکر چیزی نگفت تا اینکه آخر برج شد و برای گرفتن
حقوقش به ارباب مراجعت کرد ولی دید ارباب بیشتر از نصف حقوقش
را نمیدهد، علت را پرسید .
کنس میرزا گفت ،
- نصفش هم بابت طنایی که آنروز پاره کردی !

هر یک هر دو نمود

بعد از جنگ، یک خانم زیبا و «دل رحم» برای سرکشی و دلچسپی بیماران به بیمارستانی رفت، بهر مریض میرسید از او میپرسید،
- شما در جنگ چه کاری با دشمن کردید؟

او هملا میگفت:

- دستش را با گلوه شکستم،
خانم هم خوشحال میشد و
دست این سباز شجاع را میپرسید.
بعد از دیگری میپرسید.

- شما چه کردید؟

میگفت: سرش را با سنگ شکستم.

خانم سراورا میپرسید.. تا
تا نوبت بیک مریض «زن ندیده»
رسید. ازا پرسید:

- خوب شما چه کردید؟
این مریض که آدم من درندی
بود فکری کرد و گفت:
- من لبهای دشمن را چنان
نمایز گرفتم که از هوش رفت!

سیل نازنین گز

باقیه از صفحه ۱۶

شده بود. وقتی که بخانه رسیدم او لین کاری که کردم بساط اصلاح را پنهان کردم و رو بروی آینه نشستم و با کمک تیغ و ماشین اصلاح شروع کردم به تعیین و مرمت قسمت بالای سبیلم.

سه چهار لاخ از لنگه راست را زدم چهار پنج لاخ از بالای لنگه چپ، هنوز درست نشده بود و با زیر سبیلم نمیخواهد و هماهنگی و هارمونی نداشت.

تیغ را مجدداً پشت موهای لنگه راست گذاشتم و چند موقطع شد ولی وقتی که تیغ را روی لنگه چپ سبیلم گذاشتم نمیدانم چه شد که دستم لرزید و چند لاخ مواضافه تر از لنگه راست قطع کردم.

نکاهی بقیافه ام در آینه کردم دیدم ای داد و بیداد سبیلم کج شده ومثل «الاکلنگ» که میکسرش بالا و سردیگر شن پائین باشد تعادلش بهم خورده بطوریکه سنگینی لنگه راست سبیلم را در یک سمت بدنم احساس میکردم اعلاجمی نبود میباشد هر طورهست تعادلش را برقرار کنم بهم مشقتی بود و با احتیاط کامل سه چهار لاخ اضافی را از لنگه سبیلم راست زدم و تعادل برقرار شد و خوشحال شدم که حالا بالای سبیلم با پائین سبیلم میخواند و هماهنگی دارد.

بعد از ظهر که بخیابان آمدم شیر پاک خورده دیگری سر راهم سبز شد و انگار منتظر من بود احواب پرسی و خوش وبشی کردیم و من برای اینکه جلو اعتراض احتمالی اورا گرفته باشم بیمقدمه گفتم حالا سبیلم این شکلی بهتر نشد؟

ابروهاش را بالا انداخت و کمی در سبیلهایم دقیق شد و گفت:

- نه ۱ .. این چه سبیلیه :

- ... اوه ! چشہ رفیق ؟

گفت : تو که زیر وبالا ش را زدی عقلت نکشید که از دو طرف سبیل هم چند میلیمتر کم کنی ؟

دیدم حق با رفیق است راست می گفت اگر قرار است سبیلی اصلاح بشود از دو طرف قابل اصلاح نیست، هر چیزی چهار طرف دارد سبیل هن هم مستثنی از این قانون و قاعده نمی توانست باشد، اصلاحات باید همه جانبیه باشد !

گفتم ، اگر از دو طرفش بزنم دیگر سبیل سبیل است ؟
گفت ، در آن صورت بله ولی با این سبیل بهتر است اصلاح بخیابان نیائی که زشت است.

معطل نشدم بدون خدا حافظی سوار تاکسی شدم و دوباره بخانه بروگشتم و از بس گیج شده بودم عقلم نکشید که بجای یانزده ریال تاکسی پنج قران بمردک سلمانی بدهم و او دو سه میلیمتر از دو طرف سبیل بزنند .

بهر تقدیر با عجله خودم را بخانه رساندم و باسط اصلاح را دوباره بهن کردم و پای آئینه نشستم و برای اینکه این مرتبه دستم نلغزد و دو طرف لنگه سبیل را «تا» به «تا» نزنم و از ریخت نیفتند خط کش نایلون پسرم را از کیفیت بیرون کشیدم و اول با خط کش قد سبیل را اندازه گرفتم و بعد با مداد حدود آن قسمت از سبیل را که باید بدم تیغ بدهم تعیین کردم و دست بکارشدم. یک میلیمتر از آینه طرف یک میلیمتر از آن طرف یک میلیمتر و نیم از س این لنگه و یک میلیمتر و نیم از انتهای آن لنگه سبیل زدم و در آئینه دقیق شدم. دیدم .. اوه خیلی بی ریخت شده درست مثل پاچه شلوار که آب رفته باشد و بالای قوزک پا بایستد با آن شکل و قواره در آمده خدایا چکار کنم باز هم بزنم ؟ نز فم ؟ بزنم که چیزی باقی نمی ماند نزنم که بی ریخت است بالاخره خودم را راضی کردم که حتماً این دور و زمانه سبیل بی ریخت و سبیل این شکلی مداد است چکارش کنم ؟

بساط اصلاح را جمع کردم و بخیابان آمدم . دلم گرفته بود تنها

بودم فکر کردم به سینما بروم بلکه دلم باز بشود ولی تنها بودم و سینمای
تنها هزه ندارد و همه اش هم خدا خدا می کردم که دوستی رفیقی بمن
بررسد که سبیل منا ببینند و دستور تازه‌ای بدهد. گرچه ظاهرآ خودم
را قانع کرده بودم که این سبیل‌های من مطابق مد روز است و بهتر از
این ممکن نیست کسی سبیل داشته باشد ولی ته دلم آشوب بود، هنچه
دست می کشیدم از آن سبیل پر پشت و مشت پر کن سابق خبری نبود ولی
برای اینکه مثل همیشه خودم را گول زده باشم هر بار که دست به سبیل
می کشیدم از ته دل می گفتم .. آخی .. چه راحت شدم .. او نهاد جی بود
یک مشت پشم و مومنش پاچه بزن .. آه .. این خوبه .. سبک، قشنگ
دو گلاسی .. و همین‌طور که گلچین گلچین از سجاف پیاده رو بی هدف پیش
می رفتم و غم از دست دادن سبیلهای سابق را با گول زدن خودم جبران
می کردم از پشت سر سنگینی دستی را روی شانه ام احساس کردم، یکی
از رفقا بود . بی مقدمه گفت من می خواهم به سینما بروم اگر تو هم
می آئی بیا .

خوشحال شدم که این یکی دیگر به سبیل هن که کار ندارد هیچ در عرض بهسینما هم دعوت می‌کند. دونفری راه افتادیم بليمطي خریدیم و در سالن انتظار نشستیم. در زیر نوی چراغ سالن چشم بالاخورده دوستم به سبیل هایم افتاد و مثل اینکه جن دیده باشد یک قد از روی صندلی پرید و نیم خیز شد که فلانی ؟ ..
کفتم ، بله !

کفت، چرا سبیل‌ها رو اینجوری کردی .. د...د...د... د.. ۱۱

جانه‌ام به لفوه افتاد؛ چشمها یم سیاهی رفت، سقف سالن و زن و مرد منتظر در سالن انتظار شروع کردند بدور سرم چرخیدن.. ای داد و بیداد.. دیدی چطور شد؟ هر طور بود براعصا به مسلط شدم و مثل مجرمیفی که در برابر قاضی می‌ایستند خودم را جمع و جوهر کردم و با التماش گفتم مگر چه شده..؟

گفت: حیف آن سبیلها نبود؟

گفتم، حالا شده.. چه عیبی دارد؟

- من سه تا شکل میخوام !

گفت : چه عیبی دارد ؟ همه اش عیب است ا ما یه آبروریزی است
آدم هر کاری میکند باید روی حساب و دستور باشد .
کفتم : والله بخدا اینهم که می بینی روی دستور ها باین شکل
در آمده .

گفت : نه آقا جان ! تو می خواهی سبیل مردم پسند بگذاری ؟
می خواهی مد روز باشد ؟ بیا با هم بر ویم با آرایشگاه مجلات منحصوص
اصلاح سرو صورت و سبیل هست ، مدهای تازه پاریس و واشنگتن و رم
وسویس هست ، ملیقه خود آرایشگر هست ، از روی این مدلها سبیلت را
درست کن . نه اینکه یك چنین سبیل من در آوردی که نه وزن دارد و
نه قافیه و مثل شعر نو می هاند پشت لبت بگذاری ، این سبیل مال
قرتی هاست !

بالتماس افتادم و گفتم ، حالا چه بکنم ؟

گفت ، از سینما که آمدیم بیرون هن ترتیب شد را میدهم .

بهر تقدیر وارد سالن سینما شدیم ولی اگر شما که با آن سینما نرفته و آن فیلم را ندیده اید از آن فیلم و داستانش چیزی دستگیر تان شده دستگیر منhem شد .

همه اش در فکر سبیل بودم هر مردی که به عنوان روی پرده سینما ظاهر میشد بی اختیار شما نگاه من به پشت لباس کشیده میشد که ببینم آیا سبیل دارد یا ندارد . اگر سبیل میداشت دست من بی اختیار به پشت لبم میرفت و با یک نوازنگ کف دست مقابله ای بین سبیل بر باد رفته و من در آوردی خودم با سبیل های مردگ آرتبیست می کردم و اگر سبیل نداشت بنحو دیگری بخودم می پیچیدم ، اگر سبیلش پر پشت و مثل سبیل های ساق من بود بخودم می پیچیدم که ای کاش دسترسی باومیداشتم تا سبیلش را بر روز سبیل خودم بیندازم و اگر سبیل مردگ و شوهر زنگ هنر پیشه فیلم را بپی دیخت تشخیص می دادم خوشحال می شدم که سبیل من از آن قشنگ تر است و احساس غرور و سربلندی در خودم می کردم و خلاصه اینکه آتشب من در آن فیلم جز لب سبیل دار و لب بی سبیل چیزی ندیدم !

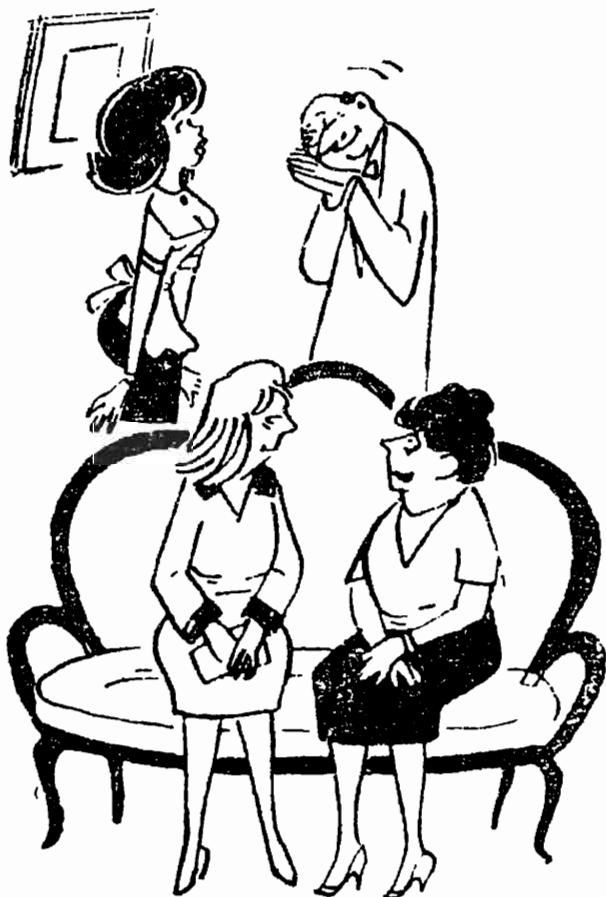
بالاخره ساعت هشت و نیم فیلم تمام شد و ما بیرون آمدیم و رفیقم تکلیف کرد که تا دیر نشده برویم به سلمانی تا دستور بدهد سبیل مرا درست کنند .

او از جلو و من از دنبال به آرایشگاه رفتیم و چند ژورنال و مجله مخصوص مد و آرایش جلو دست من گذاشت و بالاخره با مشورت دوستم و مردگ سلمانی یک جفت سبیل بمد سیلان که وسطش پر پشت و هیتلری و دو طرفش نخ نما و پاریک بود انتخاب کردیم و سبیل بنده با آن مد تغییر شکل داد .

شب را با دل خوشی خوابیدم که کار اصلاح سبیل بسامان رسیده و فردا صبح که باداره رفتم اولین نفر از دوستان اداری که بمن رسید از همان نگاههای معنی دار که انگار بپندها در یک مکتب این طرز نگاه کردن را آموخته بودند را بمن کرد و گفت :

- زکی ۱۰۰ این چه سبیلیه ؟ نه دوگلاسی نه نخنما نه هیتلری ؟
 شترگاو پلنگ پشت لبت درست کردی ؟
 ای داد و بیداد ! حالا بیا درستش کن !
 در درستان ندهم دوستان اداری جمع شدند و فی المجلس دو طرفش
 را که با صطلاح نخنما بود زدند و آن قسمت و سطر اکه معروف به سبیل
 هیتلری است گذاشتند .

کفتم : حالا خوب شد ؛ همه تایید کردند که حالا شد سبیل !
 خیلی خوب ! ظهر در اتوبوس با یکی از آشنا یان که ظاهرآ امروز
 از مخالفین سر سخت هیتلر است روپروردند شدم تا چشمش به سبیل هیتلری
 من افتاد مثل آنار تر کید و بدون توجه باینکه در چه مکان و چه وضع و موقعی
 هستیم باعصبانیت گفت اگر دوستم نمی بودی همین جا میزدم توی گوشات ۱۱

- پرستار جدید مون
 فرنگیه و فارسی بلد نیست
 اینه که شوهرم طفلکی
 مجبوره با ایما و اشاره
 باهاش حرف بزنه !!

حالا بیا با بت سبیل بر بادرفته و از دست داده سیلی هم بخور .
گفتم : چرا ؟

کفت، مردا تو ایرانی هستی ! تو خدای نخواسته وطن پرست
هستی ؛ گوشت و پوست تو پروردۀ این آب و خاک است و ازستان مام
میهن شیر خورده‌ای آنوقت مدسبیلت را از کسی تقلید کرده‌ای که با
جنایات سهم‌گینش جامعه بشری را به خاک و خون کشید؟ تو سبیل هیتلری
گذاشته‌ای که مروج مرام و آئین و مسلک او باشی ؟

... دیدم اینجا جائی نیست که بشود مقاومت کرد ! حق هم با
عضو سابق میهن پرستان بود اگر مرا باین جرم بگیرند که من یا
هیتلر مبا جانشین هیتلر یا مروج آین و مسلک و مرام او هستم چه
خاکی پسرم بکنم ؟ مدارک هم که پشت لبم موجود است و جای انکار
فیست ! هر طور بود سرو ته قضیه را هم آوردم و بخانه که رسیدم اول
کاری که کردم بساط اصلاح را پهن کردم و سبیل را از ته زدم و خیال
خودم و خلق خدا را راحت کردم .

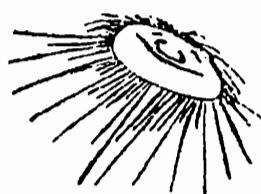
غروب که از خانه بیرون آمدم و بدکان حاج میتی بقال گندمان
رفتم که سیگار بگیرم حاجی نگاه معنی داری ، از همان نگاهها بمن
کرد و با بی‌اعتنائی سیگار را بدست من داد و من رفتم. شب که بخانه
آمدم پسرم گفت حاج میتی پیغام داده که من دیگر بشما نسیه نمیدهم.

گفتم : چرا ؟
گفت، پدرت رفته ارمنی شده و از مسلمانی دست کشیده ، من اگر نسیه
بشم امیداًم بحرمت سبیل مردانه پدرت و مسلمانی او بود ولی حالا که از
دین بر گشته و سبیلش را قراشیده و ارمنی شده از جای دیگر نسیه ببرید ۹۱
.. با امروز درست یک‌هفتۀ است که درخانه بستری شده‌ام و از غم
سبیل از دست داده‌ام در بستر بیماری از این دنده با آن دنده می‌غلقم و
روی بیرون آمدن از خانه را ندارم که خدا ذلیل‌شان کند که سبیل را
گرفتند ، خدا خانه نشینشان بکند که خانه نشینم کردنند .

آخر مرد ! این سبیل من چه آزار و اذیتی برای تو داشت ؟
پشت لب من بود چکارش داشتی ، پشت لب صاحب مرده تو که نبود ! من
همه چیز بهمه کس توانستم به بینم و آنها یک جفت سبیل را بمن
نتوانستند په بینند .
« پایان »

او باش !

دانند ههه عدس پلو را
یک سابقه قدیم با ماش
بی گوشت نمیتوان پلو خورد
خواهم پلوی که گوشت در لاش
گر دکه کله پاچه بسته است
گورننه ، لای دست با باش
سوری به سخن به فرد یکتا
تائی است که کس ندیده همتاش
با اینهمه عبد خاص او ، باش
نی بندۀ عامیان «او باش»
حکیم سوری

لاك پشت
و
حمام آفتاب !

کاریکاتور سریال سر اسر بزن بز فی !

سپر افسانی !

چرا؟

بهروز از دوست دبستانیش پرسید :

– تودر کجا پدفایا آمدی ؟

جو ابداد در بیمارستان .

با تعجب پرسید :

– چرا ؟ مگر مریض بودی ؟

از : شکم

شکم، بخور فندگی!

هیچ دقت کرده اید که تمام کارهای دنیا پایه اش بر شکم قرار دارد؟ همین شکم بی هنر پیچ پیچ که معلوم نیست آخرین چه بسر اولاد آدم بیاورد.

باور نمی کنید؟ اول قدری فکر کنید بمینید اینطور است یانه آنوقت اگر چیزی یادتان نیامد که عرض مرا بگرسی بنشاند باین چند دلیل توجه فرمائید.

همین سر کار صحیح که از خواب بیدار شدید - جدا و لوطیانه - بفرمائید اول بفکر چه می افتد؟
حتماً میخواهید بگوئیدشتن دست و صورت.. اما بفرمائید برای چه دست و صورتتان را میشوئید؟ برای اینکه «صبحانه» بخورید یعنی صبحانه را با دست تمیز بخورید!

اینکه اول صحیح.. از خانه که بیرون می آید اول بفکر چه می افتد؟ میگوئید بفکر رفتن به سر کار درست؟ اما چرا میروید؟ برای اینکه بنابر آنچه همه دنیا میگویند «لقمه نانی بدست آورید» و محتاج خلق نشود.. باز لقمه نان یعنی شکم مطرح است. ظهر و شب هم که معلوم است.

در زندگی اجتماعی هم باز پای شکم در میان است چون منظور از مهمانی که یکی از کارهای همیشگی و مهم است، چیست؟

اگر قرار باشد فقط یکدیگر را «ببینند» و گفتگو کنند و حتی بگویند و بخندند و خوش باشند، تصدق کنید که این کار هزهای ندارد.. حتماً باید خوردنی در کار باشد که بازار «بفرمائید بفرمائید» و «نوش جان» گوئی.. و غیره رواج بشود..

در عروسی که دیگر میدانید خوردنی از در و دیوار میبارد، یعنی بدون شیرینی و میوه و آجیل و شام - یعنی خوراکی برای شکم -

اصلًا در همه دنیا عروسی بی معنی است .. همانطور که در عزا هم همین
بساط است چون در روز مرگ « یارو » قهوه در کار است روز هفته و
چهلم و سال .. در همه اینها غذا میدهند و اطعام می کنند تا شکم
مردم آهاد شود و بروح آنمرحوم دعا کنند ۱

در روزهای عید که دیگر میدانید شکم چقدر « آقا » میشود، هرجا
بروید قدری نعمت خدا یعنی خوردنی بچشم میخورد، در سیزده بدر
که کار شکم خیلی بالا میگیرد و می بینید که در شهر یک ذره خوردنی
هم نمی ماند و همه را مردم برای خدمت به شکم خریده اند و به بیابان
برده اند ..

میخواهند دونفر را با هم « آشتی بدهند » اول پای شکم بمیان
میآید چون آنها را دعوت می کنند و شامی ترتیب میدهند یا اینکه هر
دو را به کافه ای میبرند واز راه غذا آنها را - یا شاید شکم های آنها را -
آشتی میدهند .

حتی بچه که بدنیا میآید، قبل از هرجیز دهانش را باز میکند
یعنی برای شکمش چیزی میخواهد و میدانید که از همان اول « مک-
زدن » و چیزی را از این راه بشکم رساندن بزرگترین وظیفه است .
در عالم سیاست هم شکم رل اصلی را دارد مثلًا شاید خبر داشته
باشید که بیشتر جنگها بر اثر گرسنگی است . این دولت زمین کم دارد
تا چیز بکارد و محصولش را به « شکم » مردم تحویل بدهد، تجاوز
میکند تا زمینی بدست بیاورد .. آن دولت هم که مورد تجاوز است،
می بیند اگر زمین ها را از دست بدهد « شکم » مردمش گرسنه میماند
در نتیجه مقاومت میکند و جنگ بوجود می آید .

مثال دیگر اینکه هر یک از رجال و سیاستمداران و شخصیتهای
جهان، مسافت می کنند اول بفکر « شکم » آنها می افتد یعنی یک
مهما نی بافتخار آنها ترتیب میدهند تا از این راه بشکم آنها خدمت
کنند و بعد مثلًا مذاکرات سیاسی را آغاز کنند .

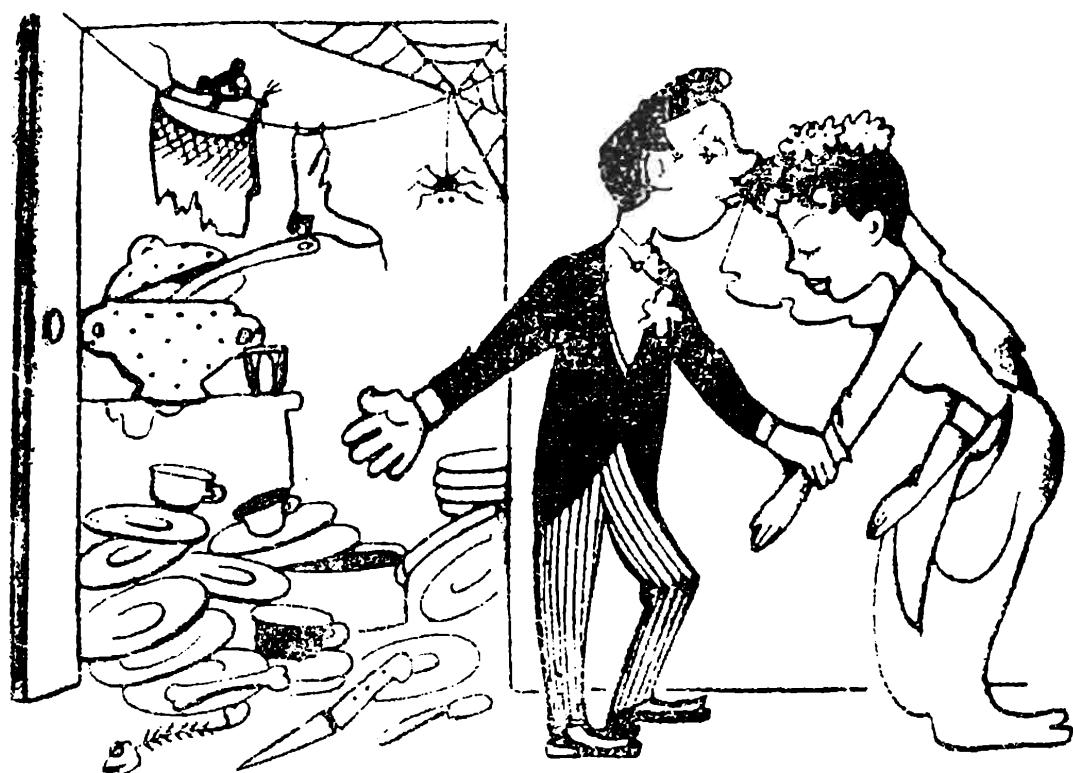
شکم تا موقع مرگ هم از آدم دست بردار نیست و ملاحظه
کرده اید که در آخرین لحظاتی که از زندگی یک نفر مایوس هستند،

با او اجازه میدهدند هرچه دلش میخواهد بخورد ، یعنی بشکمش برسد همانطور که در آخرین لحظه به اعدامی‌ها غذا (یا هرچه داشان بخواهد) میدهدند که بخورند و با شکم خالی دنیا را ترک نکنند.

علت بیشتر طلاقها شکم است چون «آقا» خر جی به زنش نمیدهد که با آن چیز بخرد و شکمش را سیر کند ، زن هم ناراضی میشود و اختلاف پیش میآید و کار به جدائی میکشد .

حتی مرده‌ها هم باز با شکم سروکاردارند چنانچه شب‌های جمیعه برای آنها حلوا و خرماء و بخوردنی «خیر میکنند » تا بروحشان برسد و اگر شکمی داشته باشند ، از عزا درآورند ، همچنین اقسام «نذر» و «صدقه » غالباً با خوردنی منبوط است .

و خلاصه آنکه اگر بگوئیم محور دنیا بر شکم قرارداد و «تنور شکم» دنیا را گرم نگاه میدارد اغراق نکفته‌ایم .. نظر شما چیست ؟

داماد - عزیزم ، گفتم که بتوجهی احتیاج دارم !

نمايشنامه منظوم
در يك پرده

معامله...!

از : م . گمره

«پرده وقتیکه میرود بالا
بنده (یعنی حسین سلمانی) کسل از کسب و کار بحرانی
در دکان نشته ام بیکار
لیس فی الدار غیر من دیار !
«ستگی نیز استخوان بدھان» پهنهن گردیده در کنار دکان
ساعت چار و نیم واونوقتاست
موقع کار و کاسبی حال است
هر دو در گفتگو میان گذر
میرسند از کنار سن دو نفر
اوی روی دوش کرده قطار
کت و پالتو، جلیقه و شلوار
شاپوی کهنه‌ای بسر دارد
از سرا پاش حقه میبارد
آمده‌هاد بهر دومی توضیح
نوى دست چپش بود تسبیح
صورت شورت تذک موئیست
دوی نوجوان گمره ولیست
بیست و یکسا له رختها پاره
قد ۱۶۰ - شغل بیکاره »

دوی (پالتوبی گرفته بدهست) :
- اکه پنجاه نمیدی اینهم شست

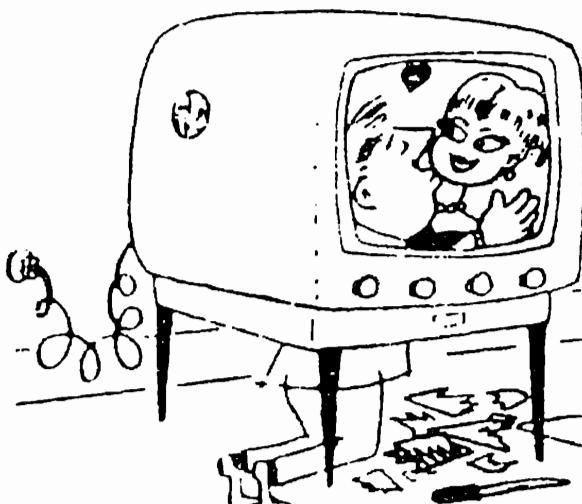
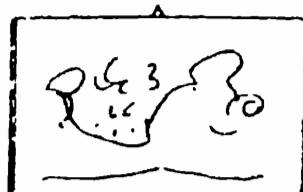
اوی ، با تو معامله ام نمیشه
دوی . بفروشش دیگه ، چی میشه ؟
اوی ، زورکه نیس ، دلم نمیخواهد
دوی ، خیلی خب اینم هفتاد
پولو وردار و زود قالوبکن
اوی ، من نمیفروشم اصلن !
عجب امروز گیری افتادیم
دوی ، یا الله ، هشتادو دادیم

اولی ، فارسی سرت هیشه ؛
یا که فکرت بازم توباقیشه ؛
من (میانجی میشم) ، چیه ؟ چی شده ؛
باعث اختلافتون کی شد ؛
مگه اشکال مامله چی چیه ؟
- (به یارو) این آقا که مشتریه
اولی : ماملهم نمیشه با این
خوبه سرکار مداخله نکنیں
دومنی : می بینن آقا خودتون ؟
همه حرفاش همینجوره آقا جون
من (یواش رو به دومی) ، حالو ا
توضرا جهل میکنی با او ؟
مخفیانه بمن بده هشتاد
یحتمل مامله اش با من افتاد
اولی ، من کلاه نمیره سرم
من : بابا ! من میخوام ازت بخرم
اولی : پول مال او نه جونم
من . و اشن فاتحه نمیخونم
من (رو به دومی) : آهای آقا
شما اصلا بفرمائید او نجا
اینهم اون پولتان (بهش میدم)
خوب آقا جون ا (به اولی میکم)
(دومی میرود زسن بیرون
بنده و اولی کنار دکون)
پول اون یارورا که پس دادم
حالا دیگه خودم میخوام ، آدم !
پالتورا میفروشیش بالآخره ؛
اولی (دستشوی توجیب میبره)

- باشه ، میدم ، ولی ترا بخدا
 نشون اوں يارو نده ابدا
 من ، باشه ، خوب بیا اینم هشتاد
 پالتورا فوری ردکنش که بیاد ..

پالتو را میگیرم ازش کم کم
 بندہ هم میروم بسوی دکون
 عینکم را که جا بجا میکنم
 تا میخواام فکر کنم که موضوع چیست
 کرو کر خنده میکنن ازدم
 بندہ میمونم و همون پالتو
 خرد خرد پائین میاد پرده !

> اولی پولو میگیره منهـم
 اولی میرود زسن بیرون
 اینظرف ، اونظرف تگا میکنم
 میبینم جا تر است و هیشکی نیس
 میبینم اوں تھا دو تالی باهم
 میپرن توی تاگـی و ده بـرو
 آسمون ابری و هوا سـرده

بدون شرح

حندِ میل

در ایتالیا :

قبل هام ۸

کارلو پونتی شوهر سوفیا لورن برای یکی از دوستانش تعریف می‌کرد،
- پارسال سوفیا را به کنار دریا فرستاده بودم، ضمن یکی از نامها یه
برایش نوشتم «اگر مردی نگاه چپ بتوکرد بنویس تا با گلو له مغزش
را پریشان کنم».

- سوفیا چه جوابی داد؟

- هیچی، نوشته بود «هر چه زودتر با یک مسلسل و بیست نوار
خشک حرکت کن!»

در اسرائیل

آخرین بار

طلبکار با یک دنیا خشم وارد شد و رو به بدھکار کرد و فریاد زنان گفت،
- دیگر بس است، خجالت بکش، تا کی میخواهی مرا اُسر -
بدوانی؟.. این آخرین باری است که بتو اخطار میکنم پولم را بده.

بدھکار با خوشحالی گفت:

- آخرین بار؟.. الحمد لله!

در اسپانیا :

فلات آ

جهانگردی که به اسپانیا رفته بود بوسیله یکی از افراد محلی راهنمایی میشد درین بازدیدیک منطقه بسیار زیبا، ناگهان جهانگرد گفت :

- چیز عجیبی است ؟ پارسال که من باین نقطه آمده بودم دو تا آسیاب بادی در آینجا بود ولی امسال یکی است.
راهنمای گفت :

- صحیح میفرمایید، چون در این منطقه باد باندازه کافی نبود،
یکی از آسیا بهارا خراب کردند تا دیگری بهتر بچرخد !!

در انگلستان

بی فنظامی

یکی از افراد بدین، که از همه چیز و همه کس شکایت داشت، یک روز از اداره پست شهرش شکایت میکرد. یکی از او پرسید :

- مثلًا چه عیبی در این اداره دیده‌ای ؟
گفت :

- چه مثالی از این بهتر که سه ماه پیش برای برادرم نامه‌ای نوشتم ... و امروز آنرا در جیبم پیدا کردم !

در آمریکا

معلم خوب آ

معلم - جک ! من وقتی همسال تو بودم همیشه بیست میگرفتم !
جک - پس معلوم میشه معلمتون بهتر از معلم ما بوده !

در هندوستان

در فرانسه :

شاخ!

آنوقتها که « روزه وادیم » شوهر « بریزیت باردو » بود یکبار مجبور شد بدون بریزیت به مسافت برود . ولی برای اینکه بریزیت با خیانت نکند گفت :

— عزیزم من ناچارم یك حقیقت را پیش تواعتراف کنم و آن اینست که اگر در غیاب من بمن خیانت کنی دوتا شاخ بزرگ روی پیشانی من درمیآید .

وقتی روزه وادیم آن سفر را تمام کرد به باریس برگشت . بریزیت باردو با استقبال ش رفت و ضمن اینکه دستی به پیشانی او میکشید گفت :

— ای دروغگو !

در شوروی

اختراع پر سو و صدا

— من اختراعی کرده ام که پس از کامل شدن هتل بمب صدا خواهد کرد .

.. عجب ... چه چیزی اختراع کرده ای ؟

— موتور بیصدای !

||| مناجات ! |||

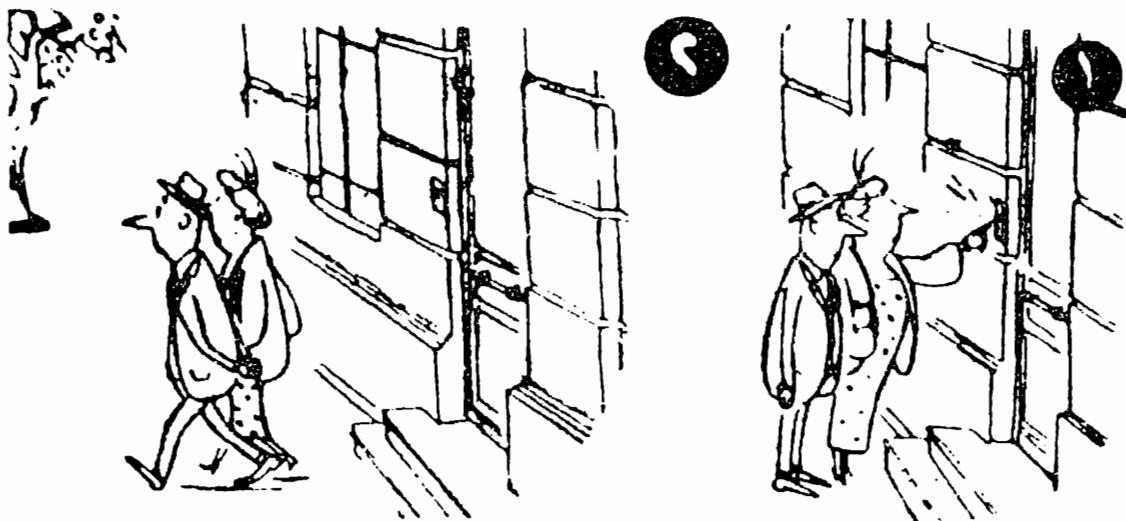
الهی کیسه ای یول آشنا ده
 زر از هر کس که بستانی بما ده
 عنایت کن مرا از حد فزون پول

 بدہ کیفی درون پول و برون پول !
 مرا سرمایه بی اندازه گردان .
 ز سیم و زر دلم را تازه گردان
 رهائی ده مرا از بینوایی
 بدنه با زد کفسم را آشنایی
 که بی سیم و زرم تاب و توان نیست
 توانایی بود از پول و آن نیست
 ندارم میل باغ و راغ بی پول
 ولی جون لاله دارم داغ بی پول
 مرا کم گو صبوری کن بدین درد
 ز سیم و زر صبوری چون توان کرد ؟
 مرا ده زندگانی در جوانی
 که در پیری نخواهم زندگانی !
 دلی از رنج و غم بیگانه ام ده
 دکان و ملک و باغ و خانه ام ده
 عنایت کن مرا یاری دل افروز
 مهی زلفش شب و دخساره اش روز
 مرا ده سرو نازی سایه پرورد
 بجای آن بمن از خاطرم درد
 یعن ده آن بت شیرین سخن را
 بگیر از هن طلبکاران من را !

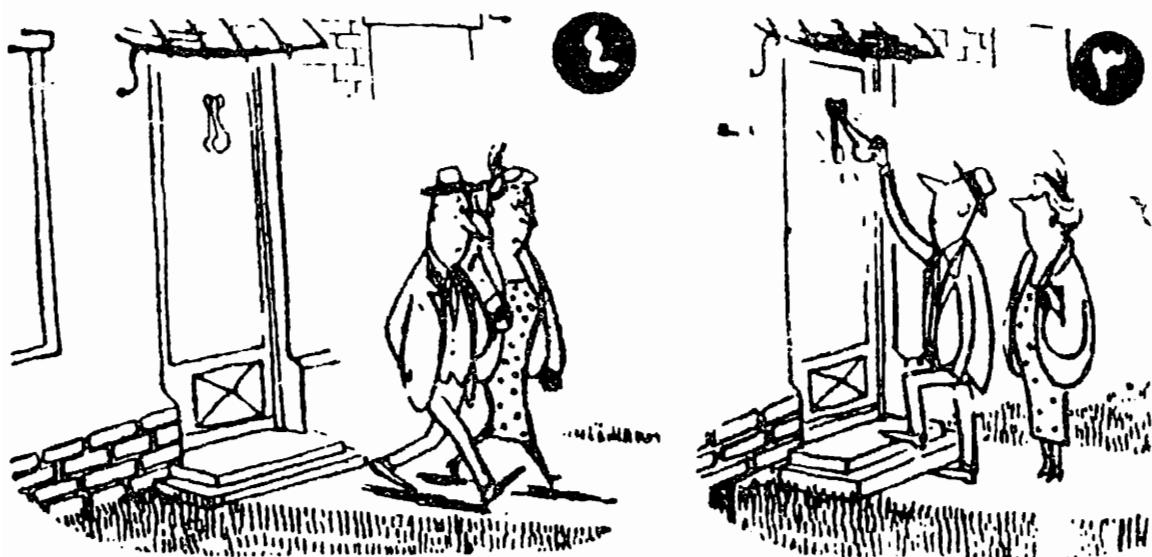
از حوادث عید نوزوز :

وید و باز وید وید

احمدقلی خان امسال میخواست حقه را بهمه رفقا بزند باینجهت
صبح روز عیدی بجای اینکه هیوه و شیرینی تهیه کند و درخانه بماند
دست نصرت سادات را گرفت و بدیدن رفقا و قوم و خویشها رفت،

- اینا که نیستن.. - اول بریم سراغ حسین آقا اینا ..

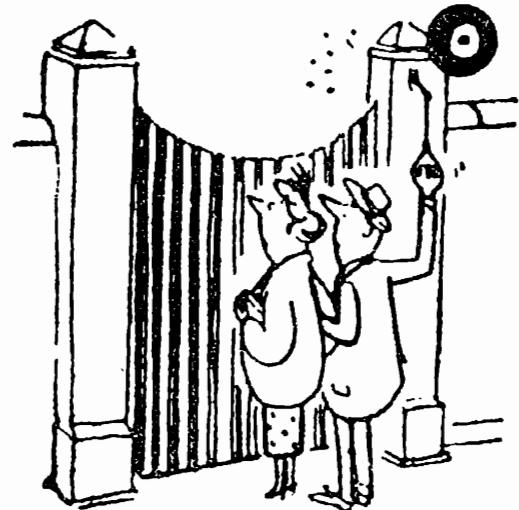
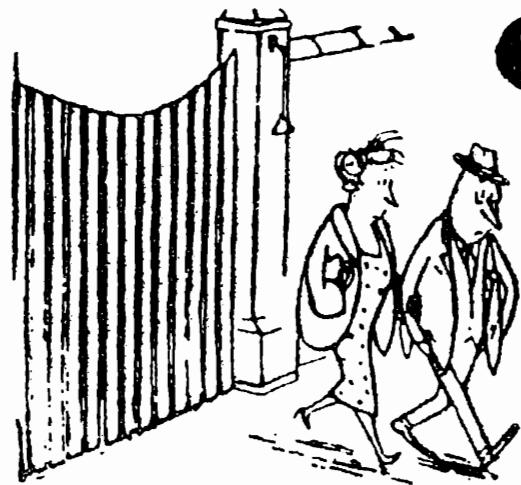

- خیر کسی نیست.. - اینم خونا میرزا محمود خان...

قلت

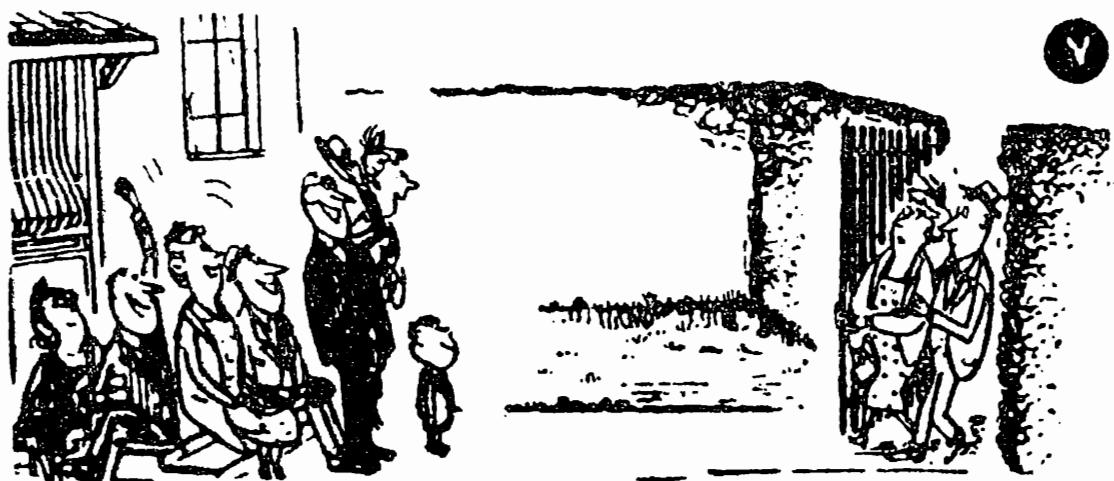
در زندان، یکی از زندانیان بیک زندانی تازه وارد گفت:

- توجه کرده که بنزندان افتادی؟
- گفت: چون پولی از کسی قرض کردم زندانی شدم.
- اولی با تعجب گفت:
- چطور؟ مگر قرض کردن هم کسی را بنزندان می‌اندازد؟
- آخر وقتی خواست پوشش را بگیرد یک ضربه سرش نواختم!

- اصلاً میریم خونه خودمون..

- خونه عمو قاسم

حسین آقا و میرزا محمود خان و عمو قاسم وزن و بچه‌هایشان:
کجایین بابا؟

ملانصرالدین یکروز داشت هزر عده اش را شخم میزد؛ اتفاقاً چرمی که گاو را به خویش بسته بوده باره شد، ملاعمامه اش را در آورد و بجای چرم به گاو بست ولی عمامه اش با اولین حرکت گاو پاره شد. بالعنی تأسف آور گفت:

— گیر عجب حیوان نفهمی افتاده ام، آنقدر گاو است که نمیداند عمامه استحکام چرم را ندارد و نباید آنرا باین محکمی کشید!

ترقی ۸

— عجیب است، هفته گذشته مادر زن من در زیر عمل جراحی فوت کرد.

— عجیبی نیست، چون علم پزشکی خیلی ترقی کرده است!!

استراحت

— من در روز فقط یک ساعت بعداز ناهار میتوانم استراحت کنم.

— تو که میگفتی بعداز ناهار نمیخوابی؟

— بله، من نمیخوابم ولی خانم میخوابد!

دکتر اطفال

— آقای دکتر، واقعاً خیلی عجیب است شما چطور با این سن و سال کم دکتر شده‌اید؟

— تعجبی ندارد، آخر تخصص من در «بیماریهای کودکان» است.

۱- نواب صفا

❖ ♠ خیل پارلمانی ! ♠ ❖

ای صنم « اظهار » بی مهری ذ چیست
خواهش من « خارج از برنامه » نیست
« مجلس » عشاقد « رای اعتماد »
سالها بر « دولت » روی تو داد
« طرح » عشقم را کنم « تقدیم » تو
میشوم از جان و دل « تسليم » تو
« رسماً » آن چشمان پرغوغای مست
« مهره های » پشت چاکر را شکست
پیر گشتم ز « انتظار » موی تو
« زنگ زد » قلبم ز هجر روی تو
زود امیال مرا « تصویب کن »
زود این « پرونده » را « تعقیب کن »
« بن سؤالم پاسخ مثبت بده »
خاتمه بن همچو « وضعیت » بده
گر « موافق » نیستی با « اختلاف »
« با دو فوریت » حذر کن ز « اختلاف »
« طبق قانون » گر که مستوری کنی
« بی اجازه » گر ز ما دوری کنی
بر تقاضایم نهی گر نام « جرم »
بر علیه ات میکنم « اعلام جرم »
سعی کن ای یار « خوش نطق و بیان »
نام « استیضاح » ناید در میان
گر ز ما دوری کنی چون ما سبق
میکنم « کابینه ات » را « تق و لق »
« بند و بستی » با رقیبان میکنم
ناگهان « تولید بحران » میکنم

— زن عزیزم بیا ، پرستار تازه او مده ؟!

خاصیت د کفر

مریض — آقای دکتر ، بالآخره میترسم این زن و بچه‌ام مرا زنده بگور کنند .

دکتر — هیچ نترس ، تا من دکتر تو هستم زنده بگور نمیشوی !

چاره !

~~~~~

زن : امروز نفتمن توم شد ، تا آخر برج چکارکنم ؟
شوهر : همان کاری که تا دو سه قرن پیش بدون نفت میکردند !

خانه تکانی !

زن سی ساله من یاد جوانی کرده
هر کجا سبز شده چشم چرانی کرده
آشنا فی، چوب دیده است، همانجا از دور
با سر پنجه خود بوسه پرانی کرده
موقع خانه تکانی شده جیبم خالی
پول من رفته واواشک فشانی کرده
بسکه در رقص، بخودداده تکان در شب عید
همه گویند زنت خانه تکانی گردد !
فتنه

هو هیف خوراک

نوکری برای استخدام به خانه‌ای مراجعت کرد. ازا او پرسیدند ،
- قبلاً کجا کار می‌کردی ؟
- منزل خانم شکم پرورد .
- چطور شد که از منزل او بیرون آمدی ؟
- راستش را بخواهید سه هفتنه پیش یکی از مرغهای خانم شکم پرورد
مرد، ولی او بروی خودش نیاوردو آنرا پخت و به خود داشت. باز
دو هفتنه پیش ارد کی که توی حوض بود مسموم شد و ولی خانم باز
هم خودش را بکوچه علی چپ زد و آنرا هم پخت. هفتنه گذشته پدر بزرگ خانم
مرد، چون دیدم حوصله خوردن گوشت او را ندارم از آن خانه بیرون آمدم !

هصیبت

راستی میدانی بزرگترین هصیبت برای یک خواننده مشهور چیست ؟
- نه
- اینست که بفهمد صدایش را از دست داده است
- پس بزرگترین هصیبت هم برای شنوندگانش اینست که او نفهمد
صدایش را از دست داده !!

غم عالم پشم است

بر سر یار من آن زلف بر از خم پشم است
بسته ام دل بخم زلفی و آن هم پشم است
دست در حلقة گیسوی نگاری زده ام
ولی افسوس که این رشته محکم پشم است
مبدأ و مخرج پیدایش عشق من و تو
قسم ایدوست بموی تو که از دم پشم است
چند گوئی که مرا ساق بلورین باشد ؟
زیر جوراب مپوشانش اگر کم پشم است
ندهد درد مرا صحبت زاهد تسکین
بر دل ریش من این پنبه مرهم پشم است
پشم من ریخت اگر از غم تو باگی نیست
منکه رسوای جهانم غم عالم پشم است !

در رستوران

پذیرائی از مشتری سبیلو !

جواب مسابقات

جواب مسابقه صفحه ۳۰

شبيه نصف دیگر شد!

جواب مسابقه اگر مردید ...

کلمه «جميله» چون بين حرف اول تا حرف آخرش يك «میل»
فاصله است!

جواب مسابقه صفحه ۵۷

حرف «ر»!

جواب مسابقه صفحه ۷۱

برای اينکه چهارمی کچل بود و اصلا مو نداشت که تن شود!

جواب مسابقه صفحه ۹۳

سيکار «کامل» است که نصفش را
کشیده باشند!

- مامان جون می-
بینی من چه بچڑا
خوبی هستم؟
کفشهامو خودم
واکس زدم؟

تنبيه هر غ!

- مرغهای ما چند وقت بود تخم نمی کردند ما هم تنبيه شان کردیم.

- چطور ؟ کتکشان زدید؟

- نه، خرسشان را کشتم و خوردم ۱۱

نگته نگته

◆ آخرین قسمتی که نویسنده‌گان به نوشتن آن میپردازند فصل اول کتاب است!

(پاسکال)

◆ خداوند نمیتواند گذشته را تغییر دهد ، باینجهت این کار را بعده ناداریخ نویسان گذاشته است!

◆ مهمترین خدمتی که مطبوعات بمردم میکنند اینست که آنهارا عادت میدهند به مطالب چاپ شده با شک و تردید نگاه کنند!

(باتلر)

◆ بزرگترین لذت آنست که آدم کار زیاد داشته باشد ولی انجام ندهد!

(لیتل)

◆ بسکدارید مرد ها از میان تجرد و تأهل یکی را انتخاب کنند ، چون بالاخره پشیمان میشوند!

◆ اگرزن سازگاری داشته باشید خوشبخت میشود و اگر زنان ناسازگار باشد فیلسوف میشود!

(سررات)

◆ من با کمک اطباء مجبورم دنیا را ترک کنم!

(اسکندر گبیر)

آخرین فمعه

در آخرین لحظاتی که چاپ کتاب حاجی فیروز تمام میشد ، ناگهان متوجه شدیم که همه فصول یک کتاب را دارد جز غلط‌نامه این بود که بازحمت خیلی زیادی موفق شدیم دو سه تا غلط در متن کتاب جا بسدهیم تا بتوانیم غلط‌نامه‌ای برای آن درست کنیم. پس خواهشمندیم غلط‌های زیر را تصحیح فرمائید:

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۹۶	۵	که و میگیرد	که میگیرد
۱۰۰	۶	نصیحت	تعجب

اولین کتاب از سلسله اندشارات حاجی فیروز

با آثاری از :

ابو تراب جلی (مزاحم - فلاپی)

ابوالقاسم حالت (خروس لاری)

ابو الفتح حکیمیان (کیمیا)

حکیم سوری

پرویز خطیبی (مهتاب)

غلام رضا روحانی (اجنہ)

ق - ر . رها (رفیق الشعرا - یالقوز - شیخ الاسکی - اویارتی)
خسرو شاهانی

رهی معیری (شاه پریون)

اسد الله شهریاری (ش . ترسو - شبکور - حسن علی جعفر - یارو)
طرزی افشار

عزیز نسین

کریم فکور (فتنه)

گلهچین

غلامعلی لطیفی

حسین هجرد (ور پریده)

منو چهره محجوبی (محجوب الشعرا - م . کمر و - بن مجده - درازه)
نجاتی (ن - جنی)

نواب صفا